

LEGISLAȚIE ROMÂNIA

Portal legislativ actualizat din surse publice oficiale

VERSIUNE INFORMATIVĂ PENTRU CONSULTARE

CONVENȚIE nr. 0/1949

CONVENȚIE

În vigoare

EMITENT

Act Internațional

PUBLICARE

Monitorul Oficial

ULTIMA VERIFICARE

27 mai 2026, 16:19

SURSA OFICIALĂ

<https://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/255597>

Document generat informativ din surse publice oficiale. Nu înlocuiește Portalul Legislativ - legislatie.just.ro.

Cuprins

1. Articolul 1	36. Articolul 33
2. Articolul 2	37. Articolul 34
3. Articolul 3	38. Articolul 35
4. Articolul 4	39. Articolul 36
5. Articolul 5	40. Articolul 37
6. articolul 4	41. Articolul 38
7. articolul 4	42. Articolul 39
8. Articolul 6	43. Articolul 40
9. Articolul 7	44. Articolul 41
10. Articolul 8	45. Articolul 42
11. Articolul 9	46. Articolul 43
12. Articolul 10	47. Articolul 44
13. Articolul 11	48. Articolul 45
14. Articolul 12	49. Articolul 46
15. Articolul 13	50. Articolul 47
16. Articolul 14	51. Articolul 48
17. Articolul 15	52. Articolul 49
18. Articolul 16	53. Articolul 50
19. Articolul 17	54. Articolul 51
20. Articolul 18	55. Articolul 52
21. articolul 64	56. Articolul 53
22. Articolul 19	57. Articolul 54
23. Articolul 20	58. articolul 123
24. Articolul 21	59. Articolul 55
25. Articolul 22	60. Articolul 56
26. Articolul 23	61. Articolul 57
27. Articolul 24	62. Articolul 58
28. Articolul 25	63. Articolul 59
29. Articolul 26	64. Articolul 60
30. Articolul 27	65. Articolul 61
31. Articolul 28	66. Articolul 62
32. Articolul 29	67. Articolul 63
33. Articolul 30	68. Articolul 64
34. Articolul 31	69. Articolul 65
35. Articolul 32	70. Articolul 66

71. Articolul 67
72. articolul 60
73. Articolul 68
74. articolul 123
75. Articolul 69
76. Articolul 70
77. articolul 123
78. Articolul 71
79. articolul 70
80. Articolul 72
81. Articolul 73
82. Articolul 74
83. articolul 122
84. Articolul 75
85. articolul 123
86. articolul 122
87. Articolul 76
88. Articolul 77
89. articolul 123
90. Articolul 78
91. articolul 71
92. Articolul 79
93. Articolul 80
94. Articolul 81
95. articolul 71
96. Articolul 82
97. Articolul 83
98. Articolul 84
99. Articolul 85
100. Articolul 86
101. Articolul 87
102. Articolul 88
103. Articolul 89
104. Articolul 90
105. Articolul 91
106. Articolul 92
107. articolul 88
108. Articolul 93
109. Articolul 94
110. articolul 122
111. Articolul 95
112. Articolul 96
113. Articolul 97
114. articolul 25
115. Articolul 98
116. Articolul 99
117. Articolul 100
118. articolul 87
119. Articolul 101
120. articolul 107
121. Articolul 102
122. Articolul 103
123. Articolul 104
124. Articolul 105
125. Articolul 106
126. Articolul 107
127. Articolul 108
128. Articolul 109
129. Articolul 110
130. Articolul 111
131. Articolul 112
132. Articolul 113
133. Articolul 114
134. Articolul 115
135. Articolul 116
136. Articolul 117
137. Articolul 118
138. Articolul 119
139. articolul 122
140. Articolul 120
141. articolul 122
142. Articolul 121
143. Articolul 122
144. articolul 123
145. Articolul 123
146. articolul 125

147. Articolul 124
148. articolul 74
149. Articolul 125
150. Articolul 126
151. Articolul 127
152. Articolul 128
153. Articolul 129
154. articolul 105
155. Articolul 130
156. Articolul 131
157. Articolul 132
158. Articolul 133

159. Articolul 134
160. Articolul 135
161. Articolul 136
162. Articolul 137
163. Articolul 138
164. Articolul 139
165. Articolul 140
166. Articolul 141
167. Articolul 142
168. Articolul 143
169. Anexe

Articole

Articolul 1

Respectarea Convenției Înaltele Părți Contractante se angajează să respecte și să facă să fie respectată prezenta convenție în toate împrejurările.

Articolul 2

Aplicarea Convenției În afara dispozițiilor care trebuie să intre în vigoare încă din timp de pace, prezenta convenție se va aplica în caz de război declarat sau de orice alt conflict armat, ivit între două sau mai multe dintre Înaltele Părți Contractante, chiar dacă starea de război nu e recunoscută de una din ele. Convenția se va aplica, de asemenea, în toate cazurile de ocupație totală sau parțială a teritoriului unei Înalte Părți Contractante, chiar dacă această ocupație nu întâmpină nici o rezistență militară. Dacă una dintre Puterile în conflict nu e parte la prezenta convenție, Puterile care sunt părți la aceasta vor rămâne totuși legate prin ea în raporturile lor reciproce. În afară de aceasta, ele vor fi legate prin convenție față de sus-zisa Putere, dacă aceasta o acceptă și îi aplică dispozițiile.

Articolul 3

Conflicte care nu au caracter internațional În caz de conflict armat neprezentând un caracter internațional și ivit pe teritoriul uneia dintre Înaltele Părți Contractante, fiecare dintre Părțile în conflict va trebui să aplice cel puțin următoarele dispoziții: 1. Persoanele care nu participă direct la ostilități, inclusiv membrii forțelor armate care au depus armele și persoanele care au fost scoase din luptă prin boală, rănire, detențiune sau pentru orice altă cauză vor fi, în toate împrejurările, tratate cu omenie, fără nici o deosebire cu caracter discriminatoriu bazată pe rasă, culoare, religie sau credință, sex, naștere sau avere sau orice alt criteriu analog. În acest scop, sunt și rămân prohibite, oricând și oriunde, cu privire la persoanele menționate mai sus:

- a) atingerile aduse vieții și integrității corporale, mai ales omorul sub toate formele, mutilările, cruzimile, torturile și chinurile;
- b) luările de ostatici;
- c) atingerile aduse demnității persoanelor, în special tratamente umilitoare și înjositoare;
- d) condamnările pronunțate și execuțiile efectuate fără o judecată prealabilă, dată de un tribunal constituit în mod regulat, însoțită de garanții judiciare recunoscute ca indispensabile de către popoarele civilizate. 2. Răniții și bolnavii vor fi ridicați și îngrijiți. Un organism umanitar imparțial, așa cum este Comitetul Internațional de Cruce Roșie, va putea să ofere serviciile sale Părților în conflict. Părțile în conflict se vor strădui, pe de altă parte, de a dispune intrarea în vigoare, prin acorduri speciale, a tuturor sau a unei părți din celelalte dispoziții ale prezentei convenții. Aplicarea dispozițiilor care preced nu va avea efect asupra statutului juridic al Părților în conflict.

Articolul 4

Prizonieri de război

- a) Sunt prizonieri de război, în sensul prezentei convenții, persoanele care, aparținând uneia din următoarele categorii, au căzut sub puterea inamicului: 1. Membrii forțelor armate ale unei Părți în conflict, precum și membrii milițiilor și corpurilor de voluntari făcând parte din aceste forțe armate. 2. Membrii altor miliții și membrii altor scopuri de voluntari, inclusiv acei din mișcările de rezistență organizate, aparținând unei Părți în conflict și acționând în afara sau în interiorul propriului lor teritoriu, chiar dacă acest teritoriu este ocupat, cu condiția ca aceste miliții sau corpuri de voluntari, inclusiv aceste mișcări de rezistență organizate, să îndeplinească următoarele condiții:
- a) să aibă în fruntea lor o persoană care răspunde pentru subordonații săi;
- b) să aibă un semn distinctiv fix și care se poate recunoaște de la distanță;
- c) să poarte armele în mod deschis;
- d) să se conformeze, în operațiunile lor, legilor și obiceiurilor războiului. 3. membrii forțelor armate regulate, care se pretind ale unui guvern sau ale unei autorități nerecunoscute de Puterea deținătoare. 4. Persoanele care urmează forțele armate, fără a face parte direct din ele, cum sunt membrii civili ai echipajelor avioanelor militare, corespondenții de război, furnizorii, membrii unităților de lucru sau ai serviciilor însărcinate cu bunăstarea forțelor armate, cu condiția ca ele să fi primit autorizația forțelor armate pe care le întovărășesc, acestea trebuind să le elibereze în acest scop un bilet de identitate asemănător modelului anexat. 5. Membrii echipajelor, inclusiv comandanții, piloții și elevii marinei comerciale și echipajele aviației civile ale părților în conflict, care nu beneficiază de un tratament mai favorabil în virtutea altor dispoziții de drept internațional. 6. Populația unui teritoriu neocupat care, la apropierea inamicului, ia armele în mod spontan pentru a combate trupele de invazie, fără să fi avut timpul de a constitui în forțe armate regulate, dacă ea poartă armele în mod deschis și dacă respectă legile și obiceiurile războiului.
- b) Vor beneficia, de asemenea, de tratamentul rezervat prizonierilor de război prin prezenta convenție: 1. Persoanele aparținând sau care au aparținut forțelor armate ale țării ocupate dacă, din cauza acestei apartenențe, Puterea ocupantă socotește necesar să procedeze la internarea lor - chiar dacă inițial le eliberase în timp ce ostilitățile se desfășurau în afara teritoriului pe care ea îl ocupă - mai ales după o încercare neizbutită a acestor persoane de a se alătura forțelor armate de care aparțin și care sunt angajate în luptă sau când nu ascultă de somația ce le-a fost făcută, în scopul internării. 2. Persoanele aparținând uneia dintre categoriile enumerate în prezentul articol, pe care Puterile neutre sau nebeligerante le-au primit pe teritoriul lor și pe care trebuie să le interneze în baza dreptului internațional, fără a aduce prejudiciu oricărui tratament mai favorabil pe care aceste Puteri ar socoti că trebuie să-l acorde și cu excepția dispozițiilor articolelor 8, 10, 15, 30 alineatul 5, 58 până la 67 inclusiv, 92, 126 și, în cazul când există relații diplomatice între Părțile în conflict și Puterea neutră sau nebeligerantă interesată, dispoziții care privesc Puterea protectoare. Dacă astfel de relații diplomatice există Părțile în conflict de care depind aceste persoane vor fi autorizate să exercite față de ele funcțiile acordate Puterilor protectoare prin prezenta convenție, fără prejudiciul funcțiilor pe care aceste Părți le exercită în mod normal, în conformitate cu obiceiurile și tratatele diplomatice și consulare.
- c) prezentul articol menține statutul personalului medical și religios, astfel cum este prevăzut în articolul 33 al prezentei convenții.

Articolul 5

Începutul și sfârșitul aplicării Prezenta convenție se va aplica persoanelor indicate în

articolul 4

din momentul în care vor cădea sub puterea inamicului și până la eliberarea și repatrierea lor definitivă. Dacă există vreo îndoială în ce privește încadrarea în una din categoriile enumerate în

articolul 4

a persoanelor care au comis un act de beligeranță și care au căzut în mâinile inamicului, numitele persoane vor beneficia de protecția prezentei convenții, în așteptarea ca statutul lor să fie determinat de un tribunal competent.

Articolul 6

Acorduri speciale În afară de acordurile prevăzute în mod expres de articolele 10, 23, 28, 33, 60, 65, 66, 67, 72, 73, 75, 109, 110, 118, 119, 122 și 132, Înaltele Părți Contractante vor putea să încheie alte acorduri speciale asupra oricărei chestiuni care le-ar părea oportun să fie reglementată în mod special. Nici un acord special nu va putea aduce vreun prejudiciu situației prizonierilor, astfel cum este reglementată prin prezenta convenție, nici să restrângă drepturile pe care aceasta le-o acordă. Prizonierii de război vor beneficia de aceste acorduri atâta timp cât convenția le este aplicabilă, în afară de stipulații contrare prevăzute în mod expres în sus-arătatele acorduri sau în acorduri ulterioare sau, de asemenea, în afară de măsuri mai favorabile luate în privința lor de una sau alta din Puterile în conflict.

Articolul 7

Nerenunțare la drepturi Prizonierii de război nu vor putea, în nici un caz, să renunțe total sau parțial la drepturile pe care le asigură prezenta convenție și, eventual, acordurile special indicate în articolul precedent.

Articolul 8

Puteri protectoare Prezenta convenție va fi aplicată cu concursul și sub controlul Puterilor protectoare însărcinate să ocrotească interesele Părților în conflict. În acest scop, Puterile protectoare vor putea, în afară de personalul lor diplomatic sau consular, să desemneze delegați printre proprii lor cetățeni sau printre cetățenii altor Puteri neutre. Acești delegați vor trebui să fie supuși acordului Puterii pe lângă care își vor exercita misiunea. Părțile în conflict vor ușura, în cea mai largă măsură posibilă, sarcina reprezentanților sau delegaților Puterilor protectoare. Reprezentanții sau delegații Puterilor protectoare nu vor putea, în nici un caz, să depășească limitele misiunii lor, astfel cum reiese ea din prezenta convenție; ei vor trebui, mai ales, să țină seama de nevoile imperioase de securitate ale statului pe lângă care își exercită funcțiile.

Articolul 9

Activități ale Comitetului Internațional de Cruce Roșie Dispozițiile prezentei convenții nu împiedică activitățile umanitare pe care Comitetul Internațional de Cruce Roșie, precum și orice alt organism umanitar imparțial, le-ar întreprinde pentru protejarea prizonierilor de război și pentru ajutoarele ce li se vor da cu acordul Părților în conflict interesate.

Articolul 10

Substitute ale Puterilor protectoare Înaltele Părți Contractante vor putea oricând să se înțeleagă pentru a încredința unui organism, prezentând toate garanțiile de imparțialitate și de eficacitate, sarcinile trasate prin prezenta convenție Puterilor protectoare. Dacă prizonierii de război nu beneficiază sau nu mai beneficiază, din indiferent ce motiv, de activitatea unei Puteri protectoare sau a unui organism, desemnat în conformitate cu primul alineat, Puterea deținătoare va trebui să ceară fie unui stat neutru, fie unui asemenea organism, să-și asume funcțiile date prin prezenta convenție Puterilor protectoare desemnate de Părțile în conflict. Dacă o protecție nu poate fi astfel asigurată, Puterea deținătoare va trebui să ceară unui organism umanitar, cum ar fi Comitetul Internațional de Cruce Roșie, să-și asume sarcinile umanitare care revin prin prezenta convenție Puterilor protectoare sau va trebui să accepte, sub rezerva dispozițiilor prezentului articol, ofertele de serviciu provenind de la un asemenea organism. Orice Putere neutră sau orice organism invitat de Puterea interesată sau care se oferă în scopurile sus-menționate va trebui, în activitatea sa, să fie conștientă de responsabilitatea sa față de Partea în conflict de care depind persoanele protejate prin prezenta convenție și va trebui să prezinte garanții suficiente de capacitate pentru a asuma funcțiile în chestiune și a le îndeplini cu imparțialitate. De la dispozițiile precedente nu se va putea deroga printr-un acord special între Puteri, dintre care una s-ar găsi, chiar temporar, față de cealaltă Putere sau de aliații săi, îngrădită în libertatea ei de negociere, ca urmare a evenimentelor militare, mai ales în cazul unei ocupații totale sau a unei părți importante a teritoriului său. De câte ori se face mențiune în prezenta convenție despre Puterea protectoare, această mențiune indică, de asemenea, organismele care o înlocuiesc, în sensul prezentului articol.

Articolul 11

Proceduri de conciliere În toate cazurile în care vor considera că e necesar în interesul persoanelor protejate, mai ales în caz de dezacord între Părțile în conflict cu privire la aplicarea sau interpretarea dispozițiilor prezentei convenții, Puterile protectoare își vor oferi bunele lor oficii în scopul reglementării diferendului. În acest scop, fiecare dintre Puterile protectoare va putea, la invitația unei Părți sau în mod spontan, să propună Părților în conflict o întrunire a reprezentanților lor și, în special, a autorităților însărcinate cu soarta prizonierilor de război, eventual pe un teritoriu neutru ales în mod convenabil. Părțile în conflict vor fi obligate să dea urmare propunerilor ce le vor fi făcute în acest sens. Puterile protectoare vor putea, eventual, să propună acordului Părților în conflict o personalitate aparținând unei Puteri neutre sau o personalitate delegată de Comitetul Internațional de Cruce Roșie, care va fi chemată să participe la această întrunire. Titlul II PROTECȚIA GENERALĂ A PRIZONIERILOR DE RĂZBOI

Articolul 12

Răspundere de tratament prizonierilor Prizonierii de război sunt sub autoritatea puterii inamice, nu însă a indivizilor sau a corpurilor de trupă care i-au capturat. Independent de răspunderile individuale care pot exista, Puterea deținătoare este răspunzătoare de tratamentul care le este aplicat. Prizonierii de război nu pot fi transferați de Puterea deținătoare decât unei Puteri parte la convenție și dacă puterea deținătoare s-a asigurat că puterea în cauză e doritoare și în stare să aplice convenția. Dacă prizonierii au fost astfel transferați, răspunderea aplicării convenției incumbă puterii care a acceptat să-i primească pentru timpul în care aceștia îi vor fi încredințați. Totuși, în cazul în care această Putere nu își îndeplinește obligațiile de a executa dispozițiile convenției asupra oricărui punct important, Puterea prin care prizonierii de război au fost transferați trebuie, în urma unei notificări a Puterii protectoare, să ia măsuri eficiente pentru remedierea situației sau să ceară înapoierea prizonierilor de război. Această cerere va trebui să fie satisfăcută.

Articolul 13

Tratament uman al prizonierilor Prizonierii de război trebuie să fie tratați tot timpul cu omenie. Orice act sau misiune ilicită din partea Puterii deținătoare, care ar cauza moartea sau ar pune în mod grav în pericol sănătatea unui prizonier de război de sub puterea sa, este interzis și va fi considerat ca o gravă încălcare a prezentei convenții. În special, nici un prizonier de război nu va putea să fie supus unei mutilări fizice sau unei experiențe medicale sau științifice, de orice natură ar fi, care nu ar fi justificată de tratamentul medical al prizonierului interesat și care nu ar fi în interesul său. Prizonierii de război trebuie, de asemenea, să fie protejați tot timpul, mai ales contra oricărui act de violență sau de intimidare, contra insultelor și curiozității publice. Măsurile de represalii contra lor sunt interzise.

Articolul 14

Respect pentru persoana prizonierilor Prizonierii de război au dreptul, în toate împrejurările, la respectul persoanei și onoarei lor. Femeile trebuie să fie tratate cu toată considerația datorată sexului lor și să beneficieze, în orice caz, de un tratament tot așa de favorabil ca cel acordat bărbaților. Prizonierii de război păstrează deplina lor capacitate civilă, astfel cum exista în momentul în care au fost luați prizonieri. Puterea deținătoare nu va putea să limiteze exercițiul acesteia fie pe teritoriul său, fie în afară, decât în măsura în care o cere captivitatea.

Articolul 15

Întreținerea prizonierilor Puterea deținătoare de prizonieri de război va trebui să suporte în mod gratuit întreținerea lor și să le acorde gratuit îngrijirile medicale pe care le necesită starea sănătății lor.

Articolul 16

Tratament egal Ținând seama de dispozițiile prezentei convenții relative la grad ca și la sex și sub rezerva oricărui tratament privilegiat, care ar fi acordat prizonierilor de război datorită stării sănătății lor, vârstei sau aptitudinii lor profesionale, prizonierii trebuie să fie tratați în același fel de către Puterea deținătoare, fără nici o deosebire cu caracter discriminatoriu, bazată pe rasă, naționalitate, religie, păreri politice sau orice alt criteriu analog. Titlul III CAPTIVITATE

Articolul 17

Interogarea prizonierilor Nici un prizonier de război nu va fi obligat să declare, când e interogat în această privință, decât numele, prenumele și gradul său, data sa de naștere și numărul său matricol sau, în lipsă, o indicație echivalentă. În cazul în care încalcă voit această regulă, va risca să se expună la o restrângere a avantajelor acordate prizonierilor de gradul sau statutul său. Fiecare Parte în conflict va trebui să procure oricărei persoane aflate sub jurisdicția sa, susceptibilă a deveni prizonier de război, un bilet de identitate indicând numele, prenumele și gradul său, numărul matricol sau o indicație echivalentă și data sa de naștere. Acest bilet de identitate va putea, în afară de aceasta, să poarte semnătura sau amprente digitale sau amândouă, precum și orice alte indicații pe care Părțile în conflict ar dori să le adauge cu privire la persoanele aparținând forțelor lor armate. Pe cât posibil, biletul va avea dimensiunile 6,5 X 10 cm și va fi confecționat în dublu exemplar. Prizonierul de război va trebui să prezinte acest bilet de identitate la orice cerere, dar în nici un caz nu îi va putea fi ridicat. Nici o tortură fizică sau morală și nici o constrângere nu va putea fi exercitată asupra prizonierilor de război spre a obține de la ei informații de orice fel ar fi. Prizonierii care vor refuza să răspundă nu vor putea fi nici amenințați, nici insultați, nici expuși la neplăceri sau dezavantaje de orice natură ar fi ele. Prizonierii de război care, din cauza stării lor fizice sau mintale sunt incapabili de a se identifica, vor fi predați serviciului sanitar. Identitatea acestor prizonieri va fi stabilită prin toate mijloacele posibile, sub rezerva dispozițiilor alineatului precedent. Interogatoriul prizonierilor de război se va face într-o limbă pe care ei o înțeleg.

Articolul 18

Proprietatea prizonierilor Toate efectele și obiectele de uz personal - în afară de arme, cai, echipament militar și documente militare - vor rămâne în posesia prizonierilor de război, precum și căștile metalice, măștile contra gazelor și orice alte obiecte care le-au fost date pentru protecția lor personală. De asemenea, vor rămâne în posesia lor efectele și obiectele care servesc la îmbrăcarea și la hrănirea lor, chiar dacă aceste efecte și obiecte aparțin echipamentului lor militar oficial. Prizonierii de război nu vor trebui să se găsească, în nici un moment, fără document de identitate. Puterea deținătoare îl va procura aceluia care nu-l posedă. Semnele gradului și naționalității, decorațiile și obiectele având în special o valoare personală sau sentimentală nu vor putea fi luate prizonierilor de război. Sumele deținute de prizonierii de război nu le vor putea fi luate decât pe baza ordinului unui ofițer și după ce se va consemna într-un registru special totalul acestor sume și semnalmamentele posesorului lor și, după ce acesta din urmă va căpăta o chitanță amănunțită, având înscrise în mod citeț numele, gradul și unitatea persoanei care ar elibera această chitanță. Sumele care sunt în moneda Puterii deținătoare sau care, la cererea prizonierului, sunt convertite în această monedă, vor fi trecute în creditul contului prizonierului, în conformitate cu

articolul 64

. O Putere deținătoare nu va putea să retragă prizonierilor de război obiectele de valoare, decât pentru motive de securitate. În acest caz, procedura aplicată va fi aceeași ca și pentru retragerea sumelor de bani. Aceste obiecte, precum și sumele retrase care ar fi într-o altă monedă decât aceea a Puterii deținătoare și pentru care posesorul n-ar fi cerut convertirea, vor trebui să fie păstrate de Puterea deținătoare și înapoiate prizonierului, în forma lor inițială, la sfârșitul captivității sale.

Articolul 19

Evacuarea prizonierilor Prizonierii de război vor fi evacuați, în cel mai scurt timp posibil după ce au fost capturați, în lagăre situate destul de departe de zona de luptă, pentru a fi în afară de pericol. Numai prizonierii de război, care din cauza rănilor sau bolilor lor, ar fi expuși unor riscuri mai mari prin evacuare decât rămânând pe loc, vor putea fi menținuți, în mod temporar, într-o zonă periculoasă. Prizonierii de război nu vor fi în mod inutil expuși pericolului în timp ce așteaptă evacuarea lor dintr-o zonă de luptă.

Articolul 20

Condiții de evacuare Evacuarea prizonierilor de război se va face totdeauna cu omenie și în condiții asemănătoare celor create trupelor Puterii deținătoare în deplasările lor. Puterea deținătoare va procura prizonierilor de război evacuați apă potabilă și hrană suficientă, precum și îmbrăcămintea și îngrijirile medicale necesare; ea va lua toate precauțiile necesare pentru a asigura securitatea lor în timpul evacuării și va alcătui, îndată ce va fi posibil, lista prizonierilor evacuați. Dacă prizonierii de război trebuie să treacă, în timpul evacuării, prin lagăre de tranzit, șederea lor în aceste lagăre va fi cât mai scurtă cu putință. Dacă prizonierii de război trebuie să treacă, în timpul evacuării, prin lagăre de tranzit, șederea lor în aceste lagăre va fi cât mai scurtă cu putință.

Articolul 21

Restricții de libertate a mișcării Puterea deținătoare va putea supune pe prizonierii de război la internare. Ea va putea să le impună obligația de a nu se îndepărta dincolo de o anumită limită de lagărul unde sunt internați sau, dacă acest lagăr este îngrădit, să nu treacă peste îngrădire. Sub rezerva dispozițiilor prezentei convenții privitoare la sancțiunile penale și disciplinare, acești prizonieri nu vor putea fi închiși sau deținuți decât dacă această măsură se dovedește necesară pentru protecția sănătății lor; această situație nu va putea, în nici un caz, să se prelungească dincolo de împrejurările care ar fi făcut-o necesară. Prizonierii de război vor putea să fie puși parțial sau total în libertate pe cuvânt sau pe angajament, în măsura în care legile Puterii de care depind le-o îngăduie. Această măsură va fi luată mai ales în cazurile în care ea poate contribui la îmbunătățirea stării sănătății prizonierilor. Nici un prizonier nu va fi constrâns să primească libertatea sa pe cuvânt sau pe angajament. De la deschiderea ostilităților, fiecare Parte în conflict va notifica Părții adverse legile și regulamentele care permit sau întârzie cetățenilor săi să accepte libertatea pe cuvânt sau pe angajament. Prizonierii puși în libertate pe cuvânt sau pe angajament, conform legilor și regulamentelor astfel notificate, vor fi obligați, pe onoarea lor, de a îndeplini, în mod scrupulos, atât față de Puterea de care ei depind, cât și față de aceea care i-a luat prizonieri, angajamentele pe care le-ar fi contractat. În aceste cazuri, Puterea de care ei depind va fi obligată să nu ceară și nici să accepte de la ei vreun serviciu incompatibil cu cuvântul sau angajamentul dat.

Articolul 22

Locuri și condiții de internare Prizonierii de război nu vor putea fi internați decât în clădiri situate pe uscat și prezentând toate garanțiile de igienă și salubritate; în afară de unele cazuri speciale, justificate de însuși interesul prizonierilor aceștia nu vor putea fi internați în închisori. Prizonierii de război internați în regiuni nesănătoase sau a căror climă le-ar fi dăunătoare vor fi transportați, cât mai curând posibil, într-o climă mai favorabilă. Puterea deținătoare va grupa pe prizonierii de război în lagăre sau secțiuni de lagăre, ținând seama de naționalitatea, de limba și obiceiurile lor, sub rezerva ac acești prizonieri să nu fie separați de prizonierii de război aparținând forțelor armate în care serveau în momentul capturării lor, decât în cazul când consimt la aceasta.

Articolul 23

Securitatea prizonierilor Nici un prizonier de război nu va putea, în nici un moment, să fie trimis sau reținut într-o regiune în care să fie expus focului din zona de luptă, nici să fie folosit pentru a pune, prin prezența sa, anumite puncte sau anumite regiuni la adăpost de operațiunile militare. Prizonierii de război vor dispune, în aceeași măsură ca și populația civilă locală, de adăposturi contra bombardamentelor aeriene și altor pericole de război; cu excepția acelorora dintre ei care ar participa la apărarea cantonamentelor lor contra acestor pericole, ei vor putea să intre în adăposturi pe cât de repede posibil, de îndată ce s-a dat alarma. Orice altă măsură de apărare luată în favoarea populației le va fi aplicată și lor. Puterile deținătoare își vor comunica reciproc, prin intermediul Puterilor protectoare, toate indicațiile utile asupra situației geografice a lagărelor de prizonieri de război. Ori de câte ori considerațiile de ordin militar o vor îngădui, lagărele de prizonieri de război vor fi semnalizate în timpul zilei prin literele PG sau PW, așezate astfel ca să fie văzute în mod distinct de la înălțime; Puterile interesate vor putea conveni, totuși, asupra altui mijloc de semnalizare. Numai lagărele de prizonieri de război vor putea fi semnalizate în acest mod.

Articolul 24

Lagăre permanente de tranzit Lagărele de tranzit sau de triaj cu caracter permanent vor fi amenajate în condiții asemănătoare celor prevăzute în prezenta secțiune și prizonierii de război vor beneficia acolo de același regim ca și în celelalte lagăre.

Articolul 25

Cazare Condițiile de cazare a prizonierilor de război vor fi tot așa de favorabile ca acelea rezervate trupelor Puterii deținătoare, cantonate în aceeași regiune. Aceste condiții vor trebui să țină seama de moravurile și obiceiurile prizonierilor și nu vor putea fi, în nici un caz, vătămătoare sănătății lor. Stipulațiile care preced se vor aplica, mai ales, dormitoarelor prizonierilor de război, atât în ce privește suprafața totală și cubajul de aer minim, cât și în ce privește amenajarea și așternutul, inclusiv paturile. Localurile afectate pentru folosința atât individuală, cât și colectivă a prizonierilor de război vor trebui să fie complet la adăpost de umiditate, suficient de încălzite și luminate, mai ales între amurg și stingerea focurilor. Vor trebui luate toate precauțiile contra pericolului de incendiu. În toate lagărele în care se găsesc cantonate, împreună cu prizonieri, și prizoniere de război, vor exista dormitoare separate.

Articolul 26

Hrană Rația zilnică de bază va fi satisfăcătoare în ce privește cantitatea, calitatea și varietatea, pentru a menține sănătatea prizonierilor și a împiedica o pierdere în greutate sau tulburări de subnutriție. Se va ține seama, de asemenea, de regimul obișnuit al prizonierilor. Puterea deținătoare va da prizonierilor de război care lucrează suplimentele de hrană necesare pentru îndeplinirea lucrului la care sunt folosiți. Se va da prizonierilor de război apă potabilă în cantitate suficientă. Întrebuințarea tutunului va fi autorizată. Prizonierii de război vor lua parte, în măsura în care este posibil, la prepararea hranei lor; în acest scop, ei vor putea fi folosiți la bucătărie. În afară de aceasta, li se va da posibilitatea de a-și prepara singuri suplimentele de hrană de care ar dispune. Se vor prevedea localuri convenabile pentru sufragerii și popotă. Sunt interzise orice măsuri disciplinare colective cu privire la hrană.

Articolul 27

Îmbrăcăminte Îmbrăcăminte, rufăria și încălțăminte vor fi date în cantitate suficientă prizonierilor de război de către Puterea deținătoare, care va ține seama de clima regiunii în care se află prizonierii. Uniformele armatei inamice capturate de Puterea deținătoare vor fi folosite pentru îmbrăcare prizonierilor de război, dacă sunt potrivite climei țării. Înlocuirea și repararea acestor efecte vor fi asigurate cu regularitate de către Puterea deținătoare. În afară de aceasta, prizonierii de război care lucrează vor primi o îmbrăcăminte corespunzătoare, oricând caracterul muncii o va cere.

Articolul 28

Cantine În toate lagărele vor fi instalate cantine, unde prizonierii vor putea să-și procure articole alimentare, obiecte uzuale, săpun și tutun, al căror preț de vânzare nu va putea, în nici un caz, să depășească prețul pieței locale. Beneficiile cantinelor vor fi întrebuințate în folosul prizonierilor de război; un fond special va fi creat în acest scop. Un reprezentant al prizonierilor va avea dreptul de a colabora la administrarea cantinei și la gestiunea acestui fond. La desființarea unui lagăr, soldul creditor al fondului special va fi remis unei organizații umanitare internaționale pentru a fi întrebuințat în profitul prizonierilor de război de aceeași naționalitate cu acei care au contribuit la constituirea acestui fond. În caz de repatriere generală, aceste beneficii vor fi păstrate de Puterea deținătoare, numai dacă nu sa convenit altfel între Puterile interesate.

Articolul 29

Igienă Puterea deținătoare va trebui să ia toate măsurile de igienă, necesare pentru a asigura curățenia și salubritatea lagărelor și pentru a preveni epidemiile. Prizonierii de război vor dispune, ziua și noaptea, de instalații conforme regulilor de igienă și care vor fi ținute într-o continuă stare de curățenie. În lagărele în care locuiesc prizoniere de război, le vor fi rezervate instalații separate. De asemenea, în afară de băile și dușurile cu care vor fi prevăzute lagărele, se va da prizonierilor de război apă și săpun în cantitate suficientă pentru spălătul lor zilnic și pentru spălătul rufelor lor; în acest scop li se vor acorda înlesnirile, instalațiile și timpul necesar.

Articolul 30

Îngrijire medicală Fiecare lagăr va avea o infirmerie corespunzătoare în care prizonierii de război vor primi îngrijirile de care ar avea nevoie, precum și un regim alimentar corespunzător. Dacă este cazul, localuri de izolare vor fi rezervate bolnavilor cu afecțiuni molipsitoare sau mintale. Prizonierii de război atinși de o boală gravă sau a căror stare necesită un tratament special, o intervenție chirurgicală sau spitalizare, vor trebui să fie admiși în orice formație militară sau civilă aptă de a-I trata, chiar dacă repatrierea lor e posibilă într-un viitor apropiat. Înlesniri speciale se vor acorda pentru îngrijirea invalizilor, în special a orbilor, și pentru educarea lor, în așteptarea repatrierii lor. Prizonierii de război vor fi tratați de preferință de un personal medical al Puterii de care depind și, dacă e posibil, de naționalitatea lor. Prizonierii de război nu vor putea fi împiedicați de a se prezenta autorităților medicale pentru a fi examinați. Autoritățile deținătoare vor da, la cerere, oricărui prizonier tratat, un certificat oficial indicând natura rănilor sau a bolii lui, durata tratamentului și îngrijirile primite. O copie de pe acest certificat va fi trimisă Agenției centrale a prizonierilor de război. Cheltuielile de tratament, inclusiv cele pentru orice aparat necesar menținerii prizonierilor de război în condiții bune de sănătate, mai ales protezele, dentare sau de alt fel, și ochelari vor fi suportate de Puterea deținătoare.

Articolul 31

Inspecții medicale Inspecțiile medicale ale prizonierilor de război vor fi făcute cel puțin o dată pe lună. Ele vor cuprinde controlul și înregistrarea greutății fiecărui prizonier. Ele vor avea drept obiect, în special, controlul stării generale a sănătății, nutriția, curățenia prizonierilor, precum și depistarea bolilor contagioase, mai ales a tuberculozei, paludismului și a bolilor venerice. În acest scop, vor fi folosite cele mai eficace metode disponibile, de exemplu microradiografia periodică în serie, pentru depistarea tuberculozei, chiar de la începuturile ei.

Articolul 32

Prizonieri angajați în activități medicale Prizonierii de război care, fără să fi fost atașați serviciului sanitar al forțelor armate, sunt medici, dentiști, infirmieri sau infirmiere, vor putea fi solicitați de Puterea deținătoare să exercite funcțiile lor medicale în interesul prizonierilor de război, dar vor trebui totuși să fie tratați ca și personalul medical corespunzător ținut de Puterea deținătoare. Ei vor fi scutiți de orice altă muncă, care ar putea să le fie impusă în baza articolului 49.

Articolul 33

Drepturi și privilegii ale personalului reținut Membrii personalului sanitar și religios, reținuți sub autoritatea Puterii deținătoare, în scopul asistenței prizonierilor de război nu vor fi considerați ca prizonieri de război. Totuși, ei vor beneficia cel puțin de toate avantajele și de protecția prezentei convenții, precum și de toate înlesnirile necesare pentru a le permite să aducă îngrijirile lor medicale și ajutoarele lor religioase prizonierilor de război. Ei vor continua să exercite, în cadrul legilor și regulamentelor militare ale Puterii deținătoare, sub autoritatea serviciilor ei competente și în acord cu conștiința lor profesională, funcțiile lor medicale sau spirituale în folosul prizonierilor de război aparținând, de preferință, forțelor armate de care depind. În afară de aceasta, ei se vor bucura, pentru exercitarea misiunii lor medicale sau spirituale, de următoarele înlesniri:

- a) vor fi autorizați să viziteze periodic pe prizonierii de război ce se găsesc în detașamente de muncă sau în spitale situate în afara lagărului. Autoritatea deținătoare le va pune la dispoziție, în acest scop, mijloacele de transport necesare;
- b) în fiecare lagăr, medicul militar cel mai vechi în gradul cel mai mare va fi răspunzător față de autoritățile militare ale lagărului pentru tot ce privește activitatea personalului sanitar reținut. În acest scop, Părțile în conflict se vor înțelege, încă de la începutul ostilităților, asupra corespondenței dintre gradele personalului lor militar, inclusiv a celui al societăților arătate în articolul 26 al Convenției de la Geneva din 12 august 1949 pentru îmbunătățirea sorții răniților și bolnavilor din forțele armate în campanie. Pentru toate chestiunile privitoare la misiunea lor, acești medici, ca de altfel și duhovnicii, vor avea acces direct la autoritățile competente ale lagărului. Acestea le vor acorda toate înlesnirile necesare pentru corespondența privitoare la aceste chestiuni;
- c) cu toate că e supus disciplinei interioare a lagărului în care se află, personalul reținut nu va putea să fie constrâns la nici o muncă străină de misiunea sa medicală sau religioasă. În cursul ostilităților, Părțile în conflict se vor înțelege cu privire la un schimb eventual de personal reținut și vor stabili modalitățile corespunzătoare. Nici una din dispozițiile care preced nu dispensează Puterea deținătoare de obligațiile ce îi revin în domeniul sanitar și în cel spiritual cu privire la prizonierii de război.

Articolul 34

Practicarea cultului Se va lăsa prizonierilor de război libertatea deplină a practicării cultului lor, precum și libertatea de a asista la slujbele cultului lor, cu condiția să se conformeze măsurilor curente de disciplină prescrise de autoritatea militară. Pentru slujbele religioase vor fi rezervate localuri potrivite.

Articolul 35

Duhovnici reținuți Duhovnicii care cad în mâinile Puterii inamice și care vor rămâne sau vor fi reținuți în vederea asistenței prizonierilor de război vor fi autorizați să le aducă ajutor misiunii lor și s-o îndeplinească liber printre coreligionarii lor, în acord cu conștiința lor religioasă. Ei vor fi repartizați în diferitele lagăre și detașamente de muncă în care se găsesc prizonieri de război aparținând aceleiași religii. Ei vor beneficia de înlesnirile necesare și, în special, de mijloacele de transport prevăzute de articolul 33, pentru a vizita prizonierii de război din afara lagărului lor. Ei vor fi liberi să corespundeze, sub rezerva cenzurii, în chestiuni privitoare la îndatoririle lor religioase, cu autoritățile eclesiastice ale țării de deținere și cu organizațiile religioase internaționale. Scrisorile și cărțile poștale, pe care le vor trimite în acest scop se vor adăuga la cota prevăzută în articolul 71.

Articolul 36

Prizonieri care sunt preoți ai unui cult Prizonierii de război care sunt preoții unui cult, fără să fi fost duhovnici în propria lor armată vor primi autorizarea, oricare ar fi denumirea cultului lor, de a exercita în libertatea funcția printre coreligionarii lor. Vor fi tratați, în același scop, ca și duhovnicii reținuți de Puterea deținătoare. Ei nu vor fi constrânși la nici o altă muncă.

Articolul 37

Prizonieri care nu beneficiază de un preot al cultului lor Dacă prizonierii de război nu dispun de sprijinul unui duhovnic reținut sau al unui prizonier preot al cultului lor, un preot aparținând fie confesiunii lor, fie unei confesiuni similare sau, în lipsă, un laic calificat, dacă aceasta e posibil din punct de vedere confesional, va fi desemnat la cererea prizonierilor interesați ca să îndeplinească acest oficiu. Această desemnare, supusă aprobării Puterii deținătoare, va avea loc în acord cu comunitatea prizonierilor interesați și, acolo unde aceasta va fi necesar, cu aprobarea autorității religioase locale de aceeași confesiune. Persoana astfel desemnată va trebui să se conformeze tuturor regulamentelor stabilite de către Puterea deținătoare în interesul disciplinei și al securității militare.

Articolul 38

Activități recreative, intelectuale, sportive și jocuri Respectând în totul preferințele individuale ale fiecărui prizonier, Puterea deținătoare va încuraja activitățile intelectuale, educative, recreative și sportive ale prizonierilor de război; ea va lua măsurile necesare pentru a asigura desfășurarea acestora, punând la dispoziția lor localuri corespunzătoare și echipamentul necesar. Prizonierii de război vor trebui să aibă posibilitatea de a face exerciții fizice, inclusiv sporturi și jocuri, și de a beneficia de aer liber. Spații libere suficiente vor fi rezervate, în acest scop, în toate lagărele.

Articolul 39

Administrare. Salut Fiecare lagăr de prizonieri de război va fi pus sub autoritatea directă a unui ofițer responsabil aparținând forțelor armate regulate ale Puterii deținătoare. Acest ofițer va avea o copie a prezentei convenții, va veghea ca dispozițiile convenției să fie cunoscute de personalul aflat în subordinea sa și va fi răspunzător de aplicarea ei, sub controlul guvernului său. Prizonierii de război, cu excepția ofițerilor, sunt obligați la salut și la semnele exterioare de respect, prevăzute de regulamentele în vigoare în propria lor armată, față de toți ofițerii Puterii deținătoare. Ofițerii prizonieri de război nu vor fi obligați să salute decât pe ofițerii de grad superior ai acestei Puteri; totuși, ei sunt obligați la salutul comandantului lagărului, oricare ar fi gradul său.

Articolul 40

Semne și decorații Portul semnelor gradului și naționalității, precum și al decorațiilor, va fi autorizat.

Articolul 41

Afișarea convențiilor și a regulilor și ordinelor referitoare la prizonieri În fiecare lagăr, textul prezentei convenții, al anexelor sale și conținutul tuturor acordurilor speciale prevăzute în articolul 6 vor fi afișate, în limba prizonierilor de război, în locuri unde ele vor putea să fie citite de toți prizonierii. Ele vor fi comunicate, la cerere, prizonierilor care s-ar găsi în imposibilitate de a lua cunoștință de textul afișat. Regulamentele, ordinele, avertismentele și publicațiile de orice natură relative la conduita prizonierilor de război le vor fi comunicate într-o limbă pe care o înțeleg; ele vor fi afișate în condițiile arătate mai sus și vor fi transmise copii reprezentantului prizonierilor. Toate ordinele și dispozițiile adresate individual prizonierilor vor fi, de asemenea, date într-o limbă pe care o înțeleg.

Articolul 42

Folosirea armelor Folosirea armelor contra prizonierilor de război, în special acelor care evadează sau încearcă să evadeze, va constitui un mijloc extrem, care va fi întotdeauna precedat de somații cerute de împrejurări.

Articolul 43

Notificarea gradelor Din momentul începerii ostilităților, Părțile în conflict își vor comunica reciproc titlurile și gradele tuturor persoanelor menționate în articolul 4 al prezentei convenții, spre a asigura egalitatea de tratament între prizonierii de grad echivalent; dacă posterior s-au creat titluri și grade, ele vor forma obiectul unei comunicări similare. Puterea deținătoare va recunoaște înaintările în grad ale prizonierilor de război și care îi vor fi în mod regulat notificate de Puterea de care ei depind.

Articolul 44

Tratamentul ofițerilor Ofițerii și prizonierii de război asimilați lor vor fi tratați cu considerația datorată gradului și vârstei lor. În scopul de a asigura serviciul lagărelor de ofițeri, soldații prizonieri de război ai aceluiași forțe armate și, pe cât e posibil, vorbind aceeași limbă, vor fi detașați acolo, în număr suficient, ținând seama de gradele ofițerilor și ale celor asimilați lor; ei nu vor putea fi constrânși la nici o altă muncă. Gestiunea hranei de către înșiși ofițerii va fi favorizată în orice mod.

Articolul 45

Tratamentul altor prizonieri Prizonierii de război alții decât ofițeri și asimilați vor fi tratați cu atenția datorată gradului și vârstei lor. Gestiunea hranei de către înșiși prizonierii va fi favorizată în orice mod.

Articolul 46

Condiții Puterea deținătoare, hotărând transferarea prizonierilor de război, va trebui să țină seama de interesele prizonierilor înșiși, mai ales pentru a nu mări dificultățile repatrierii lor. Transferarea prizonierilor de război se va efectua totdeauna cu omenie și în condiții care nu trebuie să fie mai puțin favorabile decât acelea de care beneficiază trupele Puterii deținătoare climatice cu care sunt obișnuiți prizonierii de război, și condițiile de război nu vor fi, în nici un caz, vătămătoare sănătății lor. Puterea deținătoare va procura prizonierilor de război, în timpul transferării, apă potabilă și hrană suficientă pentru a-i menține sănătoși, precum și îmbrăcămintea, cazarea și îngrijirile medicale necesare. Ea va lua toate precauțiile necesare, mai ales în caz de călătorie pe mare sau pe cale aeriană, pentru a asigura securitatea lor în timpul transferării și va alcătui, înaintea plecării lor, lista completă a prizonierilor transferați.

Articolul 47

Împrejurări ce exclud transferul Prizonierii de război bolnavi sau răniți nu vor fi transferați, dacă vindecarea lor ar putea să fie compromisă prin călătorie, afară de cazul când securitatea lor ar cere-o în mod imperios. Dacă frontul se apropie de un lagăr, prizonierii de război din acest lagăr nu vor fi transferați decât dacă transferul lor poate să se efectueze în condiții satisfăcătoare de securitate sau dacă ar risca mai mult rămânând pe loc, decât să fie transferați.

Articolul 48

Procedura de transfer În caz de transferare, prizonierii de război vor fi înștiințați în mod oficial de plecarea lor și de noua lor adresă poștală; această înștiințare va fi făcută din timp, pentru ca să-și poată face bagajele și să-și înștiințeze familiile. Ei vor fi autorizați să ia cu ei efectele lor personale, corespondența și coletele sosite pe adresa lor; greutatea acestor efecte va putea să fie limitată, dacă împrejurările transferării o cer, la ceea ce un prizonier poate să ducă în mod normal dar care, în nici un caz, nu va depăși 25 kg. Corespondența și coletele adresate la vechiul lagăr le vor fi transmise fără întârziere. Comandantul lagărului va lua, în înțelegere cu reprezentantul prizonierilor, măsurile necesare pentru a asigura transportul bunurilor colective ale prizonierilor de război și al bagajelor pe care prizonierii nu le-ar putea lua cu ei, în urma restricțiilor impuse în baza celui de-al doilea alineat al prezentului articol. Cheltuielile cauzate de transferări vor fi suportate de Puterea deținătoare.

Articolul 49

Observații generale Puterea deținătoare va putea să folosească prizonierii de război valizi ca muncitori, ținând seama de vârsta, sexul, gradul ca și de aptitudinile lor fizice și având în vedere, mai ales, menținerea lor într-o stare bună de sănătate fizică și morală. Subofițerii prizonieri de război nu vor putea fi supuși decât la munci de supraveghere. Acei care nu ar fi supuși la aceste munci vor putea cere o altă muncă care le convine și care va fi procurată în limita posibilului. Dacă ofițerii sau cei asimilați lor cer o muncă care le convine, aceasta le va fi procurată în măsura posibilului. Ei nu vor putea fi, în nici un caz, constrânși la muncă.

Articolul 50

Munci autorizate În afară de muncile în legătură cu administrația, amenajarea sau întreținerea lagărului lor, prizonierii de război nu vor putea fi supuși decât la munci aparținând categoriilor enumerate mai jos:

- a) agricultură;
- b) industrii legate de producerea sau extracția materiilor prime și industrii prelucrătoare, cu excepția industriilor metalurgice, mecanice și chimice; lucrări publice și lucrări de construcție cu caracter militar sau cu destinație militară;
- c) transporturi și administrație, care nu au caracter sau destinație militară;
- d) activități comerciale sau artistice;
- e) servicii casnice;
- f) servicii publice, care nu au caracter sau destinație militară. În caz de violare a prevederilor de mai sus, prizonierii de război vor fi autorizați să-și exercite dreptul lor de plângere, în conformitate cu articolul 78.

Articolul 51

Condiții de muncă Prizonierii de război trebuie să beneficieze de condiții de muncă convenabile, în special în ceea ce privește cazarea, hrana, îmbrăcămintea și echipamentul; aceste condiții nu vor trebui să fie inferioare acelor care sunt rezervate cetățenilor Puterii deținătoare folosiți la munci similare; se va ține, de asemenea, seama de condițiile climatice. Puterea deținătoare care folosește munca prizonierilor de război va asigura, în regiunile în care muncesc acești prizonieri, aplicarea legilor naționale în ceea ce privește protecția muncii și, în special, a regulamentelor privind securitatea muncitorilor. Prizonierii de război vor trebui să fie pregătiți și prevăzuți cu mijloace de protecție potrivite muncii pe care trebuie să o îndeplinească și similare cu cele prevăzute pentru cetățenii Puterii deținătoare. Sub rezerva dispozițiilor articolului 52, prizonierii vor putea să fie supuși riscurilor normale la care sunt supuși muncitorii civili. Condițiile de lucru nu vor putea, în nici un caz, să fie îngreunate prin măsuri disciplinare.

Articolul 52

Munci periculoase sau umilitoare Nici un prizonier de război nu va putea fi folosit la munci cu caracter nesănătos sau periculos, decât dacă a acceptat în mod voluntar. Nici un prizonier de război nu va fi afectat unei munci care poate fi considerată ca umilitoare pentru un membru al forțelor armate ale Puterii deținătoare. Îndepărtarea minelor sau altor arme asemănătoare va fi considerată ca o muncă periculoasă.

Articolul 53

Durata muncii Durata muncii zilnice a prizonierilor de război, inclusiv durata drumului dus și întors nu va fi excesivă și nu va trebui, în nici un caz, să depășească aceea care este admisă pentru muncitorii civili din regiune, cetățeni ai Puterii deținătoare, folosiți la aceeași muncă. Se va acorda prizonierilor de război, în mod obligatoriu, la mijlocul muncii zilnice, un repaus de cel puțin o oră; acest repaus va fi la fel cu cel prevăzut pentru muncitorii Puterii deținătoare, dacă acesta din urmă este de o durată mai lungă. De asemenea, li se va acorda un repaus de 24 ore consecutive în fiecare săptămână, de preferință duminică sau în ziua de repaus din țara lor de origine. În plus, orice prizonier care a muncit un an va beneficia de un repaus de opt zile consecutive, în timpul căruia îi va fi plătită indemnizația sa de muncă. Dacă se vor folosi metode de lucru, cum ar fi lucrul cu bucata, ele nu vor putea să facă excesivă durata muncii.

Articolul 54

Indemnizația de muncă. Accidente sau boli cauzate de muncă Indemnizația de muncă datorată prizonierilor de război va fi fixată conform stipulațiilor articolului 62 al prezentei convenții. Prizonierii de război care sunt victimele accidentelor de muncă sau care contractează o boală în cursul sau din cauza muncii lor vor primi toate îngrijirile cerute de starea lor. În afară de aceasta, Puterea deținătoare le va elibera un certificat medical care să le permită valorificarea drepturilor lor față de Puterea de care depind, și va trimite un duplicat Agenției centrale a prizonierilor de război prevăzută la

articolul 123

.

Articolul 55

Control medical Capacitatea de muncă a prizonierilor de război va fi controlată, în mod periodic, prin examene medicale, cel puțin o dată pe lună. La aceste examinări va trebui să se țină, în special, seama de caracterul muncilor la care prizonierii de război sunt supuși. Dacă un prizonier de război se socotește incapabil de a munci, va fi autorizat să se prezinte în fața autorităților medicale ale lagărului său; medicii vor putea recomanda ca prizonierii care, după părerea lor, sunt inapți pentru muncă, să fie scutiți.

Articolul 56

Detașamente de muncă Regimul detașamentelor de muncă va fi asemănător aceluia al lagărelor de prizonieri de război. Orice detașament de muncă va rămâne sub controlul unui lagăr de prizonieri de război și va depinde de el, din punct de vedere administrativ. Autoritățile militare și comandantul acestui lagăr vor fi răspunzători, sub controlul guvernului lor, de respectarea, în detașamentul de muncă, a dispozițiilor prezentei convenții. Comandantul lagărului va ține la zi o listă a detașamentului de muncă depinzând de lagărul său și o va comunica delegaților Puterii protectoare, ai Comitetului Internațional de Cruce Roșie sau ai altor organisme de ajutorare a prizonierilor de război, care ar vizita lagărul.

Articolul 57

Prizonieri care muncesc pentru persoane particulare Retribuția prizonierilor de război care lucrează la particulari, chiar dacă acești le asigură paza și protecția pe propria lor răspundere, va fi cel puțin egală cu aceea prevăzută prin prezenta convenție; Puterea deținatoare, autoritățile militare și comandantul lagărului căruia aparțin acești prizonieri își vor asuma întreaga răspundere pentru întreținerea, îngrijirea, tratamentul și plata indemnizației de muncă a acestor prizonieri de război. Acești prizonieri de război vor avea dreptul să rămână în contact cu reprezentanții prizonierilor din lagărele de care depind.

Articolul 58

Bani peșin Din momentul începerii ostilităților și în așteptarea stabilirii unui acord asupra acestui subiect cu Puterea protectoare, Puterea deținătoare va putea fixa suma maximă, în numerar sau într-o altă formă, pe care prizonierii de război ar putea s-o poarte asupra lor. Orice surplus aflat în mod legitim în posesia lor, retras sau reținut, ca și orice depunere de bani efectuată de ei, va fi trecut în contul lor și nu va putea fi convertit într-o altă monedă fără asentimentul lor. Dacă prizonierii de război vor fi autorizați să facă cumpărături sau să facă servicii, contra plată în numerar, în afara lagărului, aceste plăți vor fi efectuate de prizonierii înșiși sau prin administrația lagărului, care va trece aceste plăți în debitul prizonierilor interesați. Puterea deținătoare va stabili dispozițiile necesare în această privință.

Articolul 59

Sume în numerar luate de la prizonieri Sumele în moneda Puterii deținătoare, luate de la prizonierii de război conform articolului 18, în momentul în care sunt făcuți prizonieri, vor fi trecute în creditul contului fiecăruia dintre ei, în conformitate cu dispozițiile articolului 64 din prezenta secțiune. Vor fi, de asemenea, trecute în creditul acestui cont sumele în moneda Puterii deținătoare, care provin din convertirea sumelor în alte monede, retrase prizonierilor de război în același moment.

Articolul 60

Avans din soldă Puterea deținătoare va vărsa tuturor prizonierilor de război un avans din solda lunară, al cărui cuantum va fi fixat prin convertirea în moneda acelei puteri a următoarelor sume: – Categoria I - prizonieri de grad inferior celui de sergent; opt franci elvețieni; – Categoria II - sergenți și subofițeri sau prizonieri cu grade echivalente; doisprezece franci elvețieni; – Categoria III - ofițeri până la gradul de căpitan sau prizonieri cu grade echivalente; cincizeci de franci elvețieni; – Categoria IV - căpitani sau maiori, locotenenți-colonei, colonei sau prizonieri cu grad echivalent; șaizeci de franci elvețieni; – Categoria V - ofițeri generali sau prizonieri cu grad echivalent; șaptezecișicinci de franci elvețieni. Totuși, Părțile interesate în conflict vor putea modifica, prin acorduri speciale, cuantumul avansurilor de soldă datorate prizonierilor de război de diferite categorii, enumerate mai sus. În afară de aceasta, dacă sumele prevăzute în primul alineat de mai sus ar fi prea mari în comparație cu solda plătită membrilor forțelor armate ale Puterii deținătoare sau dacă, din orice alt motiv, ar cauza neplăceri serioase acestei Puteri, aceasta, în așteptarea încheierii unui acord special cu Puterea de care depind prizonierii de război, în vederea modificării acestor sume:

- a) va continua să crediteze conturile prizonierilor de război cu sumele indicate în primul alineat;
- b) va putea, în mod temporar, să limiteze, la sume care sunt rezonabile, cuantumul prelevat asupra avansurilor de soldă, pe care-l pune la dispoziția prizonierilor de război pentru folosința lor; totuși, pentru prizonierii din categoria I, aceste sume nu vor fi niciodată inferioare celor pe care Puterea deținătoare le varsă membrilor forțelor lor armate. Motivele unei asemenea limitări vor fi comunicate fără întârziere Puterii protectoare.

Articolul 61

Plată suplimentară Puterea deținătoare va accepta sumele de bani sub forma unui supliment de soldă pe care le va trimite Puterea de care depind prizonierii de război, cu condiția ca cuantumul să fie același pentru fiecare prizonier din aceeași categorie, să fie vărsate tuturor prizonierilor din aceeași categorie care depind de această Putere și să fie trecute, imediat ce va fi posibil, în creditul conturilor individuale ale prizonierilor, în conformitate cu dispozițiile articolului 64. Aceste suplimente de soldă nu scutesc Puterea deținătoare de nici una din obligațiile care-I revin, în baza prezentei convenții.

Articolul 62

Indemnizație de muncă Prizonierii de război vor primi, direct de la autoritățile deținătoare, o indemnizație de muncă echitabilă, al cărei quantum va fi fixat de aceste autorități, care nu va fi însă niciodată inferior unui sfert de franc elvețian pentru întreaga zi de lucru. Puterea deținătoare va aduce la cunoștința prizonierilor, precum și a Puterii de care depind, prin intermediul Puterii protectoare, quantumul indemnizațiilor de muncă zilnice pe care le-a fixat. O indemnizație de muncă va fi, de asemenea, vărsată de către autoritățile deținătoare prizonierilor de război afectați în mod permanent unor funcții sau la o muncă meșteșugărească, în legătură cu administrația, cu amenajarea interioară sau întreținerea lagărelor, precum și prizonierilor solicitați să exercite funcțiile spirituale sau medicale în folosul camarazilor lor. Indemnizația de muncă a reprezentantului prizonierilor, a ajutoarelor sale și, eventual, a consilierilor săi, va fi prelevată dintr-un fond alimentat de beneficiile cantinei; quantumul va fi fixat de reprezentantul prizonierilor și aprobat de comandantul lagărului. Dacă acest fond nu există, autoritățile deținătoare vor vărsa acestor prizonieri o indemnizație de muncă echitabilă.

Articolul 63

Transfer de fonduri Prizonierii de război vor fi autorizați să primească remiterile de bani care le vor fi adresate individual sau colectiv. Fiecare prizonier de război va dispune de soldul creditor al contului său, așa cum se prevede în articolul următor, în limitele fixate de Puterea deținătoare, care va efectua plățile cerute. Sub rezerva restricțiilor financiare sau monetare pe care ea le va considera esențiale, prizonierii de război vor fi autorizați să facă plăți în străinătate. În acest caz, Puterea deținătoare va da prioritate, în special, plăților pe care prizonierii le vor adresa persoanelor care sunt în sarcina lor. În orice situație, prizonierii de război vor putea, dacă Puterea de care depind consimte la aceasta, să facă plăți în propria lor țară, după procedura următoare: Puterea deținătoare va trimite acelei Puteri, prin intermediul Puterii protectoare, un aviz care va cuprinde toate indicațiile necesare cu privire la prizonierii de război, beneficiarii plății, precum și la suma de plată, exprimată în moneda Puterii deținătoare; acest aviz va fi semnat de prizonierul interesat și contrasemnat de comandantul lagărului. Puterea deținătoare va debita contul prizonierului cu această sumă; sumele astfel debitate vor fi trecute în creditul Puterii de care depind prizonierii. Pentru aplicarea prescripțiilor care preced, Puterea deținătoare va putea consulta regulamentul tip, figurând în anexa V a prezentei convenții.

Articolul 64

Conturile prizonierilor Putere deținătoare va ține, pentru fiecare prizonier de război, un cont care va cuprinde cel puțin indicațiile următoare: 1. sumele datorate prizonierului sau primite de el cu titlu de avans de soldă, indemnizație de muncă sau cu orice alt titlu; sumele, în moneda Puterii deținătoare, luate prizonierului; sumele luate prizonierului și convertite, la cererea sa, în moneda acelei Puteri; 2. sumele remise prizonierului, în numerar sau într-o formă analogă; plățile făcute în numerar și la cererea sa; sumele transferate, așa cum se arată în cel de-al doilea alineat al articolului precedent.

Articolul 65

Administrarea conturilor prizonierilor Orice înregistrare, făcută în contul unui prizonier de război, va fi contrasemnă sau parafată de el sau de reprezentantul prizonierilor care acționează în numele său. Prizonierilor de război li se vor acorda oricând înlesniri potrivite pentru consultarea și obținerea unor copii după contul lor; de asemenea, contul va putea să fie verificat de reprezentanții Puterii protectoare, în timpul vizitării lagărului. Dacă se transferă prizonieri de război de la un lagăr la altul, contul lor personal îi va urma. În caz de transfer de la o Putere deținătoare la alta, sumele ce le aparțin, care nu sunt în moneda Puterii deținătoare, îi vor urma; le va fi eliberat un certificat pentru toate celelalte sume care ar rămâne în creditul contului lor. Părțile în conflict interesate vor putea să se înțeleagă spre a-și comunica, prin intermediul Puterii protectoare și la anumite intervale, extrasele de cont ale prizonierilor de război.

Articolul 66

Lichidarea conturilor La terminarea captivității prizonierului de război, prin liberare sau repatriere, Puterea deținătoare îi va elibera o declarație semnată de un ofițer competent, confirmând soldul creditor care i se datorează. Pe de altă parte, Puterea deținătoare va trimite Puterii de care depind prizonierii de război, prin intermediul Puterii protectoare, liste în care se dau toate indicațiile asupra prizonierilor a căror captivitate s-a terminat prin repatriere, eliberare, evadare, deces sau în orice alt mod și în care se atestă mai ales soldurile creditoare ale conturilor lor. Fiecare foaie din aceste liste va fi autentificată de un reprezentant autorizat al Puterii deținătoare. Puterile interesate vor putea, prin acord special, să modifice toate sau parte din dispozițiile prevăzute mai sus. Puterea de care depinde prizonierul de război va fi răspunzătoare de reglarea cu el a soldului creditor, cu care s va fi rămas datoare Puterea deținătoare, la sfârșitul captivității sale.

Articolul 67

Aranjamente între Părțile în conflict Avansurile de soldă vărsate prizonierilor de război, în conformitate cu

articolul 60

, vor fi considerate ca făcute în numele Puterii de care aceștia depind; aceste avansuri de soldă, ca și toată plățile făcute de această Putere în baza articolului 63, alineatul al treilea și a articolului 68, vor face obiectul unor aranjamente între Puterile interesate, la sfârșitul ostilităților.

Articolul 68

Cereri de despăgubire Orice cerere de despăgubire făcută de un prizonier de război din cauza unui accident sau au unei alte invalidități datorate muncii va fi comunicată Puterii de care depinde, prin intermediul Puterii protectoare. În conformitate cu dispozițiile articolului 54, Puterea deținatoare va da, în toate cazurile, prizonierului de război, o declarație în care se arată caracterul rănirii sau al invalidității, împrejurările în care s-a produs și informațiile relative la îngrijirile medicale sau de spital care i-au fost date. Această declarație va fi semnată de un ofițer responsabil al Puterii deținatoare, iar informațiile de ordin medical vor fi certificate de un medic al serviciului sanitar. Puterea deținatoare va comunica, de asemenea, Puterii de care depind prizonierii de război orice cerere de indemnizare făcută de un prizonier cu privire la efectele sale personale, la sumele sau obiectele de valoare care i-au fost luate în baza articolului 18 și care nu i-au fost restituite cu ocazia repatrierii, precum și orice cerere de indemnizare referitoare la o pierdere pe care prizonierul o atribuie unei greșeli a Puterii deținatoare sau a unui agent al ei. În schimb, Puterea deținatoare va înlocui, pe cheltuiala sa, efectele personale de care prizonierul ar avea nevoie în timpul captivității. În toate cazurile, Puterea deținatoare va da prizonierului o declarație semnată de un ofițer responsabil, cuprinzând toate informațiile necesare asupra motivelor pentru care aceste efecte, sume sau obiecte de valoare nu i-au fost restituite. O copie după această declarație va fi adresată Puterii de care depinde prizonierul, prin intermediul Agenției centrale a prizonierilor de război prevăzută la

articolul 123

.

Articolul 69

Notificarea măsurilor luate Din momentul în care va avea sub puterea sa prizonieri de război, Puterea deținatoare va aduce la cunoștința lor și a Puterii de care ei depind, prin intermediul Puterii protectoare, măsurile prevăzute pentru executarea dispozițiilor prezentei secțiuni; ea va notifica, de asemenea, orice modificare adusă acestei măsuri.

Capitolul VIII - TRANSFERAREA PRIZONIERILOR DE RĂZBOI DUPĂ SOSIREA LOR ÎNTR-UN LAGĂR · Secțiunea V -
RELAȚIILE PRIZONIERILOR DE RĂZBOI CU EXTERIORUL

Articolul 70

Carte poștală în caz de capturare De îndată ce a fost făcut prizonier sau, cel mai târziu, la o săptămână după sosirea sa în lagăr, chiar dacă e vorba de un lagăr de tranzit și chiar în caz de boală sau transferare într-un lazaret sau într-un alt lagăr, fiecare prizonier de război va putea să adreseze direct familiei sale, pe de o parte, și Asociației centrale a prizonierilor de război prevăzute la

Capitolul VIII - TRANSFERAREA PRIZONIERILOR DE RĂZBOI DUPĂ SOSIREA LOR ÎNTR-UN LAGĂR · Secțiunea V -
RELAȚIILE PRIZONIERILOR DE RĂZBOI CU EXTERIORUL

articolul 123

, pe de altă parte, o carte poștală confecționată, pe cât posibil, după modelul anexat la prezenta convenție, informându-i despre captivitatea sa, de adresa și de starea sănătății sale. Aceste cărți poștale vor fi transmise cât mai repede cu putință și nu vor putea fi întârziate, sub nici o formă.

Capitolul VIII - TRANSFERAREA PRIZONIERILOR DE RĂZBOI DUPĂ SOSIREA LOR ÎNTR-UN LAGĂR · Secțiunea V -
RELAȚIILE PRIZONIERILOR DE RĂZBOI CU EXTERIORUL

Articolul 71

Corespondență Prizonierii de război vor fi autorizați să trimită și să primească scrisori și cărți poștale. Dacă Puterea deținătoare socotește necesar să limiteze această corespondență, ea va trebui să autorizeze trimiterea a cel puțin două scrisori și patru cărți poștale pe lună, confecționate, pe cât posibil, după modelele anexate la prezenta convenție (și aceasta fără a socoti cărțile poștale prevăzute la

Capitolul VIII - TRANSFERAREA PRIZONIERILOR DE RĂZBOI DUPĂ SOSIREA LOR ÎNTR-UN LAGĂR · Secțiunea V -
RELAȚIILE PRIZONIERILOR DE RĂZBOI CU EXTERIORUL

articolul 70

). Alte îngrădiri nu vor putea fi impuse decât dacă Puterea protectoare are toate motivele să le considere în interesul prizonierilor înșiși, ținând seama de dificultățile pe care Puterea deținătoare le întâmpină în recrutarea unui număr suficient de traducători calificați pentru a face cenzura necesară. Dacă corespondența adresată prizonierilor trebuie restrânsă, această hotărâre nu va putea fi luată decât de Puterea de care depind, eventual la cererea Puterii deținătoare. Aceste scrisori și cărți poștale vor trebui să fie expediate prin mijloacele cele mai rapide de care dispune Puterea deținătoare; ele nu vor putea fi întârziate, nici reținute, din motive disciplinare. Prizonierii de război rămași multă vreme fără vești de la familia lor sau care se găsesc în imposibilitate de a primi sau de a da vești pe calea obișnuită, precum și acei care sunt despărțiți de ai loc prin distanțe considerabile, vor fi autorizați să expedieze telegrame ale căror taxe vor fi trecute în debitul contului cu Puterea deținătoare sau plătite cu banii de care dispun. Prizonierii vor beneficia de o asemenea măsură și în caz de urgență. De regulă, corespondența prizonierilor va fi scrisă în limba lor maternă. Părțile în conflict vor putea să autorizeze corespondența în alte limbi. Sicii conținând corespondența prizonierilor vor fi sigilați cu grijă, etichetați în așa fel încât să indice, în mod clar, conținutul lor și să fie adresați birourilor poștei de destinație.

Articolul 72

Expedieri de ajutoare

- i) Principii generale Prizonierii de război vor fi autorizați să primească, prin poștă sau pe orice altă cale, pachete individuale sau colective conținând mai ales alimente, îmbrăcăminte, medicamente și articole cu caracter religios, instructiv sau recreativ de care au nevoie, inclusiv cărți, obiecte de cult, material științific, teme de examen, instrumente muzicale, accesorii de sport și material care permite prizonierilor să-și continue studiile sau să exercite o activitate artistică. Aceste colete nu vor putea scuti, sub nici o formă, Puterea deținătoare de obligațiile care-i revin, în virtutea prezentei convenții. Singurele restricții care ar putea fi făcute acestor expedieri vor fi acelea propuse de Puterea protectoare, în interesul prizonierilor de război înșiși sau de către Comitetul Internațional de Cruce Roșie sau de orice alt organism care vine în ajutorul prizonierilor de război și numai în ceea ce privește propriile lor expedieri, din motive de aglomerare excepțională a mijloacelor de transport și de comunicații. Modalitățile referitoare la expedierea trimiterilor individuale sau colective vor face, dacă e cazul, obiectul unor acorduri speciale între Puterile interesate care, în nici un caz, nu vor putea să întârzie distribuirea trimiterilor de ajutoare prizonierilor de război. Trimiterile de alimente sau îmbrăcăminte nu vor conține cărți; ajutoarele medicale vor fi, în general, trimise în colete colective.

Articolul 73

- ii) Colete colective Dacă nu există acorduri speciale între Puterile interesate asupra modalităților relative la primirea și la distribuirea coletelor colective, se va aplica regulamentul privitor la ajutoarele colective, anexat la prezenta convenție. Acordurile speciale, prevăzute mai sus, nu vor putea, în nici un caz, să restrângă dreptul reprezentantului prizonierilor de a lua în primire coletele de ajutoare colective destinate prizonierilor de război, de a proceda la distribuirea lor și de a dispune de ele în interesul prizonierilor. Aceste acorduri nu vor putea nici să restrângă dreptul pe care-l vor avea reprezentanții Puterii protectoare, ai Comitetului Internațional de Cruce Roșie sau ai oricărui alt organism ce vine în ajutorul prizonierilor care ar fi însărcinat să transmită aceste colete colective, să controleze distribuirea către destinatarii lor.

Articolul 74

Scutire de taxe poștale și de transport Orice trimiteri de ajutoare destinate prizonierilor de război vor fi scutite de toate taxele de import, de vamă și altele. Corespondența, trimiterile de ajutoare și expedierile autorizate de bani adresate prizonierilor de război sau expediate de ei prin poștă, fie direct, fie prin intermediul birourilor de informații prevăzute la

articolul 122

și prin Agenția centrală a prizonierilor de război, prevăzută la articolul 123, vor fi scutite de toate taxele poștale, atât în țările de origine și de destinație, cât și în țările intermediare. Cheltuielile de transport ale trimiterilor de ajutoare destinate prizonierilor de război care, din cauza greutății lor sau din orice alt motiv, nu pot fi transmise prin poștă, vor fi suportate de Puterile deținătoare, în toate teritoriile aflate sub controlul ei. Celelalte Puteri care sunt părți la convenție vor suporta spezele de transport pe teritoriile respective. Dacă nu există acorduri speciale între Puterile interesate, cheltuielile rezultate din transportul acestor trimiteri, care nu ar fi acoperite prin scutirile prevăzute mai sus, vor fi suportate de expeditor. Înaltele Părți Contractante se vor strădui să reducă, în măsura în care va fi posibil, taxele telegrafice pentru toate telegramele expediate de prizonierii de război sau pentru cele care le sunt adresate.

Articolul 75

Mijloace speciale de transport În cazul în care operațiunile militare ar împiedica Puterile interesate să îndeplinească obligația ce le revine de a asigura transportul trimiterilor prevăzute de articolele 70, 71, 72 și 77, Puterile protectoare interesate, Comitetul Internațional de Cruce Roșie sau orice alt organism aprobat de Părțile în conflict vor putea asigura transportul acestor trimiteri prin mijloace adecvate (vagoane, camioane, nave sau avioane etc.). În acest scop, Înaltele Părți Contractante se vor strădui să le procure aceste mijloace de transport și să autorizeze circulația lor, mai ales acordându-le libera trecere necesară. Aceste mijloace de transport vor putea fi, de asemenea, utilizate pentru îndrumarea:

a) corespondenței, listelor și rapoartelor schimbate între Agenția centrală de informații prevăzute la

articolul 123

și birourile naționale prevăzute la

articolul 122

;

b) corespondenței și rapoartelor privitoare la prizonierii de război pe care Puterile protectoare, Comitetul Internațional de Cruce Roșie sau orice alt organism care vine în ajutorul prizonierilor o poartă, fie cu proprii lor delegați, fie cu Părțile în conflict. Dispozițiile de față nu restrâng cu nimic dreptul oricărei Părți în conflict de a organiza, dacă preferă, alte transporturi și de a elibera permise de liberă trecere în condițiile care ar putea fi convenite. Dacă nu există acorduri speciale, cheltuielile ocazionate prin folosirea acestor mijloace de transport vor fi suportate proporțional de Părțile în conflict ai căror cetățeni beneficiază de aceste servicii.

Articolul 76

Cenzură și examinare Cenzura corespondenței adresate prizonierilor de război sau expediate de ei va trebui să fie făcută în timpul cel mai scurt posibil. Ea nu va putea să fie efectuată decât de către statele expeditoare și destinatare și o singură dată de fiecare dintre ele. Controlul coletelor destinate prizonierilor de război va trebui să se efectueze în astfel de condiții încât să nu compromită conservarea alimentelor pe care le conțin și aceasta se face, dacă nu e vorba de un înscris sau un imprimat, în prezența destinatarului sau a unui alt prizonier împuternicit, în mod valabil, de el. Predarea coletelor individuale sau colective prizonierilor nu va putea fi întârziată sub pretextul dificultăților de cenzură. Orice interdicție de corespondență hotărâtă de Părțile în conflict, pentru motive militare sau politice, nu va putea fi decât temporară și de o durată cât mai scurtă cu putință.

Articolul 77

Pregătire, executare și transmitere de documente legale Puterile deținătoare vor asigura toate înlesnirile pentru transmiterea, prin intermediul Puterii protectoare sau al Agenției centrale a prizonierilor de război prevăzută în

articolul 123

, a actelor, pieselor și documentelor destinate prizonierilor de război sau care emană de la ei, în special procurile și testamentele. În toate cazurile, Puterile deținătoare vor ușura prizonierilor de război întocmirea acestor documente; ele îi vor autoriza, în special, să consulte un jurist și vor lua măsurile necesare pentru atestarea autenticității semnăturii lor.

Articolul 78

Reclamații și plângeri Prizonierii de război vor avea dreptul să prezinte autorităților militare sub puterea cărora se găsesc, reclamații privitoare la regimul captivității la care sunt supuși. Vor avea, de asemenea, dreptul fără restricție, să se adreseze, fie prin intermediul reprezentantului prizonierilor, fie direct, dacă ei consideră necesar, reprezentanților Puterii protectoare, pentru a le atrage atenția asupra punctelor asupra cărora ar avea plângeri de formulat, cu privire la regimul captivității. Aceste reclamații și plângeri nu vor fi limitate, nici considerate ca făcând parte din cota de corespondență menționată în

articolul 71

. Ele vor trebui transmise de urgență. Ele nu vor putea da naștere la nici o pedeapsă, chiar dacă sunt recunoscute ca neîntemeiate. Reprezentanții prizonierilor vor putea transmite reprezentanților Puterilor protectoare rapoarte periodice asupra situației în lagăre și asupra nevoilor prizonierilor de război.

Articolul 79

Alegeri Oriunde se află prizonieri de război, cu excepția acelor în care se găsesc ofițeri, prizonierii vor alege, în mod liber și prin vot secret, la fiecare șase luni, și la fel în caz de loc vacant, pe reprezentanții prizonierilor care să îi reprezinte pe lângă autoritățile militare, Puterile protectoare, Comitetul Internațional de Cruce Roșie și orice alt organism care le-ar veni în ajutor. Acești responsabili vor fi reeligibili. În lagărele de ofițeri și de cei asimilaților sau în lagărele mixte, ofițerul prizonier de război cel mai vechi în gradul cel mai înalt va fi recunoscut ca reprezentant al prizonierilor. În lagărele de ofițeri, el va fi asistat de unul sau mai mulți consilieri aleși de ofițeri; în lagărele mixte, asistenții săi vor fi aleși dintre prizonierii de război care nu sunt ofițeri și vor aleși de ei. În lagărele de muncă pentru prizonierii de război, ofițerii prizonieri de război de aceeași naționalitate vor fi puși să îndeplinească funcțiile administrative ale lagărului ce cad în sarcina prizonierilor de război. În afară de aceasta, acești ofițeri vor putea fi aleși în posturi de reprezentanți ai prizonierilor, în conformitate cu dispozițiile primului alineat al acestui articol. În acest caz, asistenții reprezentantului prizonierilor vor fi aleși dintre prizonierii de război, care nu sunt ofițeri. Orice reprezentant al prizonierilor ales va trebui să fie aprobat de Puterea deținătoare, înainte de a intra în funcție. Dacă Puterea deținătoare refuză de a aproba un prizonier de război ales de camarazii săi de captivitate, ea va trebui să informeze Puterea deținătoare asupra motivelor refuzului său. În toate cazurile, reprezentantul prizonierilor va fi de aceeași naționalitate, limbă și obiceiuri cu prizonierii de război pe care îi reprezintă. Astfel, prizonierii de război repartizați în diferitele secțiuni ale unui lagăr după naționalitatea, limba sau obiceiurile lor vor avea, pentru fiecare secțiune, propriul lor reprezentant, în conformitate cu dispozițiile alineatelor precedente.

Articolul 80

Sarcini Reprezentanții prizonierilor vor trebui să contribuie la bunăstarea fizică, morală și intelectuală a prizonierilor de război. În special, dacă prizonierii ar hotărî organizarea unui sistem de asistență mutuală între ei, această organizație ar fi de competența reprezentanților prizonierilor, independent de sarcinile speciale care le-ar fi încredințate prin alte dispoziții ale prezentei convenții. Reprezentanții prizonierilor nu vor răspunde, prin simplul fapt că dețin asemenea funcții, de infracțiunile comise de prizonierii de război.

Articolul 81

Prerogative Reprezentanții prizonierilor nu vor fi constrânși la nici o altă muncă, dacă aceasta ar contribui la îngreunarea îndeplinirii funcției lor. Reprezentanții prizonierilor vor putea desemna, printre prizonieri, pe asistenții care le sunt necesari. Toate înlesnirile materiale le vor fi acordate și, mai ales, o anumită libertate de mișcare necesară îndeplinirii sarcinilor lor (vizite la detașamentele de muncă, primirea trimiterilor de ajutoare etc.). Reprezentanții prizonierilor vor fi autorizați să viziteze localurile în care sunt internați prizonierii de război și aceștia vor avea dreptul să consulte nestingherit pe reprezentantul lor. De asemenea, vor fi acordate toate înlesnirile reprezentanților prizonierilor pentru corespondența lor poștală și telegrafică cu autoritățile deținatoare, cu Puterile protectoare, Comitetul Internațional de Cruce Roșie și delegații lor, cu comisiile medicale mixte, precum și cu organismele care vor veni în ajutorul prizonierilor de război. Reprezentanții prizonierilor ai detașamentelor de lucru se vor bucura de aceleași înlesniri pentru corespondența lor cu reprezentantul prizonierilor ai lagărului principal. Aceste corespondențe nu vor fi îngădite și nici considerate ca făcând parte din cota menționată în

articolul 71

. Nici un reprezentant al prizonierilor nu va putea fi transferat, fără să i se lase timpul necesar pentru a pune pe succesorul său la curent cu afacerile în curs. În caz de destituire, motivele acestei hotărâri vor fi comunicate Puterii protectoare.

i) DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 82

Legislație aplicabilă Prizonierii de război vor fi supuși legilor, regulamentelor și ordinelor generale în vigoare în forțele armate ale Puterii deținătoare. Aceasta va fi autorizată să ia măsuri judiciare sau disciplinare privind orice prizonier de război care a comis o infracțiune la aceste legi, regulamente sau ordine generale. Totuși, nu va fi autorizată nici o urmărire sau sancțiune contrară dispozițiilor acestui capitol. Dacă legi, regulamente sau ordine generale ale Puterii deținătoare sancționează cu pedepse actele comise de un prizonier de război, în timp ce aceste acte nu sunt sancționate dacă sunt comise de un membru al forțelor armate ale Puterii deținătoare, ele nu vor putea atrage decât sancțiuni disciplinare.

Articolul 83

Alegere a procedurilor disciplinare și judecătorești Când e vorba să se hotărască dacă o infracțiune comisă de un prizonier de război trebuie să fie pedepsită disciplinar sau judecătorește, Puterea deținătoare va veghea ca autoritățile competente să uzeze de cea mai mare indulgență în aprecierea chestiunii și să recurgă cât mai curând la măsuri disciplinare decât la urmăriri judiciare, ori de câte ori aceasta va fi posibil.

Articolul 84

Tribunale Numai tribunalele militare vor putea judeca un prizonier de război, afară de cazul când legislația Puterii deținătoare autorizează, în mod expres, tribunalele civile să judece un membru al forțelor armate ale acestei Puteri, pentru aceeași infracțiune ca aceea pentru care este urmărit prizonierul de război. Prizonierul de război nu va fi adus, în nici un caz, în fața vreunui tribunal care nu ar oferi garanțiile esențiale de independență și imparțialitate unanim recunoscute și, în special, a cărui procedură nu ă ar asigura drepturile și mijloacele de apărare prevăzute de articolul 105.

Articolul 85

Acte comise înainte de capturarea Prizonierii de război urmăriți, în virtutea legislației Puterii deținătoare, pentru actele pe care le-au comis înainte de a fi fost făcuți prizonieri, vor beneficia de prezenta convenție, chiar dacă au fost condamnați.

Articolul 86

Non bis in idem Un prizonier de război nu va putea fi pedepsit decât o singură dată pentru același fapt sau același cap de acuzare.

Articolul 87

Pedepse Prizonierii de război nu vor putea fi pedepsiți de autoritățile militare și tribunalele Puterii deținătoare cu alte pedepse decât acelea care sunt prevăzute pentru aceleași fapte comise de membrii forțelor armate ale acestei Puteri. Pentru fixarea pedepsei, tribunalele sau autoritățile Puterii deținătoare vor lua în considerare, în cea mai largă măsură posibilă, faptul că prevenitul, nefiind un cetățean al Puterii deținătoare, nu este legat de ea prin nici o obligație de credință și că se găsește în puterea ei, ca urmare a unor împrejurări independente de propria sa voință. Ele vor avea facultatea de a atenua, în mod liber, pedeapsa prevăzută pentru infracțiunea pusă în sarcina prizonierului și nu vor fi obligate, în acest scop, să aplice minimul acestei pedepse. Sunt interzise orice pedepse colective pentru acte individuale, orice pedeapsă corporală, orice încarcerare în localuri neluminate de lumina zilei și, în general, orice fel de tortură sau cruzime. Mai mult, nici un prizonier de război nu va putea să fie lipsit de gradul său de către Puterea deținătoare, nici împiedicat să poarte semnele gradului.

Articolul 88

Executarea pedepsei Ofițerii, subofițerii sau soldații prizonieri de război, care ispășesc o pedeapsă disciplinară sau judecătorească, nu vor fi supuși unui tratament mai sever decât acel prevăzut pentru aceeași pedeapsă, pentru membrii forțelor armate, de grad echivalent, ale Puterii deținătoare. Prizonierele de război nu vor putea fi condamnate la o pedeapsă mai severă sau să fie tratate, în timp ce ele își ispășesc pedeapsa, mai sever decât femeile aparținând forțelor armate ale Puterii deținătoare, pedepsite pentru o infracțiune analogă. Prizonierele de război nu vor putea, în nici un caz, fi condamnate la o pedeapsă mai severă sau să fie tratate, în timp ce ele își ispășesc pedeapsa, mai sever decât un bărbat din forțele armate ale Puterii deținătoare, pedepsit pentru o infracțiune analogă. Prizonierii de război nu vor putea, după ce și-au ispășit pedepsele disciplinare sau judecătorești care le-au fost aplicate, să fie tratați altfel decât ceilalți prizonieri.

ii) SANCTIUNI DISCIPLINARE

Articolul 89

Observații generale:

- i) Forme de pedeapsă Pedepsele disciplinare aplicabile prizonierilor de război vor fi: 1. o amendă care nu va depăși 50 la sută din avansul soldei și indemnizației de muncă, prevăzute în articolele 60 și 62, și aceasta, pe o perioadă care nu va trece de 30 de zile; 2. suprimarea avantajelor acordate în afara tratamentului prevăzut de prezenta convenție; 3. corvezile nedepășind două ore pe zi; 4. arestul. Pedepsa prevăzută la numărul 3 nu va putea fi aplicată ofițerilor. Pedepsele disciplinare nu vor fi, în nici un caz, neumane, brutale sau dăunătoare sănătății prizonierilor de război.

Articolul 90

- ii) Durata pedepselor Durata aceleiași pedepse nu va depăși niciodată treizeci de zile. În caz de greșeală disciplinară, perioadele de detențiune preventivă dinaintea judecării sau pronunțării pedepsei vor fi scăzute din pedeapsa pronunțată. Maximul de treizeci de zile prevăzut mai sus nu va putea fi depășit, chiar dacă un prizonier de război ar avea să răspundă disciplinar de mai multe fapte în momentul în care se hotărăște pedepsirea lui, indiferent dacă faptele sunt conexe sau nu. Nu trebuie să treacă mai mult de o lună între decizia disciplinară și executarea ei. În cazul în care un prizonier de război ar fi condamnat la o nouă pedeapsă disciplinară, un termen de cel puțin trei zile va separa executarea fiecăreia dintre pedepse, dacă durata uneia dintre ele va fi de zece zile sau mai mult.

Articolul 91

Evadare

- i) Evadare reușită Evadarea unui prizonier de război va fi considerată ca reușită dacă: 1. s-a alăturat forțelor armate ale Puterii de care depinde sau de acelea ale unei Puteri aliate; 2. a părăsit teritoriul aflat sub autoritatea Puterii deținătoare sau a unei puteri aliate acesteia; 3. a ajuns pe o navă care arborează pavilionul Puterii de care el depinde sau a unei Puteri aliate, care s-ar găsi în apele teritoriale ale Puterii deținătoare, cu condiția ca această navă să nu se găsească sub Puterea acesteia din urmă. Prizonierii de război care, după reușita evadării lor în sensul prezentului articol, vor fi din nou făcuți prizonieri, nu vor fi pasibili de nici o pedeapsă pentru evadarea lor anterioară.

Articolul 92

ii) Evadare nereușită Un prizonier de război, care încearcă să evadeze și care este prins înainte de fi reușit să evadeze, în sensul articolului 91, nu va fi pasibil pentru acest act, chiar în caz de recidivă, decât de o pedeapsă disciplinară. Prizonierii prinși vor fi remiși, imediat ce va fi posibil, autorităților militare competente. Prin derogare de la

articolul 88

, alineatul 4, prizonierii de război pedepsiți în urma unei evadări nereușite vor putea să fie supuși unui regim de supraveghere special, cu condiția totuși ca acest regim să nu atingă starea sănătății lor; să-l ispășească într-un lagăr de prizonieri de război și să nu comporte suprimarea nici uneia dintre garanțiile care le sunt acordate prin prezenta convenție.

Articolul 93

III. Infrațiuni înrudite Evadarea sau tentativa de evadare, chiar în caz de recidivă, nu va fi considerată ca o circumstanță agravantă în cazul în care prizonierul de război ar fi deferit tribunalelor pentru o infracțiune comisă în cursul evadării sau tentativei de evadare. În conformitate cu prevederile articolului 83, infracțiunile comise de prizonierii de război, cu singurul scop de a-și înlesni evadarea și care nu au comportat nici o violență contra persoanelor, fie că e vorba de infracțiune contra proprietății publice, de furt fără scop de îmbogățire, de întocmirea și folosirea de acte false, de port de haine civile, nu vor fi pasibili decât de pedepse disciplinare. Prizonierii de război, care ar coopera la o evadare sau la o tentativă de evadare, nu vor fi pasibili, pentru acest fapt, decât de o pedeapsă disciplinară.

Articolul 94

Notificare despre o nouă capturare Dacă un prizonier de război evadat este prins din nou, se va notifica prinderea sa, după modalitățile prevăzute de

articolul 122

, Puterii de care el depinde, în caz că evadarea ar fi fost notificată.

Articolul 95

Procedură

- i) Audiere în așteptarea detenției Prizonierii de război acuzați de încălcări ale disciplinei nu vor fi menținuți în detențiune preventivă, în așteptarea hotărârii, decât dacă aceeași măsură este aplicabilă membrilor forțelor armate ale Puterii deținătoare pentru infracțiuni analoge sau dacă ar cere-o interesele superioare ale menținerii ordinii și disciplinei în lagăr. Detențiunea preventivă, în caz de încălcări ale disciplinei, va fi redusă, pentru toți prizonierii de război, la strictul minim și nu va depăși paisprezece zile. Dispozițiile articolelor 97 și 98 din prezentul capitol se vor aplica prizonierilor de război deținuți preventiv, pentru încălcări ale disciplinei.
-

Articolul 96

- ii) Autorități competente și drept la apărare Faptele care constituie o încălcare a disciplinei vor forma obiectul unei anchete imediate. Fără a aduce atingere competenței tribunalelor și autorităților militare superioare, pedepsele disciplinare vor putea fi pronunțate numai de un ofițer investit cu puteri disciplinare, în calitatea sa de comandant al lagărului, sau de un ofițer responsabil, care îl înlocuiește sau căruia I-a delegat puterile sale disciplinare. Aceste puteri nu vor putea fi delegate în nici un caz unui prizonier de război, nici exercitate de un prizonier de război. Înainte de orice pronunțare a unei pedepse disciplinare, prizonierul de război inculpat va fi informat cu precizie asupra faptelor care I se impută. I se va da posibilitatea să-și explice purtarea și să se apere. Va fi autorizat să-și audieze martori și să recurgă, dacă e necesar, la serviciile unui interpret calificat. Hotărârea va fi adusă la cunoștința prizonierului de război și a reprezentantului prizonierilor. Comandantul lagărului va trebui să țină o evidență a pedepselor disciplinare pronunțate; această evidență va fi ținută la dispoziția reprezentanților Puterii protectoare.
-

Articolul 97

Executarea pedepsei

- ii) Premise Prizonierii de război nu vor fi, în nici un caz, transferați în stabilimente penitenciare (închisori, penitenciare, ocne etc.), pentru a ispăși acolo pedepse disciplinare. Toate localurile în care se vor aplica pedepsele disciplinare vor corespunde cerințelor de igienă, prevăzute la

articolul 25

. Prizonierilor de război pedepsiți li se înlesni să-și păstreze starea de curățenie, conform dispozițiilor articolului 29. Ofițerii și cei asimilați lor nu vor fi deținuți în aceleași localuri cu subofițerii sau trupa. Prizonierele de război care execută o pedeapsă disciplinară vor fi deținute în localuri separate de acelea pentru bărbați și vor fi puse sub supravegherea directă a femeilor.

Articolul 98

ii) Libertăți de bază Prizonierii de război deținuți în urma unei pedepse disciplinare vor continua să beneficieze de dispozițiile prezentei convenții, afară de măsura în care însăși deținerea lor le face inaplicabile. Totuși, avantajul articolelor 78 și 126 nu le va putea fi retras în nici un caz. Prizonierii de război, pedepsiți disciplinar, nu vor putea fi lipsiți de prerogativele legate de gradul lor. Prizonierii de război, pedepsiți disciplinar, vor avea facultatea să facă zilnic exerciții și să stea în aer liber cel puțin 2 ore. Ei vor fi autorizați, la cerere, să se prezinte la vizita medicală zilnică; ei vor primi îngrijirile necesare stării sănătății lor și, eventual, vor fi evacuați la infirmeria lagărului sau la un spital. Ei vor fi autorizați să scrie și să citească, precum și să expedieze și să primească scrisori. În schimb, coletele și trimiterile de bani nu le vor putea fi predate decât la expirarea pedepsei; acestea vor fi încredințate până atunci reprezentantului prizonierilor, care va preda infirmeriei alimentele perisabile care se găsesc în aceste colete. III. URMĂRIRI JUDICIARE

Articolul 99

Reguli esențiale.

i) Principii generale Nici un prizonier de război nu va putea fi urmărit sau condamnat pentru un act care nu este interzis, în mod expres, de legislația Puterii deținatoare sau de dreptul internațional în vigoare în ziua când acest act a fost comis. Nici o presiune morală sau fizică nu va putea fi exercitată asupra unor prizonieri de război pentru a-l face să se recunoască vinovat de faptul de care este acuzat. Nici un prizonier de război nu va putea fi condamnat fără să fi avut posibilitatea de a se apăra și fără să fi fost asistat de un apărător calificat.

Articolul 100

- ii) Pedeapsa cu moartea Prizonierii de război și Puterile protectoare vor fi informați, cât mai curând posibil, despre infracțiunile pasibile de pedeapsa cu moartea în baza legislației Puterii deținătoare. În consecință, nici o infracțiune nu va putea fi pasibilă de pedeapsa cu moartea, fără acordul Puterii de care depind prizonierii. Pedepsa cu moartea nu va putea fi pronunțată contra unui prizonier decât dacă, în conformitate cu

articolul 87

, alineatul al doilea, s-a atras atenția tribunalului, în mod special, asupra faptului că prevenitul, nefiind un cetățean al Puterii deținătoare, nu e legat de ea prin nici o obligație de credință și că se găsește în puterea sa ca urmare a unor împrejurări independente de propria sa voință.

Articolul 101

III. Întârzierea executării pedepsei cu moartea Dacă a fost pronunțată contra unui prizonier de război pedeapsa cu moartea, hotărârea nu va fi executată înainte de expirarea unui termen de cel puțin șase luni, începând din momentul în care Puterea protectoare va primi, la adresa indicată, comunicarea amănunțită prevăzută de

articolul 107

.

Articolul 102

Procedură

- i) Condiții pentru valabilitatea sentinței O hotărârea nu va putea fi valabilă dată contra unui prizonier de război decât dacă a fost pronunțată de aceleași tribunale și după aceeași procedură ca și pentru persoanele aparținând forțelor armate ale Puterii deținătoare și dacă, în afară de aceasta, au fost respectate dispozițiile prezentului capitol.

Articolul 103

ii) Pedepsă privativă de libertate (reducerea sentinței, tratament) Orice instrucție judiciară contra unui prizonier de război va fi făcută pe cât de repede o vor permite împrejurările și în așa fel ca procesul să aibă loc cât mai curând posibil. Nici un prizonier de război nu va fi menținut în detențiune preventivă, decât dacă această măsură este aplicabilă membrilor forțelor armate ale Puterii deținătoare pentru infracțiuni analoge sau dacă ar cere-o interesul securității naționale. Această detențiune preventivă nu va dura, în nici un caz, mai mult de 3 luni. Durata detențiunii preventive a unui prizonier de război va fi scăzută din aceea a pedepsei privative de libertate la care a fost condamnat; de altfel, se va ține seama de aceasta în momentul fixării pedepsei. În timpul detențiunii lor preventive, prizonierii de război vor continua să beneficieze de dispozițiile articolelor 97 și 98 ale acestui capitol.

Articolul 104

III. Notificarea procedurilor În toate cazurile în care Puterea deținătoare va hotărî să înceapă urmăriri judiciare contra unui prizonier de război, ea va înștiința despre aceasta Puterea protectoare, de îndată ce va fi posibil și cu cel puțin 3 săptămâni înainte de deschiderea dezbaterilor. Acest termen de 3 săptămâni nu va curge decât din momentul când această înștiințare va parveni Puterii protectoare, la adresa indicată în prealabil, de aceasta din urmă, Puterii deținătoare. Această înștiințare va conține indicațiile următoare: 1. numele și prenumele prizonierului de război, gradul, numărul său matricol, data nașterii și, dacă e cazul, profesiunea sa; 2. locul de internare sau de detenție; 3. specificarea capului sau capetelor de acuzare, cu mențiunea dispozițiilor legale aplicabile; 4. indicarea tribunalului care va judeca cazul, precum și a datei și a locului prevăzute pentru deschiderea dezbaterilor. Aceeași comunicare va fi făcută de către Puterea deținătoare reprezentantului prizonierilor de război. Dacă, la deschiderea dezbaterilor, nu s-a adus dovada că Puterea protectoare, prizonierul de război și reprezentantul prizonierilor interesat au primit înștiințarea menționată mai sus, cu cel puțin 3 săptămâni înainte de deschiderea dezbaterilor, acestea nu vor putea să aibă loc și vor fi amânate.

Articolul 105

IV. Drepturi și metode de apărare Prizonierul de război va avea dreptul să fie asistat de către un alt prizonier, să fie apărat de un avocat calificat, la alegerea sa, de a cita martori și de a recurge, dacă socotește necesar, la oficiile unui interpret competent. El va fi înștiințat de aceste drepturi în timp util, înaintea dezbaterilor, de către Puterea deținatoare. Dacă prizonierul de război nu și-a ales apărător, Puterea protectoare îi va procura unul; ea va dispune, în acest scop, de cel puțin o săptămână. La cererea Puterii protectoare, Puterea deținatoare îi va remite o listă de persoane calificate pentru a asigura apărarea. În cazul în care nici prizonierul de război, nici Puterea protectoare n-ar fi ales un apărător, Puterea deținatoare va desemna, din oficiu, un avocat calificat pentru al apăra pe prevenit. Pentru a pregăti apărarea prevenitului, apărătorul va dispune de un termen de 2 săptămâni cel puțin, înainte de deschiderea dezbaterilor, precum și de înlesnirile necesare; el va putea, în special, să viziteze liber pe prevenit și să discute cu el fără martori. Va putea să discute cu toți martorii apărării, inclusiv cu prizonierii de război. El va beneficia de aceste înlesniri până la expirarea termenelor de recurs. Prizonierul de război prevenit va primi din vreme, înainte de începerea dezbaterilor, o comunicare într-o limbă pe care o înțelege, a actului de acuzare, precum și a actelor care sunt, în general, comunicate prevenitului în baza legilor în vigoare în armatele Puterii deținatoare. Aceeași comunicare va trebui să fie făcută în aceleași condiții apărătorului său. Reprezentanții Puterii protectoare vor avea dreptul să asiste la dezbateri, în afară de cazul în care acestea ar trebui, în mod excepțional, să aibă loc, în interesul siguranței statului, în ședință secretă; în acest caz, Puterea deținatoare va înștiința despre aceasta Puterea protectoare.

Articolul 106

v) Recurs Orice prizonier de război va avea dreptul, în aceleași condiții ca și membrii forțelor armate ale Puterii deținatoare, de a cere casarea sau revizuirea oricărei hotărâri pronunțate în privința sa. El va fi pe deplin informat asupra drepturilor sale de apel, precum și asupra termenelor în cadrul cărora și le poate exercita.

Articolul 107

VI. Notificare despre descoperiri și sentință Orice hotărâre dată cu privire la un prizonier de război va fi imediat adusă la cunoștința Puterii protectoare, sub forma unei comunicări sumare, în care se arată, de asemenea, dacă prizonierul are dreptul de a cere casarea sau revizuirea. Această comunicare va fi făcută și reprezentantului interesat al prizonierilor. Ea va fi făcută, de asemenea, prizonierului de război, într-o limbă pe care o înțelege, dacă hotărârea n-a fost pronunțată în prezența sa. În plus, Puterea deținătoare va comunica imediat Puterii protectoare hotărârea prizonierului de război de a folosi sau nu drepturile sale de apel. În afară de aceasta, în caz de condamnare rămasă definitivă și, dacă e vorba de pedeapsa cu moartea, în caz de condamnare pronunțată în prima instanță, Puterea deținătoare va adresa, cât mai repede cu putință, Puterii protectoare, o comunicare amănunțită cuprinzând: 1. textul exact al hotărârii; 2. un raport rezumativ al instrucției și dezbaterilor, subliniind, în special, elementele acuzării și ale apărării; 3. indicarea, dacă e cazul, a locului unde va fi ispășită pedeapsa. Comunicările prevăzute în alineatele precedente vor fi trimise Puterii protectoare pe adresa pe care ea o va aduce la cunoștință, în prealabil, Puterii deținătoare.

Articolul 108

Executarea pedepselor. Hotărâri penale Pedepsele pronunțate împotriva prizonierilor de război în baza hotărârilor devenite, în mod regulate, executorii, vor fi ispășite în aceleași localuri și în aceleași condiții ca și cele ale membrilor forțelor armate ale Puterii deținătoare. Aceste condiții vor fi, în toate cazurile, conforme cu cerințele igienei și umanității. O prizonieră de război, împotriva căreia s-ar pronunța o astfel de pedeapsă, va fi închisă în localuri separate și va fi pusă sub supraveghere feminină. Prizonierii de război condamnați la o pedeapsă privativă de libertate vor beneficia, în orice caz, mai departe de dispozițiile articolelor 78 și 126 ale prezentei convenții. În afară de aceasta, ei vor fi autorizați să primească și să expedieze corespondența, să primească cel puțin un colet de ajutor pe lună și să facă exerciții în aer liber, în mod regulat; ei vor primi îngrijirile medicale necesare stării sănătății lor, precum și ajutorul spiritual pe care l-ar dori. Pedepsele care trebuie să li se aplice vor fi conforme cu dispozițiile articolului 87, alineatul trei. Titlul IV SFÂRȘITUL CAPTIVITĂȚII

Articolul 109

Observații generale Părțile în conflict vor trebui, sub rezerva celui de al treilea alineat al prezentului articol, să retrimită în țările lor pe prizonierii de război grav bolnavi și grav răniți, în conformitate cu primul alineat al articolului următor, indiferent de număr sau grad și după ce i-a adus în stare de a fi transportați. În timpul duratei ostilităților, Părțile în conflict se vor strădui, în colaborare cu Puterile neutre interesate, să organizeze spitalizarea, în țările neutre, a prizonierilor răniți sau bolnavi, arătați în cel de al doilea alineat al articolului următor; ele vor putea, în afară de aceasta, să încheie acorduri, în vederea repatrierii directe sau internării, în țară neutră, a prizonierilor valizi care au suportat o lungă captivitate. Nici un prizonier de război rănit sau bolnav, prevăzut pentru repatriere, în sensul primului alineat al prezentului articol, nu va putea fi repatriat în timpul ostilităților contra voinței sale.

Articolul 110

Cazuri de repatriere și spitalizare Vor fi repatriați direct: 1. răniții și bolnavii incurabili, ale căror facultăți intelectuale sau fizice par a fi suferit o scădere importantă; 2. răniții și bolnavii care, după părerile medicilor, nu sunt susceptibili de însănătoșire în decursul unui an, a căror stare cere un tratament și ale căror facultăți intelectuale sau fizice par a fi suferit o scădere importantă; 3. răniții și bolnavii însănătoșiți, ale căror facultăți intelectuale sau fizice par a fi suferit o scădere importantă și permanentă. Vor putea fi spitalizați în țară neutră: 1. răniții și bolnavii a căror vindecare poate fi întrevăzută în anul care urmează datei rănirii sau începutului bolii dacă prin tratamentul în țară neutră se prevede o vindecare mai sigură și mai rapidă; 2. prizonierii de război a căror sănătate mintală sau fizică este, după părerile medicilor, amenințată serios prin menținerea în captivitate, dar a căror spitalizare în țară neutră ar putea îndrepta această amenințare. Condițiile pe care vor trebui să le îndeplinească prizonierii de război spitalizați într-o țară neutră, pentru a fi repatriați vor fi fixate, ca și statutul lor, printr-un acord între Puterile interesate. În general, vor fi repatriați prizonierii de război spitalizați în țară neutră care aparțin categoriilor următoare: 1. acei a căror stare de sănătate s-a agravat astfel încât îndeplinesc condițiile repatrierii directe; 2. acei ale căror facultăți intelectuale sau fizice rămân, după tratament, deosebit de scăzute. În lipsa unor acorduri speciale încheiate între Părțile în conflict interesate, în vederea determinării cazurilor de invaliditate sau de boală care au drept urmare repatrierea directă sau spitalizarea în țară neutră, aceste cazuri vor fi fixate conform principiilor cuprinse în acordul tip privitor la repatrierea directă și spitalizarea în țară neutră a prizonierilor de război răniți și bolnavi și în regulamentul privitor la comisiile medicale mixte, anexate la prezenta convenție.

Articolul 111

Internare în țară neutră Puterea deținatoare, Puterea de care depind prizonierii de război și o Putere neutră agreeată de aceste două Puteri se vor strădui să încheie acorduri care să permită internarea prizonierilor de război pe teritoriul acelei Puteri neutre, până la încetarea ostilităților.

Capitolul III - SANȚIUNI PENALE ȘI DISCIPLINARE · Secțiunea I - REPATRIERE DIRECTĂ ȘI SPITALIZARE ÎN ȚĂRI NEUTRE

Articolul 112

Comisii medicale mixte De la începutul conflictului, vor fi desemnate comisii medicale mixte pentru examinarea prizonierilor bolnavi și răniți și pentru a lua toate hotărârile utile în privința lor. Desemnarea, îndatoririle și funcționarea acestor comisii vor fi conforme cu dispozițiile regulamentului anexat la prezenta convenție. Totuși, prizonierii care, după avizul autorităților medicale ale Puterii deținătoare, sunt în mod vădit grav răniți sau grav bolnavi, vor putea fi repatriați fără să mai trebuiască a fi examinați de o comisie medicală mixtă.

Capitolul III - SANȚIUNI PENALE ȘI DISCIPLINARE · Secțiunea I - REPATRIERE DIRECTĂ ȘI SPITALIZARE ÎN ȚĂRI NEUTRE

Articolul 113

Prizonieri cu drept de a fi examinați de comisii medicale mixte În afară de acei care vor fi desemnați de autoritățile medicale ale Puterii deținătoare, prizonierii răniți sau bolnavi aparținând categoriilor enumerate mai jos vor avea facultatea de a se prezenta la examenul comisiilor medicale mixte prevăzute în articolul precedent: 1. răniții și bolnavii propuși de un medic compatriot sau cetățean al unei Puteri care e parte în conflict aliată cu Puterea de care ei depind și care își exercită funcțiile în lagăr; 2. răniții și bolnavii propuși de reprezentantul lor; 3. răniții și bolnavii care au fost propuși de Puterea de care depind sau de un organism recunoscut de această putere, care ar veni în ajutorul prizonierilor. Prizonierii de război care nu aparțin uneia dintre cele trei categorii de mai sus vor putea, totuși, să se prezinte la examenul comisiilor medicale mixte, dar nu vor fi examinați decât după cei din categoriile arătate. Medicul compatriot al prizonierilor de război supuși la examenul comisiei medicale mixte și reprezentantul prizonierilor vor fi autorizați să asiste la acest examen.

Capitolul III - SANȚIUNI PENALE ȘI DISCIPLINARE · Secțiunea I - REPATRIERE DIRECTĂ ȘI SPITALIZARE ÎN ȚĂRI NEUTRE

Articolul 114

Prizonieri victime ale unor accidente Prizonierii de război victime ale unor accidente, cu excepția celor răniți voluntar, vor beneficia, în ce privește repatrierea sau eventual spitalizarea în țară neutră, de dispozițiile prezentei convenții.

Capitolul III - SANȚIUNI PENALE ȘI DISCIPLINARE · Secțiunea I - REPATRIERE DIRECTĂ ȘI SPITALIZARE ÎN ȚĂRI NEUTRE

Articolul 115

Prizonieri care execută o sentință Nici un prizonier de război condamnat la o pedeapsă disciplinară, care ar întruni condițiile prevăzute pentru repatriere sau spitalizare într-o țară neutră, nu va putea fi reținut pentru motivul că nu și-a ispășit pedeapsa. Prizonierii de război urmăriți sau condamnați judecătorește, care ar fi prevăzuți pentru repatriere sau spitalizare într-o țară neutră, vor putea să beneficieze de aceste măsuri înainte de terminarea procedurii sau de executarea pedepsei, dacă Puterea deținătoare consimte la aceasta. Părțile în conflict își vor comunica numele aceluia care vor fi reținuți până la terminarea procedurii sau executarea pedepsei.

Capitolul III - SANȚIUNI PENALE ȘI DISCIPLINARE · Secțiunea I - REPATRIERE DIRECTĂ ȘI SPITALIZARE ÎN ȚĂRI NEUTRE
Articolul 116

Cheltuieli de repatriere Cheltuielile de repatriere a prizonierilor de război sau pentru transportul lor într-o țară neutră vor fi suportate de Puterea de care depind acești prizonieri, începând de la frontiera Puterii deținătoare.

Capitolul III - SANȚIUNI PENALE ȘI DISCIPLINARE · Secțiunea I - REPATRIERE DIRECTĂ ȘI SPITALIZARE ÎN ȚĂRI NEUTRE
Articolul 117

Activitate după repatriere Nici un repatriat nu va putea fi folosit la un serviciu militar activ.

Capitolul III - SANȚIUNI PENALE ȘI DISCIPLINARE · Secțiunea II - ELIBERAREA ȘI REPATRIEREA PRIZONIERILOR DE RĂZBOI LA SFÂRȘITUL OSTILITĂȚILOR

Articolul 118

Eliberare și repatriere Prizonierii de război vor fi eliberați și repatriați fără întârziere după terminarea ostilităților active. În lipsa unor astfel de dispoziții din vreo convenție încheiată între Părțile în conflict pentru încetarea ostilităților sau în lipsa unei astfel de convenții, fiecare dintre Puterile deținătoare va întocmi ea însăși și va executa fără întârziere un plan de repatriere, conform principiului enunțat în alineatul precedent. Și într-un caz și în celălalt, măsurile adoptate vor fi aduse la cunoștința prizonierilor de război. Cheltuielile de repatriere a prizonierilor de război vor fi, în orice caz, repartizate într-un mod echitabil între Puterea deținătoare și Puterea de care depind prizonierii. În acest scop, vor fi respectate următoarele principii în această repartizare:

- a) dacă cele două Puteri sunt limitrofe, Puterea de care depind prizonierii de război va lua asupra sa cheltuielile repatrierii, începând de la frontiera Puterii deținătoare;
- b) dacă aceste două Puteri nu sunt limitrofe, Puterea deținătoare va lua asupra sa cheltuielile de transport al prizonierilor de război pe teritoriul său, până la frontiera sau la portul său de îmbarcare cel mai apropiat de Puterea de care ei depind. Părțile interesate se vor pune de acord în ce privește repatrierea echitabilă între ele a restului cheltuielilor cauzate de repatriere. Încheierea unui astfel de acord n-ar putea, în nici un caz, să justifice cea mai mică întârziere în repatrierea prizonierilor de război.

Capitolul III - SANȚIUNI PENALE ȘI DISCIPLINARE · Secțiunea II - ELIBERAREA ȘI REPATRIEREA PRIZONIERILOR DE RĂZBOI LA SFÂRȘITUL OSTILITĂȚILOR

Articolul 119

Detalii ale procedurii Repatrierile vor fi efectuate în condiții analoge celor prevăzute în articolele 46-48 inclusiv ale prezentei convenții pentru transferarea prizonierilor de război și ținând seamă de dispozițiile articolului 118, precum și ale celor următoare. Cu ocazia repatrierii, obiectele de valoare luate prizonierilor de război, în conformitate cu dispozițiile articolului 18, și sumele în monedă străină, care n-au fost convertite în moneda Puterii deținătoare, le vor fi restituite. Obiectele de valoare și sumele în monedă străină care, din indiferent ce motiv, n-ar fi fost restituite prizonierilor de război cu ocazia repatrierii lor, vor fi remise biroului de informații prevăzut la

articolul 122

. Prizonierii de război vor fi autorizați să ia cu ei efectele lor personale, corespondența și pachetele sosite pe adresa lor; greutatea aceste efecte va putea fi limitată la ceea ce prizonierul poate duce cu el în mod normal, dacă împrejurările repatrierii o cer; în orice caz, fiecare prizonier va fi autorizat să ia cu el cel puțin douăzecișicinci de kilograme. Celelalte efecte personale ale prizonierului repatriat vor fi păstrate de Puterea deținatoare; aceasta se va îngriji să i le trimită de îndată ce se va încheia, cu Puterea de care depinde prizonierul, un acord prin care se fixează modalitățile transportului lor și plata cheltuielilor făcute cu această ocazie. Prizonierii de război care ar fi puși sub o urmărire penală pentru o crimă sau un delict de drept penal, vor putea să fie reținuți până la sfârșitul procedurii și, eventual, până la expirarea pedepsei. La fel va fi cu aceia care sunt condamnați pentru o crimă sau un delict de drept penal. Părțile în conflict își vor comunica numele prizonierilor de război care vor fi reținuți până la sfârșitul procedurii sau executării pedepsei. Părțile în conflict se vor înțelege cu privire la instituirea de comisii pentru căutarea prizonierilor dispersați și asigurarea repatrierii lor, în termenul cel mai scurt.

Articolul 120

Testamente, certificate de deces, înmormântări, incinerare Testamentele prizonierilor de război vor fi întocmite astfel încât să satisfacă condițiile de validitate cerute de legislația țării lor de origine, care va lua măsurile necesare pentru a aduce aceste condiții la cunoștința Puterii deținatoare. La cererea prizonierului de război și, în orice caz, după moartea sa, testamentul va fi transmis, fără întârziere, Puterii protectoare și o copie, certificată pentru conformitate, va fi remisă Agenției centrale de informații. Certificatele de deces, conforme modelului anexat la prezenta convenție sau listele tuturor prizonierilor de război morți în captivitate, certificate pentru conformitate de un ofițer responsabil, vor fi trimise în cel mai scurt timp biroului de informații al prizonierilor de război instituit în conformitate cu

Capitolul III - SANCTIUNI PENALE ȘI DISCIPLINARE · Secțiunea III - MOARTEA PRIZONIERILOR DE RĂZBOI
articolul 122

. Certificate de deces sau liste certificate vor indica semnele distinctive privind identitatea, așa cum au fost prevăzute în alineatul al treilea al articolului 17, precum și locul și data decesului, cauza decesului, locul și data înhumării și toate informațiile necesare pentru identificarea mormintelor. În mormântarea sau incinerarea vor trebui să fie precedate de un examen medical al corpului, pentru a se constata moartea, pentru a permite redactarea unui raport și, eventual, pentru a stabili identitatea decedatului. Autoritățile deținătoare vor vechea ca prizonierii de război decedați în captivitate să fie înmormântați în mod onorabil, dacă e posibil după riturile religiei cărora aparțineau, și ca mormintele lor să fie respectate, întreținute cuviincios și însemnate astfel încât să poată fi totdeauna găsite. Ori de câte ori va fi posibil, prizonierii de război decedați care depindeau de aceeași Putere vor fi îngropați în același loc. Prizonierii de război decedați vor fi îngropați individual, cu excepția cazurilor de forță majoră care ar impune un mormânt colectiv. Corpurile nu vor putea fi incinerate, decât dacă motive imperioase de igienă sau religia decedatului ar cere-o sau dacă el și-ar fi exprimat această dorință. În caz de incinerare, se va face mențiune cu indicarea motivelor pe actul de deces. Pentru ca mormintele să poată fi totdeauna găsite, toate informațiile relative la înhumări și la morminte vor trebuie să fie înregistrate de un serviciu al mormintelor creat de Puterea deținătoare. Lista mormintelor și informațiile relative la prizonierii de război îngropați în cimitire sau în altă parte vor fi transmise Puterii de care depindeau acești prizonieri de război. Puterii care controlează teritoriul, dacă este parte la convenție, îi revine sarcina de a îngriji de aceste morminte și de a înregistra orice mutare ulterioară a cadavrelor. Aceste dispoziții se aplică și urmelor care vor fi păstrate de serviciul mormintelor, până când țara de origine va aduce la cunoștință dispozițiile definitive pe care dorește să le ia în această privință.

Capitolul III - SANCTIUNI PENALE ȘI DISCIPLINARE · Secțiunea III - MOARTEA PRIZONIERILOR DE RĂZBOI
Articolul 121

Prizonieri uciși sau răniți în împrejurări deosebite Orice deces sau orice rănire gravă a unui prizonier de război, cauzate sau bănuite a fi cauzate de o sentinelă, de un alt prizonier de război sau de orice altă persoană, precum și orice deces a cărui cauză nu este cunoscută, vor fi urmate imediat de o anchetă oficială a Puterii deținătoare. O comunicare privitoare la aceasta va fi imediat făcută Puterii protectoare. Se vor strânge depozițiile martorilor, mai ales cele ale prizonierilor de război; un raport conținând aceste depoziții va fi comunicat sus-menționatei Puteri. Dacă ancheta stabilește vina uneia sau mai multor persoane, Puterea deținătoare va lua toate măsurile pentru urmărirea judiciară a persoanei sau a persoanelor responsabile. Titlul V BIROU DE INFORMAȚII ȘI SOCIETĂȚI DE AJUTOR PRIVIND PRIZONIERII DE RĂZBOI

Articolul 122

Birou național De la începutul unui conflict și în toate cazurile de ocupație, fiecare din Părțile în conflict va constitui un birou oficial de informații pentru prizonierii de război care se găsesc sub puterea sa; Puterile neutre sau nebeligerante, care vor fi primit pe teritoriul lor persoane aparținând uneia din categoriile arătate la articolul 4, vor proceda la fel cu privire la aceste persoane. Puterea interesată va veghea ca biroul de informații să dispună de localuri, de material și de personalul necesar, pentru ca acesta să poată funcționa în mod eficace. Ea va avea libertatea de a folosi într-un asemenea birou prizonieri de război, cu respectarea condițiilor stipulate în secțiunea prezentei convenții privind munca prizonierilor de război. În cel mai scurt timp posibil, fiecare din Părțile în conflict va da biroului său informațiile la care se referă cel de al patrulea, cincilea și al șaselea alineat al prezentului articol, cu privire la orice persoană inamică aparținând uneia din categoriile arătate la articolul 4 și căzută în puterea sa. Puterile neutre sau nebeligerante vor proceda la fel în ce privește persoanele din aceste categorii, pe care le-ar fi primit pe teritoriul lor. Biroul va face ca aceste informații să parvină de urgență, prin mijloacele cele mai rapide, Puterilor interesate, prin intermediul, pe de o parte, al Puterilor protectoare și, pe de altă parte, al Agenției centrale prevăzute la

articolul 123

. Aceste informații vor trebui să îngăduie înștiințarea rapidă a familiilor interesate. În măsura în care vor fi în posesia biroului de informații, aceste informații vor cuprinde, pentru fiecare prizonier de război, cu rezerva dispozițiilor articolului 17, numele, prenumele, gradul, numărul matricol, locul și data completă a nașterii, indicarea Puterii de care depinde, prenumele tatălui și numele mamei, numele și adresa persoanei care trebuie să fie informată, precum și adresa la care poate să fie trimisă corespondența prizonierului. Biroul de informații va primi, de la diverse servicii competente, informațiile relative la transferări, eliberări, repatrieri, evadări, spitalizări, decese, și le va transmite în modul prevăzut în cel de al treilea alineat de mai sus. De asemenea, vor fi transmise regulat și, dacă e posibil, în fiecare săptămână, informațiile privitoare la starea sănătății prizonierilor de război bolnavi sau răniți grav. Biroul de informații va fi, de asemenea, însărcinat să răspundă la toate cererile ce i se vor adresa cu privire la prizonierii de război, inclusiv la acei care au murit în captivitate; va proceda la anchetele necesare, pentru a-și procura informațiile cerute și pe care nu le-ar poseda. Toate comunicările scrise făcute de birou vor fi certificate printr-o semnătură sau un sigiliu. În afară de aceasta, biroul de informații va fi însărcinat să strângă și să transmită Puterilor interesate toate obiectele personale de valoare, inclusiv sumele într-o altă monedă decât aceea a Puterii deținătoare și documentele prezentând importanță pentru rudele apropiate, lăsate de prizonierii de război cu ocazia repatrierii, eliberării, evadării sau decesului lor. Aceste obiecte vor fi trimise în pachete sigilate de birou; la aceste pachete se vor adăuga declarații, stabilind cu precizie identitatea persoanelor cărora le aparțineau obiectele, precum și un inventar complet al pachetului. Celelalte efecte personale ale prizonierilor în chestiune vor fi trimise, în conformitate cu aranjamentele încheiate între Părțile în conflict interesate.

Articolul 123

Agenție centrală O Agenție centrală de informații asupra prizonierilor de război va fi creată într-o țară neutră. Comitetul Internațional de Cruce Roșie va propune Puterilor interesate, dacă va găsi necesar, organizarea unei asemenea agenții. Această Agenție va avea sarcina să concentreze toate informațiile interesând prizonierii de război, pe care le va putea obține pe cale oficială sau particulară; ea le va transmite, cât de repede posibil, țării de origine a prizonierilor sau Puterii de care ei depind. Ea va primi, de la Părțile în conflict, toate înlesnirile pentru efectuarea acestor transmisiuni. Înaltele Părți Contractante și, în special, acelea ale căror cetățeni beneficiază de serviciile Agenției centrale, sunt invitate să acorde acesteia sprijinul financiar de care ea ar avea nevoie. Aceste dispoziții nu vor putea fi interpretate ca restrângând activitatea umanitară a Comitetului Internațional de Cruce Roșie și a societăților de ajutor menționate în

articolul 125

.

Articolul 124

Scutiri de taxe Birourile naționale de informații și Agenția centrală de informații vor beneficia de scutiri de taxe poștale, precum și de toate scutirile prevăzute în

articolul 74

și, în măsura posibilului, de scutirea de taxe telegrafice sau, cel puțin, de importante reduceri de taxe.

Articolul 125

Societăți de ajutorare și alte organizații Sub rezerva măsurilor pe care garantarea securității lor le-ar socoti indispensabile sau pentru a face față oricărei alte necesități rezonabile, Puterile deținătoare vor face cea mai bună primire organizațiilor religioase, societăților de ajutor sau oricărui alt organism care ar veni în ajutorul prizonierilor de război. Ele le vor acorda atât lor, cât și delegaților lor investiți în mod valabil, toate înlesnirile necesare pentru a vizita prizonierii, pentru a le împărți ajutoare, material de orice proveniență destinat scopurilor religioase, educative, recreative sau pentru a-i ajuta să-și organizeze timpul liber în interiorul lagărelor. Societățile sau organismele mai sus-citate pot fi constituite, fie pe teritoriul Puterii deținătoare, fie într-o altă țară, sau să aibă un caracter internațional. Puterea deținătoare va putea limita numărul societăților și organismelor ai căror delegați vor fi autorizați să-și exercite activitatea pe teritoriul său sau sub controlul său, cu condiția totuși ca o asemenea limitare să nu împiedice aducerea unui ajutor eficace și satisfăcător tuturor prizonierilor de război. Situația specială a Comitetului Internațional de Cruce Roșie, în acest domeniu, va fi oricând recunoscută și respectată. Imediat ce vor fi predate prizonierilor de război ajutoarele și materialul în scopurile mai sus-arătate sau, cel puțin, imediat după aceea, se vor transmite societății de ajutor sau organismului expeditor chitanțe semnate de reprezentantul acestor prizonieri referitoare la fiecare trimitere. Dovezi privitoare la aceste trimiteri vor fi remise simultan de autoritățile administrative care fac paza prizonierilor. Titlul VI EXECUTAREA CONVENȚIEI

Articolul 126

Verificare Reprezentanții sau delegații Puterilor protectoare vor fi autorizați să meargă în toate locurile în care se găsesc prizonieri de război, mai ales în locurile de internare, detențiune și de muncă; vor avea acces în toate localurile ocupate de prizonieri. Vor fi, de asemenea, autorizați să meargă în locurile de plecare, de trecere sau de sosire a prizonierilor transferați. Ei vor putea să discute fără martori cu prizonierii și, în special cu reprezentanții lor, prin intermediul unui interpret, dacă aceasta este necesar. Reprezentanții și delegații Puterilor protectoare vor avea deplină libertate de alegere a locurilor pe care vor să le viziteze; durata și frecvența acestor vizite nu vor fi limitate. Ele nu vor putea fi interzise decât din motive de necesitate militară imperioasă și numai cu titlu excepțional și temporar. Puterea deținătoare și Puterea de care depind prizonierii de război vor putea să se înțeleagă, eventual, ca la vizitarea acestor prizonieri să fie admisă participarea unor compatrioți ai lor. Delegații Comitetului Internațional de Cruce Roșie vor beneficia de aceleași prerogative. Desemnarea acestor delegați va fi supusă acordului Puterii sub puterea căreia se găsesc prizonierii de război de vizitat.

Articolul 127

Difuzarea convenției Înaltele Părți Contractate se angajează să difuzeze, cât mai larg posibil, în timp de pace și în timp de război, textul prezentei convenții în țările lor respective și, mai ales, să introducă studiul ei în programele de instrucție militară și, dacă e posibil, civilă, astfel ca principiile acesteia să fie cunoscute de toate forțele armate și de populație. Autoritățile militare sau altele care, în timp de război, și-ar asuma răspunderi privitoare la prizonieri de război, vor trebui să aibă textul convenției și să fie instruite în mod special în ce privește dispozițiile sale.

Articolul 128

Traduceri. Reguli de aplicare Înaltele Părți Contractante își vor comunica, prin intermediul Consiliului federal elvețian și, în timpul ostilităților, prin intermediul Puterii protectoare, traduceri oficiale ale prezentei convenții, precum și legile și regulamentele pe care ele le-ar putea adopta pentru a asigura aplicarea acestora.

Articolul 129

Sanțiuni penale

- i) Observații generale Înaltele Părți Contractante se angajează să ia orice măsură legislativă necesară pentru stabilirea sancțiunilor penale menite să fie aplicate persoanelor care au comis sau au dat ordin să se comită oricare dintre infracțiunile grave la prezenta convenție, definite prin articolul următor. Fiecare parte contractantă va avea obligația de a urmări persoanele bănuite de a fi comis sau de a fi ordonat să se comită oricare din aceste infracțiuni grave, și va trebui să le defere propriilor sale tribunale, indiferent de naționalitatea lor. Ea va putea, de asemenea, dacă preferă, și în conformitate cu condițiile prevăzute în propria sa legislație, să le predea spre judecare unei alte Părți contractante, interesate în urmărire, numai dacă această Parte contractantă ar deține contra numitelor persoane probe suficiente. Fiecare Parte contractantă va lua măsurile necesare pentru încetarea actelor contrare dispozițiilor prezentei convenții, altele decât infracțiunile grave definite în articolul următor. În toate împrejurările, inculpații vor beneficia de garanții de procedură și de liberă apărare, care nu vor fi mai puțin favorabile decât cele prevăzute de
-

articolul 105

și următoarele din prezenta convenție.

Articolul 130

- ii) Infracțiuni grave Infracțiunile grave prevăzute la articolul precedent sunt acelea care privesc unul din următoarele acte, dacă sunt comise împotriva unor persoane sau bunuri protejate de convenție: omuciderea intenționată, tortura sau tratamentele inumane, inclusiv experiențele biologice, faptul de a cauza, în mod intenționat, mari suferințe sau de a aduce grave atingeri integrității fizice sau sănătății, faptul de a constrânge un prizonier de război să servească în forțele armate ale Puterii inamice sau acelea de a-l lipsi de dreptul său de a fi judecat, în mod regulat și imparțial, potrivit prevederilor prezentei convenții.

Articolul 131

III. Responsabilități ale Părților contractante Nici o Parte contractantă nu va putea să se exonereze, nici să exonereze o altă Parte contractantă, de răspunderile asumate de ea însăși sau de o altă Parte contractantă din cauza infracțiunilor prevăzute la articolul precedent.

Articolul 132

Anchetă La cererea unei Părți în conflict cu privire la orice pretinsă violare a convenției, va trebui deschisă o anchetă, într-un mod care urmează a fi stabilit între Părțile interesate. Dacă nu s-a realizat un acord în ceea ce privește procedura anchetei, Părțile se vor înțelege pentru a alege un arbitru, care va hotărî asupra procedurii de urmat. O dată constatată violarea, Părțile în conflict îi vor pune capăt și o vor reprima cât mai repede posibil.

Articolul 133

Limbi Prezenta convenție este redactată în franceză și engleză. Ambele texte sunt egal autentice. Consiliul federal elvețian va îngriji să se facă traduceri oficiale ale convenției în limba rusă și în limba spaniolă.

Articolul 134

Legătură cu Convenția din 1929 Prezenta convenție înlocuiește Convenția din 27 iulie 1929 în raporturile dintre Înaltele Părți Contractante.

Articolul 135

Legătură cu Convenția de la Haga În raporturile dintre Puterile legate prin Convenția de la Haga privitoare la legile și obiceiurile războiului terestru, fie că e vorba de aceea din 29 iulie 1899, fie de aceea din 18 octombrie 1907, și care sunt Părți la prezenta convenție, aceasta va completa capitolul II al Regulamentului anexat la sus-arătatele Convenții de la Haga.

Articolul 136

Semnătură Prezenta convenție, care va purta data zilei de azi, va putea să fie semnată până la 12 februarie 1950, în numele Puterilor reprezentate la conferința care s-a deschis la Geneva la 21 aprilie 1949, precum și de Puterile nereprezentate la această conferință, care participă la Convenția din 27 iulie 1929.

Articolul 137

Ratificare Prezenta convenție va fi ratificată cât mai repede cu putință și ratificările vor fi depuse la Berna. Se va întocmi un proces-verbal de depunere a fiecărui instrument de ratificare, proces-verbal a cărui copie, certificată pentru conformitate, va fi remisă, prin Consiliul federal elvețian, tuturor Puterilor în numele cărora convenția a fost semnată sau adeziunea notificată.

Articolul 138

Intrare în vigoare Prezenta convenție va intra în vigoare șase luni după depunerea a cel puțin două instrumente de ratificare. Ulterior, ea va intra în vigoare, pentru fiecare Înaltă Parte Contractantă, șase luni după depunerea instrumentului său de ratificare.

Articolul 139

Aderare De la data intrării sale în vigoare, prezenta convenție va fi deschisă adeziunii oricărei Puteri în numele căreia această convenție nu ar fi fost semnată.

Articolul 140

Notificare de aderare Adeziunile vor fi notificate în scris Consiliului federal elvețian și își vor produce efectele lor șase luni de la data primirii lor. Consiliul federal elvețian va comunica adeziunile tuturor Puterilor în numele cărora convenția va fi semnată sau adeziunea notificată.

Articolul 141

Efect imediat Situațiile prevăzute în articolele 2 și 3 vor da efect imediat ratificărilor depuse și adeziunilor notificate de Părțile în conflict, înainte sau după începerea ostilităților sau ocupației. Comunicarea ratificărilor sau adeziunilor primite de Părțile în conflict va fi făcută de Consiliul federal elvețian pe calea cea mai rapidă.

Articolul 142

Denunțare Fiecare din Înaltele Părți Contractante va avea facultatea să denunțe prezenta convenție. Denunțarea va fi notificată în scris Consiliului federal elvețian. Acesta va comunica notificarea guvernelor tuturor Înaltelor Părți Contractante. Denunțarea își va produce efectele un an după notificarea sa Consiliului federal elvețian. Totuși, denunțarea notificată, atunci când Puterea denunțătoare este implicată într-un conflict, nu va produce nici un efect, atâta timp cât nu ar fi fost încheiată pacea și, în orice caz, atâta timp cât operațiunile de eliberare și de repatriere a persoanelor protejate prin prezenta convenție nu vor fi terminate. Denunțarea va avea valoare numai față de Puterea denunțătoare. Ea nu va avea nici un efect asupra obligațiilor pe care Părțile în conflict vor rămâne obligate să le îndeplinească, pe baza principiilor dreptului internațional, așa cum ele rezultă din obiceiurile stabilite între națiunile civilizate, din legile umanitare și din cerințele conștiinței publice.

Articolul 143

Înregistrare la Națiunile Unite Consiliul federal elvețian va înregistra prezenta convenție la Secretariatul Națiunilor Unite. Consiliul federal elvețian va informa, de asemenea, Secretariatul Națiunilor Unite de toate ratificările, adeziunile și denunțările pe care le va primi cu privire la prezenta convenție. Drept care subsemnații, având depuse împuternicirile respective, au semnat prezenta convenție. Făcută la Geneva, la 12 august 1949, în limbile franceză și engleză, originalul urmând să fie depus în arhivele Confederației elvețiene. Consiliul federal elvețian va transmite o copie certificată conform a convenției fiecăruia dintre statele semnatare, precum și statelor care vor adera la convenție.

Anexe

Anexa I - Acordul tip privitor la repatrierea directă și spitalizarea în țară neutră a prizonierilor de război răniți și bolnavi (a se vedea articolul 110) I. Principii pentru repatrierea directă sau spitalizarea în țară neutră

ANEXA I Acordul tip privitor la repatrierea directă și spitalizarea în țară neutră a prizonierilor de război răniți și bolnavi (a se vedea articolul 110) I. Principii pentru repatrierea directă sau spitalizarea în țară neutră A.

Repatrierea directă Vor fi repatriați direct: 1. toți prizonierii de război atinși de infirmitățile următoare, provenite din traumatisme: pierderea unui membru, paralizie, infirmități articulare sau altele, cu condiția ca infirmitatea să constea, cel puțin, în pierderea unei mâini sau a unui picior sau să le fie echivalentă cu pierderea mâinii sau a unui picior. Totuși, fără a aduce prejudiciu unei interpretări mai largi, următoarele cazuri vor fi considerate ca echivalente pierderii unei mâini sau unui picior: a) pierderea mâinii, a tuturor degetelor sau a degetului gros și a arătătorului unei mâini; pierderea piciorului sau a tuturor degetelor piciorului și a metatarsienelor unui picior; b) anchiloza, pierderea țesutului osos, retractarea cicatricială care suprimă funcția uneia din marile articulații sau a tuturor articulațiilor digitale ale unei mâini; c) pseudartroza oaselor lungi; d) diformități rezultând din fracturi sau alt accident și care contribuie în mare măsură la slăbirea capacității și puterii de a duce greutatea. 2. toți prizonierii de război răniți, a căror stare a devenit cronică, încât pronosticul pare să excludă, cu toate tratamentele, însănătoșirea în decursul unui an de la data rănirii, ca de exemplu în caz de: a) proiectil în inimă, chiar dacă, făcând examinarea, comisia medicală mixtă n-a putut constata grave tulburări; b) schijă metalică în creier sau în plămâni, chiar dacă, făcând examinarea, comisia medicală mixtă nu poate constata o reacție locală sau generală; c) osteomieliță a cărei vindecare nu poate fi prevăzută în decursul unui an de la rănire și care pare să ducă la anchiloza unei articulații sau la alte alterații echivalente pierderii unei mâini sau unui picior; d) rană penetrantă și supurantă a marilor articulații; e) rănirea craniului cu pierdere sau deplasare de țesut osos; f) rănirea sau arderea feței cu pierdere de țesut și cu leziuni funcționale; g) rănirea măduvei spinării; h) leziunea nervilor periferici, ale căror urmări echivalează cu pierderea unei mâini sau a unui picior și a cărei vindecare cere mai mult de un an de la rănire, de exemplu: rănirea plexului brahial sau lombo-sacral, a nervilor median sau sciatic, precum și rănirea combinată a nervilor radial și cubital sau a nervilor peronier comun și tibial etc. Rănirea izolată a nervilor radial, cubital, peronier sau tibial nu justifică repatrierea, decât în caz de contracțiuni sau de tulburări neurotrofice serioase; i) rănirea aparatului urinar compromițând serios funcția sa. 3. Toți prizonierii de război bolnavi, a căror stare a devenit cronică, astfel încât pronosticul pare să excludă, cu toate tratamentele, însănătoșirea în decurs de un an de la începutul bolii, ca de exemplu la: a) tuberculoza evolutivă, a indiferent cărui organ, care nu mai poate, după pronosticurile medicale, să fie vindecată sau cel puțin serios ameliorată printr-un tratament în țară neutră; b) pleurezia exsudativă; c) bolile grave ale organelor respiratorii, de etiologie netuberculoasă, prezumate incurabile, de exemplu: emfizem pulmonar grav (cu sau fără bronșită); astm cronic*, bronșită cronică*, prelungindu-se timp de mai bine de un an în captivitate; bronhectazie* etc.; d) afecțiunile cronice grave ale circulației, de exemplu: afecțiunile valvulare și ale miocardului*, dând semne de decompensare în timpul captivității, chiar dacă comisia medicală mixtă, făcând examinarea, nu poate constata nici unul din aceste semne; afecțiunile pericardului și ale vaselor (Boala lui Buerger, anevrismele marilor vase etc.); e) afecțiunile cronice grave ale organelor digestive, de exemplu: ulcerul stomacal sau duodenal; urmarea unei intervenții chirurgicale asupra stomacului făcute în captivitate; gastrită, enterită sau colită cronică durând de peste un an și afectând grav starea generală; ciroza hepatică; colecistopatie cronică* etc.; f) afecțiunile cronice grave ale organelor genito-urinare, de exemplu bolile cronice ale rinichiului cu tulburări consecutive; nefrectomie pentru un rinichi tuberculos; pielită cronică sau cistită cronică; hidro- sau pionefroză; afecțiunile ginecologice cronice grave; sarcini și afecțiuni obstetricale, când spitalizarea în țara neutră este imposibilă etc.; g) bolile cronice grave ale sistemului nervos central și periferic, de exemplu toate psihozele și psihonevrozele manifestate ca isteria gravă, o psihonevroză serioasă a captivității etc., constatate precis de un specialist*; orice epilepsie constatată precis de un medic al lagărului*; arteroscleroza cerebrală; nevrită cronică durând de peste un an etc.; h) bolile cronice grave ale sistemului neurovegetativ cu scăderea considerabilă a facultăților intelectuale sau corporale, pierderea apreciabilă în greutate și astenia generală; i) orbirea ambilor ochi sau a unui ochi, când

vederea celuilalt ochi este mai puțin de 1, chiar folosind ochelari corectori; diminuarea acuității vizuale, neputând fi corijată la ^ pentru cel puțin un ochi*; celelalte afecțiuni oculare grave, de exemplu: glaucom, iritis, cloroidită, trahom etc.; j) hhhj k) tulburările auzului, cum este surditate completă unilaterală, dacă cealaltă ureche nu mai discerna cuvântul rostit obișnui de la un metru distanță* etc.; l) maladiile grave de metabolism, de exemplu: diabet zaharat necesitând un tratament cu insulină etc.; m) tulburările grave ale glandelor cu secreție internă, de exemplu tircotxicoza; hipotireoza; boala lui Addison; cașexia lui Simmonds; tetania etc.; n) bolile grave și cronice ale sistemului hematopoetic; o) intoxicații cronice grave, de exemplu: sturnism, hidrargirism; morfinism; cocainism; alcoolism; intoxicații cu gaze și prin radiații etc.; p) afecțiunile cronice ale organelor locomotoare cu tulburări funcționale manifeste, de exemplu: artroze deformante; poliartrită cronică evolutivă primară și secundară; reumatism cu manifestări clinice grave etc.; q) afecțiuni cutanate cronice și grave, rebele la tratament; r) orice tumoare malignă; s) bolile infecțioase cronice grave persistând un an de la declarare, de exemplu: paludism cu alterări organice pronunțate, dizenterie amibiană sau bacilară cu tulburări importante; sifilis visceral terțiar, rezistent la tratament; lepră etc.; t) avitaminozele grave sau inaniția gravă.

B. Spitalizare în țară neutră Vor fi prezentați în v vederea spitalizării în țară neutră:

1. Toți prizonierii de război răniți care nu sunt susceptibili de vindecarea în captivitate, dar care ar putea fi vindecați sau a căror stare ar putea fi net ameliorată dacă ar fi spitalizați în țară neutră.
2. Prizonierii de război atinși de orice formă de tuberculoză, a oricărui organ, al căror tratament în țara neutră ar aduce, după toate probabilitățile, vindecarea sau cel puțin o ameliorare considerabilă, cu excepția tuberculozei primare vindecate înainte de captivitate.
3. Prizonierii de război suferind de orice afecțiune care necesită un tratament al organelor respiratorii, circulatorii, digestive, nervoase, senzoriale, genito-urinare, cutanate, locomotoare etc., și care ar obține, fără îndoială, rezultate mai bune în țară neutră decât în captivitate.
4. Prizonierii de război care au suferit o nefrectomie în captivitate din cauza unei afecțiuni renale netuberculoase, sau atinși de osteomieliță, pe cale de vindecare sau latentă, sau de diabet zaharat, care nu cere un tratament cu insulină etc..
5. Prizonierii de război atinși de nevroză datorită războiului sau captivității. Bolnavii de nevroză în urma captivității, care nu sunt vindecați după trei luni de spitalizare în țara neutră sau care, după acest termen, nu sunt în mod manifest pe cale de vindecare totală, vor fi repatriați.
6. Toți prizonierii de război atinși de intoxicație cronică (cu gaze, metale, alcaloizi etc.) pentru care perspectivele de vindecare în țară neutră sunt deosebit de favorabile.
7. Toate prizonierele de război însărcinate și prizonierele care sunt mame cu sugari și cu copii mici. Vor fi excluse de la spitalizare în țară neutră:

1. Toate cazurile de psihoză constatate.
2. Toate afecțiunile nervoase organice sau funcționale socotite incurabile.
3. Toate bolile contagioase în perioada în care sunt transmisibile, cu excepția tuberculozei.

II. Observații generale

1. Condițiile fixate mai sus trebuie, în general, să fie interpretate și aplicate într-un spirit cât mai larg cu putință. Stările nevrotice și psihopatie datorate războiului sau captivității, precum și cazurile de tuberculoză de orice grad trebuie să beneficieze, înainte de toate, de această largă înțelegere. Prizonierii de război care au suferit mai multe răniri, din care nici una, luată separat, nu justifică repatrierea, vor fi examinați în același spirit, ținând seama de traumatismul psihic datorat numărului de răniri.
2. Toate cazurile incontestabile dând drept la repatriere directă (amputare, orbire sau surzenie totală, tuberculoză pulmonară deschisă, boală mintală, tumoare malignă etc.) vor fi examinate și bolnavii vor fi repatriați cât mai curând posibil de către medicii lagărelor sau de către comisii militare de medici, numite de Puterea deținătoare.
3. Rănile și bolile existente înainte de război și care nu s-au agravat, precum și rănile de război care n-au împiedicat reluarea serviciului militar nu vor da dreptul la repatriere directă.
4. Dispozițiile acestei anexe vor fi interpretate și aplicate într-un mod analog în toate statele care iau parte la conflict. Puterile și autoritățile interesate vor garanta comisiilor medicale mixte toate înlesnirile necesare pentru îndeplinirea sarcinii lor.
5. Exemplele menționate mai sus sub cifra I nu reprezintă decât cazuri tipice. Acelea care nu corespund exact acestor dispoziții vor fi judecate în spiritul prevederilor articolului 110 al prezentei convenții și al principiilor cuprinse în prezentul acord. +

Anexa II - Regulament privind comisiile medicale mixte (a se vedea articolul 112)

Articolul 1

Comisiile medicale mixte prevăzute în articolul 112 al convenției vor fi compuse din trei membri, dintre care doi vor aparține unei țări neutre, al treilea fiind desemnat de Puterea deținătoare. Unul dintre membrii neutri va prezida.

Articolul 2

Cei doi membri neutri vor fi desemnați de Comitetul Internațional de Cruce Roșie, de acord cu puterea protectoare, la cererea Puterii deținătoare. Ei vor putea să domicilieze fie în țara lor de origine sau într-o altă țară neutră, fie pe teritoriul Puterii deținătoare.

Articolul 3

Membrii neutri vor fi aprobați de Părțile în conflict interesate, care vor notifica agreementul lor Comitetului Internațional de Cruce Roșie și Puterii protectoare. De la data acestei notificări, membrii neutri vor fi considerați ca efectiv desemnați.

Articolul 4

Vor fi, de asemenea, desemnați, în număr suficient, membri supleanți, pentru a înlocui în caz de necesitate pe membrii titulari. Această desemnare va fi efectuată în același timp cu cea a membrilor titulari sau, cel puțin, în termenul cel mai scurt posibil.

Articolul 5

Dacă, dintr-un motiv oarecare, Comitetul Internațional de Cruce Roșie nu poate proceda la desemnarea membrilor neutri, Puterea protectoare va face aceasta.

Articolul 6

În măsura posibilului, unul din cei doi membrii neutri va trebui să fie chirurg, și celălalt medic.

Articolul 7

Membrii neutri se vor bucura de o independență completă față de Părțile în conflict, care vor trebui să le asigure toate înlesnirile în îndeplinirea misiunii lor.

Articolul 8

De acord cu Puterea deținătoare, Comitetul Internațional de Cruce Roșie, când va face numirile prevăzute în articolele 2 și 1 ale prezentului regulament, va stabili condițiile de serviciu ale celor interesați.

Articolul 9

De îndată ce membrii neutri vor fi aprobați, comisiile medicale mixte își vor începe lucrările cât mai repede cu putință și, în orice caz, într-un răstimp de trei luni de la data acordului.

Articolul 10

Comisiile medicale mixte vor examina pe toți prizonierii indicați prin articolul 113 al convenției. Ele vor propune repatrierea, excluderea sau amânarea pentru un examen ulterior. Hotărârile lor vor fi luate cu majoritate de voturi.

Articolul 11

Hotărârea luată de comisie, în fiecare caz în parte, va fi comunicată în luna care va urma vizitării ei, Puterii deținătoare, Puterii protectoare și Comitetului Internațional de Cruce Roșie. Comisia medicală mixtă va informa, de asemenea, pe fiecare prizonier care a fost examinat, despre hotărârea luată și va da aceluia pe care ea îi va fi propus pentru repatriere un certificat asemănător modelului anexat la prezenta convenție.

Articolul 12

Puterea deținătoare va trebui să execute hotărârile comisiei medicale mixte într-un termen de trei luni de la primirea, în mod valabil, a notificării privitoare la aceste hotărâri.

Articolul 13

Dacă nu există nici un medic neutru într-o țară în care activitatea unei comisii medicale mixte ar părea necesară, și dacă este imposibil, dintr-un motiv oarecare, de a desemna medici neutri locuind într-o altă țară, Puterea deținătoare, acționând de acord cu Puterea protectoare, va constitui o comisie medicală, care va asuma aceleași funcții ca și o comisie medicală mixtă, cu rezerva în ce privește dispozițiile articolelor 1, 2, 3, 4, 5 și 8 ale prezentului regulament.

Articolul 14

Comisiile medicale mixte vor funcționa în permanență și vor vizita fiecare lagăr la intervale ce nu vor depăși șase luni.

Anexa III - Regulament privind ajutoarele colective pentru prizonierii de război (a se vedea articolul 73)

Articolul 1

Reprezentanții prizonierilor vor fi autorizați să distribuie trimiterile de ajutoare colective de care răspund, tuturor prizonierilor legați în mod administrativ de lagărul lor, inclusiv aceluia care se află în spitale sau în închisori sau alte stabilimente penale.

Articolul 2

Distribuirea trimiterilor de ajutoare colective se va face după instrucțiunile donatorilor și conform planului stabilit de reprezentantul prizonierilor; totuși, distribuirea ajutoarelor medicale se va face, de preferință, în înțelegere cu medicii șefi și aceștia vor putea, în spitale și lazarete, să deroge de la numitele instrucțiuni, în măsura în care nevoile bolnavilor lor ar cere-o. În limitele astfel definite, această distribuire se va face totdeauna într-un mod echitabil.

Articolul 3

Pentru a putea verifica calitatea și cantitatea mărfurilor primite și a întocmi în această privință rapoartele detaliate pentru donatori, reprezentanții prizonierilor sau ajutoarele lor vor fi autorizați să meargă la punctele de sosire a trimiterilor de ajutoare apropiate de lagărul lor.

Articolul 4

Reprezentanții prizonierilor vor primi înlesnirile necesare pentru a verifica dacă împărțirea ajutoarelor colective în toate subdiviziunile și anexele lagărului lor s-a efectuat în conformitate cu instrucțiunile lor.

Articolul 5

Reprezentanții prizonierilor vor fi autorizați să completeze, precum și să se îngrijească de completarea de către reprezentanților prizonierilor din detașamentele de muncă sau de către medicii șefi ai lazaretelor și spitalelor, formulare sau chestionare destinate donatorilor și având legătură cu ajutoarele colective (distribuirea, nevoile, cantitățile etc.). Aceste formulare și chestionare, completate în mod regulat, vor fi transmise donatorilor fără întârziere.

Articolul 6

Pentru a asigura o distribuire regulată a ajutoarelor colective prizonierilor de război din lagărul lor și eventual, pentru a face față nevoilor survenite prin sosirea de noi contingente de prizonieri, reprezentanții prizonierilor vor fi autorizați să constituie și să păstreze rezerve suficiente de ajutoare colective. Ei vor dispune, în acest scop, de magazine corespunzătoare; fiecare magazie va fi prevăzută cu două lacăte, reprezentantul prizonierilor deținând cheia una dintre ele și comandantul lagărului pe ale celuilalt.

Articolul 7

În cazul trimerilor colective de îmbrăcăminte, fiecare prizonier de război va păstra, în proprietatea sa, cel puțin un schimb complet de efecte. Dacă un prizonier posedă mai mult de un schimb de îmbrăcăminte, reprezentantul prizonierilor va fi autorizat să ia de la acei care sunt mai bine echipați excedentul de efecte sau de anumite articole, dacă e necesar să procedeze astfel pentru a satisface nevoile prizonierilor mai slab echipați. Nu va putea totuși să ia cel de al doilea schimb de lenjerie, ciorapi sau de încălțăminte, decât dacă acesta este singurul mijloc de a le procura unui prizonier care nu le-ar avea.

Articolul 8

Înaltele Părți Contractante și, în special, Puterile deținătoare vor autoriza, pe cât va fi posibil și sub rezerva reglementării privind aprovizionarea populației, toate cumpărăturile care ar fi făcute pe teritoriul lor în vederea distribuirii ajutoarelor colective prizonierilor de război; ele vor înlesni, în același mod, transferurile de fonduri și alte măsuri financiare, tehnice sau administrative efectuate în vederea acestor cumpărături.

Articolul 9

Dispozițiile care preced nu vor constitui o piedică în ce privește dreptul prizonierilor de război de a primi ajutoare colective înainte de sosirea lor într-un lagăr sau în cursul transferării, și nici în ce privește posibilitatea pentru reprezentanții Puterii protectoare, ai Comitetului Internațional de Cruce Roșie sau ai oricărui organism care vine în ajutorul prizonierilor și care ar fi însărcinat să transmită aceste ajutoare, de a asigura distribuirea acestora destinatarilor prin orice alte mijloace pe care le vor considera nimerite.

Anexa IV - CONVENȚIA DE LA GENEVA din 12 august 1949 pentru îmbunătățirea sortii răniților și bolnavilor din forțele armate în campanie

Capitolul I - DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Respectarea Convenției Înaltele Părți Contractante se angajează să respecte și să facă să fie respectată prezenta convenție în toate împrejurările.

Capitolul I - DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 2

Aplicarea Convenției În afara dispozițiilor care trebuie să intre în vigoare încă din timp de pace, prezenta convenție se va aplica în caz de război declarat sau de orice alt conflict armat ivit între două sau mai multe dintre Înaltele Părți Contractante, chiar dacă starea de război nu e recunoscută de una din ele. Convenția se va aplica, de asemenea, în toate cazurile de ocupație totală sau parțială a teritoriului unei Înalte Părți Contractante, chiar dacă această ocupație nu întâmpină nici o rezistență militară. Dacă una dintre Puterile în conflict nu e parte la prezenta convenție, Puterile care sunt părți la aceasta vor rămâne totuși legate prin ea în raporturile lor reciproce. În afară de aceasta, ele vor fi legate prin convenție față de sus-zisa Putere, dacă aceasta o acceptă și îi aplică dispozițiile.

Capitolul I - DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 3

Conflicte care nu au caracter internațional În caz de conflict armat neprezentând un caracter internațional și ivit pe teritoriul uneia dintre Înaltele Părți Contractante, fiecare dintre Părțile în conflict va trebui să aplice cel puțin următoarele dispoziții: 1. Persoanele care nu participă direct la ostilități, inclusiv membrii forțelor armate care au depus armele și persoanele care au fost scoase din luptă din cauză de boală, rănire, detențiune sau din orice altă cauză, vor fi, în toate împrejurările, tratate cu omenie, fără nici o deosebire cu caracter discriminatoriu bazată pe rasă, culoare, religie sau credință, sex, naștere sau avere sau orice alt criteriu analog. În acest scop, sunt și rămân prohibite, oricând și oriunde, cu privire la persoanele menționate mai sus: a) atingerile aduse vieții și integrității corporale, mai ales omorul sub toate formele, mutilările, cruzimile, torturile și chinurile; b) luările de ostatici; c) atingerile aduse demnității persoanelor, mai ales tratamente umilitoare și înjositoare; d) condamnările pronunțate și execuțiile efectuate fără o judecată prealabilă, dată de un tribunal constituit în mod regulat, însoțită de garanții judiciare recunoscute ca indispensabile de către popoarele civilizate. 2. Răniții și bolnavii vor fi ridicați și îngrijiți Un organism umanitar imparțial, așa cum este Comitetul Internațional de Cruce Roșie, va putea să ofere serviciile sale Părților în conflict. Părțile în conflict se vor strădui, pe de altă parte, să dispună intrarea în vigoare, prin acorduri speciale, a tuturor sau a unei părți din celelalte dispoziții ale prezentei convenții. Aplicarea dispozițiilor care preced nu va avea efect asupra statutului juridic al Părților în conflict.

Capitolul I - DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 4

Aplicare prin Puteri Neutre Puterile neutre vor aplica prin analogie dispozițiile prezentei convenții răniților și bolnavilor, precum și membrilor personalului sanitar și religios, aparținând forțelor armate ale Părților în conflict, care vor fi primiți sau internați pe teritoriul lor, precum și morților ridicați.

Capitolul I - DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 5

Durata aplicării Pentru persoanele protejate care au căzut sub puterea Părții adverse, prezenta convenție se va aplica până în momentul repatrierii lor definitive.

Capitolul I - DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 6

Acorduri speciale În afară de acordurile prevăzute în mod expres prin articolele 10, 15, 23, 28, 31, 36, 37 și 52, Înaltele Părți Contractante vor putea să încheie alte acorduri speciale asupra oricărei chestiuni care le-ar părea oportun să fie reglementată în mod special. Nici un acord special nu va putea aduce vreun prejudiciu situației răniților și bolnavilor, precum și membrilor personalului sanitar și religios, astfel cum este reglementată prin prezenta convenție, nici să restrângă drepturile pe care aceasta le-o acordă. Răniții și bolnavii, precum și membrii personalului sanitar și religios, vor beneficia de aceste acorduri atâta timp cât convenția le este aplicabilă, în afară de stipulații contrare prevăzute în mod expres în sus-arătatele acorduri sau în acorduri ulterioare sau, de asemenea, în afară de măsuri mai favorabile luate în privința lor de una sau alta dintre Părțile în conflict.

Capitolul I - DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 7

Nerenunțarea la drepturi Răniții și bolnavii, precum și membrii personalului sanitar și religios, nu vor putea în nici un caz să renunțe parțial sau în întregime la drepturile pe care le asigură prezenta convenție și, eventual, acordurile speciale indicate la articolul precedent.

Capitolul I - DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 8

Puteri protectoare Prezenta convenție va fi aplicată cu concursul și sub controlul Puterilor protectoare însărcinate să ocrotească interesele Părților în conflict. În acest scop, Puterile protectoare vor putea, în afară de personalul lor diplomatic sau consular, să desemneze delegați printre proprii lor cetățeni sau printre cetățenii altor Puteri neutre. Acești delegați vor trebui să fie supuși acordului Puterii pe lângă care își vor exercita misiunea. Părțile în conflict vor ușura, în cea mai largă măsură posibilă, sarcina reprezentanților sau delegaților Puterilor protectoare. Reprezentanții sau delegații Puterilor protectoare nu vor putea în nici un caz să depășească limitele misiunii lor, astfel cum reiese ea din prezenta convenție; ei vor trebui mai ales să țină seama de nevoile imperioase de securitate ale statului pe lângă care își exercită funcțiile. Numai cerințe imperioase militare pot autoriza, în mod excepțional și temporar, o restricție a activității lor.

Capitolul I - DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 9

Activități ale Comitetului Internațional de Cruce Roșie Dispozițiile prezentei convenții nu împiedică activitățile umanitare pe care Comitetul Internațional de Cruce Roșie, precum și orice alt organism umanitar imparțial, le-ar întreprinde pentru protejarea răniților și bolnavilor, precum și a membrilor personalului sanitar și religios și pentru ajutoarele ce li se vor da cu acordul Părților în conflict interesate.

Capitolul I - DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 10

Substitute ale Puterilor protectoare Înaltele Părți Contractante vor putea oricând să se înțeleagă pentru a încredința unui organism, prezentând toate garanțiile de imparțialitate și de eficacitate, sarcinile trasate prin prezenta convenție Puterilor protectoare. Dacă răniții și bolnavii sau membrii personalului sanitar și religios nu beneficiază sau nu mai beneficiază, din indiferent ce motiv, de activitatea unei Puteri protectoare sau a unui organism desemnat în conformitate cu primul alineat, Puterea deținătoare va trebui să ceară fie unui stat neutru, fie unui asemenea organism, să-și asume funcțiile date prin prezenta convenție Puterilor protectoare desemnate de Părțile în conflict. Dacă o protecție nu poate fi astfel asigurată, Puterea deținătoare va trebui să ceară unui organism umanitar, cum ar fi Comitetul Internațional de Cruce Roșie, să-și asume sarcinile umanitare care revin prin prezenta convenție Puterilor protectoare sau va trebui să accepte, sub rezerva dispozițiilor prezentului articol, ofertele de servicii provenind de un asemenea organism. Orice Putere neutră sau orice organism invitat de Puterea interesată sau care se oferă în scopurile sus-arătate va trebui, în activitatea sa, să fie conștientă de responsabilitatea sa față de Partea în conflict de care depind persoanele protejate prin prezenta convenție și va trebui să prezinte garanții suficiente de capacitate pentru a asuma funcțiile în chestiune și a le îndeplini cu imparțialitate. De la dispozițiile precedente nu se va putea deroga printr-un acord special între puteri dintre care una s-ar găsi, chiar temporar, față de cealaltă Putere sau de aliații săi, îngrădită în libertatea ei de negociere, ca urmare a evenimentelor militare, mai ales în cazul unei ocupații totale sau a unei părți importante a teritoriului său. De câte ori se face mențiune în prezenta convenție de Puterea protectoare, această mențiune indică, de asemenea, organismele care o înlocuiesc, în sensul prezentului articol.

Capitolul I - DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 11

Procedură de conciliere În toate cazurile în care ele vor considera că e necesar în interesul persoanelor protejate, mai ales în caz de dezacord între Părțile în conflict cu privire la aplicarea sau interpretarea dispozițiilor prezentei convenții, Puterile protectoare își vor oferi bunele lor oficii în scopul reglementării diferendului. În acest scop, fiecare dintre Puterile protectoare va putea, la invitația unei Părți sau în mod spontan, să propună Părților în conflict o întrunire a reprezentanților lor și, în special, a autorităților însărcinate cu soarta răniților și bolnavilor, precum și a membrilor personalului sanitar și religios, eventual pe un teren neutru ales în mod convenabil. Părțile în conflict vor trebui să dea urmare propunerilor ce le vor fi făcute în acest sens. Puterile protectoare vor putea, eventual, să propună acordului Părților în conflict o personalitate aparținând unei Puteri neutre sau o personalitate delegată de Comitetul Internațional de Cruce Roșie, care va fi chemată să participe la această întrunire.

Articolul 12

Protecție și îngrijire Membrii forțelor armate și celelalte persoane menționate în articolul următor, care vor fi răniți sau bolnavi, vor trebui să fie respectați și protejați în toate împrejurările. Ei vor fi tratați și îngrijiți cu omenie de Partea în conflict care îi va avea sub puterea sa, fără nici o deosebire cu caracter discriminatoriu bazată pe sex, rasă, naționalitate, religie, păreri politice sau orice alt criteriu analog. Este complet interzisă orice atingere la viața și persoana lor și, între altele, de a-i omorî sau a-i extermina, de a-i supune la tortură, de a face asupra lor experiențe biologice, de a-i lăsa cu premeditare fără ajutor medical sau fără îngrijiri sau de a-i expune la riscuri de contaminare sau de infecție, create în acest scop. Numai motive de urgență medicală vor îngădui o prioritate în ordinea îngrijirilor. Femeile vor fi tratate cu toată considerația specială datorată sexului lor. Partea în conflict, obligată să abandoneze răniții sau bolnavii adversarului ei, va lăsa cu ei, în măsura în care cerințele militare o vor permite, o parte din personalul și din materialul său sanitar pentru a contribui la îngrijirea lor.

Articolul 13

Persoane protejate Prezenta convenție se va aplica răniților și bolnavilor aparținând următoarelor categorii: 1. Membrii forțelor armate ale unei Părți în conflict, precum și membrii milițiilor și corpurilor de voluntari făcând parte din aceste forțe armate. 2. Membrii altor miliții și membrii altor corpuri de voluntari, inclusiv acei din mișcările de rezistență organizate, aparținând unei Părți în conflict și acționând în afara sau în interiorul propriului lor teritoriu, chiar dacă acest teritoriu este ocupat, cu condiția ca aceste miliții sau corpuri de voluntari, inclusiv aceste mișcări de rezistență organizate, să îndeplinească următoarele condiții: a) să aibă în fruntea lor o persoană care răspunde pentru subordonații săi; b) să aibă un semn distinctiv fix și care se poate recunoaște de la distanță; c) să poarte armele în mod deschis; d) să se conformeze, în operațiunile lor, legilor și obiceiurilor războiului. 3. Membrii forțelor armate regulate, care se pretind ale unui guvern sau ale unei autorități nerecunoscute de Puterea deținătoare. 4. Persoanele care urmează forțele armate, fără a face parte direct din ele, cum sunt membrii civili ai echipajelor avioanelor militare, corespondenții de război, furnizorii, membrii unităților de lucru sau de servicii însărcinate cu bunăstarea militarilor, cu condiția ca ele să fi primit autorizația forțelor armate pe care le întovărășesc. 5. Membrii echipajelor, inclusiv comandanții, piloții și elevii marinei comerciale și echipajele aviației civile ale Părților în conflict, care nu beneficiază de un tratament mai favorabil în virtutea altor dispoziții de drept internațional. 6. Populația unui teritoriu neocupat care, la apropierea inamicului, ia armele în mod spontan pentru a combate trupele de invazie, fără a fi avut timpul de a se constitui în forțe armate regulate, dacă ea poartă armele în mod deschis și dacă respectă legile și obiceiurile războiului.

Articolul 14

Statut Ținând seama de dispozițiile articolului precedent, răniții și bolnavii unui beligerant, căzuți sub puterea adversarului, vor fi prizonieri de război și le vor fi aplicate regulile dreptului internațional privitoare la prizonierii de război.

Articolul 15

Căutarea răniților. Evacuare Oricând și mai ales după o luptă, Părțile în conflict vor lua fără întârziere toate măsurile posibile pentru a căuta și ridica răniții și bolnavii, a-i proteja contra jafului și relelor tratamente și a le asigura îngrijirile necesare, precum și pentru a căuta morții și a împiedica de a fi jefuiți. De câte ori împrejurările o vor permite, se va conveni asupra unui armistițiu, unei întreruperi a focului sau asupra unor aranjamente locale pentru a îngădui ridicarea, schimbul și transportul răniților lăsați pe câmpul de luptă. De asemenea, vor putea fi încheiate aranjamente locale între Părțile în conflict pentru evacuarea sau schimbul răniților și bolnavilor dintr-o zonă asediată sau încercuită și pentru trecerea personalului sanitar și religios și a materialului sanitar destinat acestei zone.

Articolul 16

Înregistrarea și trimiterea de informații Părțile în conflict vor trebui să înregistreze, în cel mai scurt timp posibil, toate elementele care contribuie la identificarea răniților, bolnavilor și morților Părții adverse căzuți sub puterea lor. Aceste informații vor trebui, pe cât posibil, să conțină următoarele: a) indicarea Puterii de care aceștia depind; b) afectarea sau numărul matricol; c) numele de familie; d) prenumele; e) data nașterii; f) orice altă informație figurând pe biletul sau placa de identitate; g) data și locul capturării sau decesului; h) informații privitoare la rănile, boala sau la cauza decesului. În cel mai scurt timp posibil, informațiile arătate mai sus vor trebui comunicate biroului de informații prevăzut în articolul 122 al Convenției de la Geneva din 12 august 1949 cu privire la tratamentul prizonierilor de război, care le va transmite Puterii de care depind aceste persoane, prin intermediul Puterii protectoare și al Agenției centrale a prizonierilor de război. Părțile în conflict vor stabili și-și vor comunica, pe calea indicată în alineatul precedent, actele de deces sau listele de decese certificate în mod valabil. Ele vor aduna și-și vor transmite, de asemenea, prin intermediul aceluiași birou, jumătate din placa dublă de identitate, testamentele sau alte documente prezentând importanță pentru familia decedaților, sumele de bani, și, în general, toate obiectele având o valoare intrinsecă sau afectivă, găsite asupra morților. Aceste obiecte, precum și obiectele neidentificate, vor fi transmise în pachete sigilate, însoțite de o declarație cuprinzând toate detaliile necesare pentru identificarea posesorului decedat, precum și un inventar detaliat al pachetului.

Articolul 17

Recomandări privind morții. Serviciul mormintelor Părțile în conflict vor veghea ca înhumarea sau incinerarea morților, făcută individual ori de câte ori împrejurările o vor permite, să fie precedată de un examen atent și, dacă e posibil, medical al corpurilor, pentru a se constata moartea, a se stabili identitatea și pentru a se putea da socoteală de aceasta. Jumătatea plăcii duble de identitate sau însăși placa, dacă e vorba de o placă simplă, va rămâne asupra cadavrului. Trupurile nu vor putea fi incinerate decât din motive imperioase de igienă sau din motive legate de religia decedaților. În caz de incinerare, se va face mențiunea de circumstanță, cu indicarea motivelor, pe actul de deces sau pe lista certificată a deceselor. Părțile în conflict vor veghea, în afară de aceasta, ca morții să fie îngropați în mod onorabil, dacă e posibil după riturile religiei căreia aparținuseră, ca mormintele să fie respectate, grupate, dacă e posibil, după naționalitatea decedaților, întreținute în mod convenabil și însemnate astfel încât să fie întotdeauna regăsite. În acest scop, ele vor organiza în mod oficial, la începutul ostilităților, un serviciu al mormintelor, pentru a permite eventuale exhumări, pentru a asigura identificarea cadavrelor, oricare ar fi așezarea mormintelor și readucerea eventuală în țara lor de origine. Aceste dispoziții se aplică și urnelor, care vor fi păstrate de serviciul mormintelor, până când țara de origine va aduce la cunoștință ultimele dispoziții pe care dorește să le ia în această privință. Imediat ce împrejurările o vor permite și, cel mai târziu la sfârșitul ostilităților, aceste servicii vor schimba, prin intermediul biroului de informații menționat în alineatul al doilea al articolului 16, liste indicând așezarea exactă și semnele distinctive ale mormintelor, precum și informațiile privitoare la morții care sunt îngropați acolo.

Articolul 18

Rolul populației Autoritatea militară va putea face apel la caritatea locuitorilor pentru ridicarea și îngrijirea benevolă, sub controlul său, a răniților și bolnavilor, acordând persoanelor care au răspuns la acest apel protecția și înlesnirile necesare. În cazul în care Partea adversă ar lua sau ar relua controlul regiunii, ea va garanta acestor persoane aceeași protecție și aceleași înlesniri. Autoritatea militară trebuie să autorizeze pe locuitorii și societățile de ajutor, chiar în regiunile cotoșite sau ocupate, să ridice și să îngrijească, în mod spontan, răniții și bolnavii de orice naționalitate ar fi ei. Populația civilă trebuie să respecte acești răniți și bolnavi și mai ales să nu exercite nici un act de violență împotriva lor. Nimeni nu va putea să fie acuzat sau condamnat pentru faptul de a fi dat îngrijiri răniților sau bolnavilor. Dispozițiile prezentului articol nu scutesc Puterea ocupantă de obligațiile ce-I revin, în domeniul sanitar și moral, cu privire la răniți și bolnavi.

Articolul 19

Protecție Stabilimentele fixe și formațiile sanitare mobile ale serviciului sanitar nu vor putea fi obiectul unor atacuri în nici o împrejurare, ci vor fi în tot timpul respectate și protejate de Părțile în conflict. În cazul în care cad în mâinile Părții adverse, ele vor putea continua să funcționeze atâta vreme cât Puterea care le-a capturat n-ar fi asigurat ea însăși îngrijirile necesare răniților și bolnavilor ce se găsesc în aceste stabilimente și formații. Autoritățile competente vor veghea ca stabilimentele și formațiile sanitare menționate mai sus să fie, în măsura posibilităților, situate în așa fel încât eventualele atacuri contra obiectivelor militare să nu poată pune aceste stabilimente și formații sanitare în pericol.

Capitolul III - FORMAȚII ȘI STABILIMENTE SANITARE

Articolul 20

Protejarea vaselor-spital Vasele-spitale având drept la protecția Convenției de la Geneva din 12 august 1949 pentru îmbunătățirea sorții răniților, bolnavilor și naufragiaților forțelor armate pe mare nu vor putea fi atacate de pe uscat.

Capitolul III - FORMAȚII ȘI STABILIMENTE SANITARE

Articolul 21

Întreruperea protecției instituțiilor și unităților medicale Protecția datorată stabilimentelor fixe și formațiilor sanitare mobile ale serviciului sanitar nu va putea înceta decât dacă ele ar fi fost folosite pentru comiterea, în afara îndatoririlor lor umanitare, de acte dăunătoare pentru inamic. Totuși, protecția lor nu va înceta decât după o somație care fixează, în toate cazurile oportune, un termen rezonabil, somație care ar fi rămas fără efect.

Capitolul III - FORMAȚII ȘI STABILIMENTE SANITARE

Articolul 22

Condiții care nu privează unitățile medicale și instituțiile de protecție Nu vor fi considerate ca fiind de natură să ridice unei formații sau unui stabiliment sanitar protecția asigurată de

Capitolul III - FORMAȚII ȘI STABILIMENTE SANITARE

articolul 19

. 1. faptul că personalul formației sau stabilimentului este înarmat și că folosește armele sale pentru propria sa apărare sau a răniților și bolnavilor săi; 2. faptul că, în lipsă de infirmieri înarmați, formația sau stabilimentul e păzit de un pichet sau de santinele sau de o escortă; 3. faptul că în formație sau stabiliment se găsesc arme portative și muniții luate de la răniți și bolnavi și care n-au fost încă predate serviciului competent; 4. faptul că se găsesc în formație sau stabiliment personal și material al serviciului veterinar, fără a face parte integrantă din ele; 5. faptul că activitatea umanitară a formațiilor și stabilimentelor sanitare sau a personalului lor s-a extins asupra civililor răniți sau bolnavi.

Capitolul III - FORMAȚII ȘI STABILIMENTE SANITARE

Articolul 23

Zone și localități sanitare Înaltele Părți Contractante, încă din timp de pace și, după deschiderea ostilităților, Părțile în conflict vor putea crea pe teritoriul lor propriu și, dacă e nevoie, pe teritoriile ocupate, zone și localități sanitare organizate în scopul de a pune la adăpost de urmările războiului răniții și bolnavii, precum și personalul însărcinat cu organizarea și administrarea acestor zone și localități și cu îngrijirile de dat persoanelor care s-ar găsi concentrate acolo. De la începutul unui conflict și în cursul acestuia, Părțile interesate vor putea încheia între ele acorduri pentru recunoașterea zonelor și a localităților sanitare pe care le-ar stabili. Ele vor putea, în acest scop, să dispună intrarea în vigoare a dispozițiilor prevăzute în proiectul de acord anexat prezentei convenții, aducându-i, eventual, modificările pe care le-ar socoti necesare. Puterile protectoare și Comitetul Internațional de Cruce Roșie sunt invitate să-și ofere bunele lor oficii pentru a înlesni stabilirea și recunoașterea acestor zone și localități sanitare.

Capitolul IV - PERSONAL

Articolul 24

Protecția personalului permanent Personalul sanitar afectat în mod exclusiv la căutarea, ridicarea, transportul sau tratamentul răniților și bolnavilor sau la prevenirea bolilor, personalul afectat în mod exclusiv la administrația formațiilor și stabilimentelor sanitare, precum și duhovnicii atașați forțelor armate, vor fi respectați și protejați în toate împrejurările.

Capitolul IV - PERSONAL

Articolul 25

Protecția personalului auxiliar Militarii instruiți în mod special pentru a fi, eventual, folosiți ca infirmieri sau brancardieri auxiliari pentru căutarea sau ridicarea, transportul sau tratamentul răniților și bolnavilor, vor fi de asemenea respectați și protejați dacă îndeplinesc aceste funcții în momentul când vin în contact cu inamicul sau cad sub puterea lui.

Capitolul IV - PERSONAL

Articolul 26

Personalul societăților de ajutor Personalul Societăților naționale de Cruce Roșie și acela al altor societăți de ajutor voluntare, valabil recunoscute și autorizate de guvernul lor, care va fi folosit la aceleași funcții ca acelea ale personalului arătat în

Capitolul IV - PERSONAL

articolul 24

, este asimilat personalului arătat în sus-menționatul articol, sub rezerva ca personalul acestor societăți să fie supus legilor și regulamentelor militare. Fiecare Înaltă Parte Contractantă va notifica celeilalte, fie în timp de pace, fie la începerea sau în cursul ostilităților, în orice caz înainte de orice întrebuintare efectivă, numele societăților pe care le-a autorizat, pe răspunderea sa, să dea ajutor serviciului sanitar oficial al armatelor sale.

Capitolul IV - PERSONAL

Articolul 27

Societăți din țări neutre O societate recunoscută dintr-o țară neutră nu va putea să dea ajutorul personalului său și al formațiilor sale sanitare unei Părți în conflict decât cu asentimentul prealabil al propriului său guvern și cu autorizarea însăși a Părții în conflict. Acest personal și aceste formații vor fi puse sub controlul acestei Părți în conflict. Guvernul nostru va notifica acest asentiment Părții adverse statului care acceptă acest ajutor. Partea în conflict care va accepta acest ajutor trebuie, înainte de orice întrebuintare, să notifice despre aceasta Părții adverse. În nici o împrejurare acest ajutor nu va trebui să fie considerat ca un amestec în conflict. Membrii personalului arătat în primul alineat vor trebui să fie valabil investiți cu piesele de identitate prevăzute în articolul 40, înainte de a părăsi țara neutră căreia îi aparțin.

Capitolul IV - PERSONAL

Articolul 28

Personal reținut Personalul arătat în articolele 24 și 26 nu va fi reținut, dacă va cădea sub puterea Părții adverse, decât în măsura în care starea sanitară, nevoile spirituale și numărul prizonierilor de război o vor cere. Membrii personalului care vor fi astfel reținuți nu vor fi considerați ca prizonieri de război. Totuși, ei vor beneficia cel puțin de toate dispozițiile Convenției de la Geneva din 12 august 1949 privitoare la tratamentul prizonierilor de război. Ei vor continua să exercite, în cadrul legilor și regulamentelor militare ale Puterii deținătoare, sub autoritatea serviciilor sale competente și în acord cu conștiința lor profesională, funcțiile lor medicale sau spirituale, în profitul prizonierilor de război aparținând de preferință forțelor armate de care depind. Pentru exercitarea misiunii lor medicale sau spirituale, ei se vor mai bucura de următoarele înlesniri: a) vor fi autorizați să viziteze periodic pe prizonierii de război care se găsesc în detașamente de lucru sau în spitale situate în afara lagărului. Autoritatea deținătoare le va pune la dispoziție, în acest scop, mijloacele de transport necesare; b) în fiecare lagăr, medicul militar cel mai vechi în gradul cel mai mare va fi răspunzător față de autoritățile militare ale lagărului pentru tot ce privește activitatea personalului sanitar reținut. În acest scop, Părțile în conflict se vor înțelege, încă de la începutul ostilităților, asupra corespondenței dintre gradele personalului lor sanitar, inclusiv al celui al societăților arătate în

Capitolul IV - PERSONAL

articolul 26

. Pentru toate chestiunile privitoare la misiunile lor, acest medic, ca de altfel și duhovnicii, vor avea acces direct la autoritățile competente ale lagărului. Acestea le vor acorda înlesnirile necesare pentru corespondența privitoare la aceste chestiuni; c) cu toate că e supus disciplinei interioare a lagărului în care se află, personalul reținut nu va putea fi constrâns la nici o muncă străină de misiunea medicală sau religioasă. În cursul ostilităților, Părțile în conflict se vor înțelege cu privire la un schimb eventual de personal reținut și vor stabili modalitățile corespunzătoare. Nici una din dispozițiile care preced nu dispensează Puterea deținătoare de obligațiile ce-i revin în domeniul sanitar și în cel spiritual cu privire la prizonierii de război.

Capitolul IV - PERSONAL

Articolul 29

Statutul personalului auxiliar Personalul arătat în articolul 25, căzut în mâinile inamicului, va fi considerat ca prizonier de război, dar va fi folosit în misiuni sanitare în măsura în care este nevoie.

Capitolul IV - PERSONAL

Articolul 30

Retrimiteria personalului medical și religios Membrii personalului a căror reținere nu va fi indispensabilă în conformitate cu dispozițiile articolului 28, vor fi redați Părții în conflict de care depind, de îndată ce va fi deschis o cale pentru reînțoarcerea lor și necesitățile militare o vor permite. În așteptarea retrimiterii lor, ei nu vor fi considerați ca prizonieri de război. Totuși, vor beneficia cel puțin de toate dispozițiile Convenției de la Geneva din 12 august 1949 privitoare la tratamentul prizonierilor de război. Ei vor continua să-și îndeplinească funcțiile sub conducerea Părții adverse și vor fi de preferință repartizați să îngrijească răniții și bolnavii Părții în conflict de care depind. La plecarea lor, ei își vor lua efectele, obiectele personale, valorile și instrumentele care le aparțin.

Capitolul IV - PERSONAL

Articolul 31

Selecția personalului pentru retrimiterie Alegerea personalului, a cărei retrimiterie Părții în conflict este prevăzută prin dispozițiile articolului 30, se va face cu excluderea oricărei considerații de rasă, religie sau opinie politică, de preferință în ordinea cronologică a capturării lor și a stării sănătății lor. Încă de la începutul ostilităților, Părțile în conflict vor putea fixa prin acorduri speciale procentajul personalului ce se va reține, proporțional cu numărul prizonierilor, precum și cu repartizarea acestuia în lagăre.

Capitolul IV - PERSONAL

Articolul 32

Retrimiteria personalului din țările neutre Persoanele arătate în articolul 27, care vor cădea sub puterea Părții adverse, nu vor putea fi reținute. Numai dacă nu s-a convenit altfel, ele vor fi autorizate să revină în țara lor sau, dacă aceasta nu este posibil, pe teritoriul Părții în conflict în serviciul căreia erau, de îndată ce se va fi deschis o cale pentru reînțoarcerea lor și exigențele militare o vor permite. În așteptarea retrimiterii lor, ele vor continua să-și îndeplinească funcțiile sub conducerea Părții adverse; ele vor fi de preferință repartizate la îngrijirea răniților și bolnavilor Puterii în conflict, în serviciul căreia se găseau. La plecarea lor, ele își vor lua efectele, obiectele personale și valorile, instrumentele, armele și, dacă e posibil, mijloacele de transport care le aparțin. Părțile în conflict vor asigura acestui personal, pe timpul cât va fi sub puterea lor, aceeași întreținere, aceeași locuință, aceleași alocări și aceeași soldă ca și personalului corespunzător al armatei lor. Hrana va fi, în orice caz, satisfăcătoare în ce privește cantitatea, calitatea și varietatea, pentru a asigura celor interesați o stare normală de sănătate.

Capitolul V - CLĂDIRI ȘI MATERIALE

Articolul 33

Clădiri și depozite Materialul formațiilor sanitare mobile ale forțelor armate care vor cădea sub puterea Părții adverse va rămâne afectat răniților și bolnavilor. Clădirile, materialul și depozitele stabilimentelor sanitare fixe ale forțelor armate vor rămâne supuse dreptului de război, dar nu li se va putea da o altă întrebuințare atâta timp cât vor fi necesare răniților și bolnavilor. Totuși, comandanții armatelor în campanie vor putea să le utilizeze, în caz de necesitate militară urgentă, sub rezerva de a fi luat în prealabil măsurile necesare pentru bunăstarea bolnavilor și răniților care sunt îngrijiți acolo. Materialul și depozitele arătate în prezentul articol nu vor putea fi distruse în mod intenționat.

Capitolul V - CLĂDIRI ȘI MATERIALE

Articolul 34

Proprietatea societăților de ajutor Bunurile mobile și imobile ale societăților de ajutor admise să beneficieze de convenție vor fi considerate ca proprietate particulară. Dreptul de rechiziționare recunoscut beligeranților prin legile și obiceiurile războiului nu va fi exercitat decât în caz de urgentă necesitate și numai după ce soarta răniților și a bolnavilor a fost asigurată.

Capitolul VI - TRANSPORTURI SANITARE

Articolul 35

Protecție Transporturile de răniți și bolnavi sau de material sanitar vor fi respectate și protejate în același fel ca și formațiile sanitare mobile. Când aceste transporturi sau vehicule vor cădea în mâinile Părții adverse, ele vor fi supuse legilor războiului, cu condiția ca Partea în conflict care le-ar captura să asigure în toate cazurile îngrijirea răniților și bolnavilor găsiți acolo. Personalul civil și toate mijloacele de transport provenite din rechiziție vor fi supuse regulilor generale ale dreptului internațional.

Capitolul VI - TRANSPORTURI SANITARE

Articolul 36

Aeronavele sanitare Aeronavele sanitare, adică aeronavele folosite exclusiv pentru evacuarea răniților și bolnavilor, precum și pentru transportul personalului și materialului sanitar nu vor fi atacate, ci vor fi respectate de beligeranți în timpul zborurilor pe care le vor efectua la înălțimi, la ore și după itinerarii convenite special, între toți beligeranții interesați. Ele vor purta, în mod vizibil, semnul distinctiv prevăzut în articolul 38, alături de culorile naționale, pe fețelor lor inferioare, superioare și laterale. Ele vor fi prevăzute cu orice alt semn distinctiv sau mijloc de recunoaștere, fixat prin acord între beligeranți, fie la începutul, fie în cursul ostilităților. Numai dacă nu s-a convenit altfel, zborul asupra teritoriului inamic sau ocupat de inamic va fi interzis. Aeronavele sanitare vor trebui să asculte de orice somație de a ateriza. În cazul unei aterizări astfel impuse, aeronava, cu ocupanții săi, își va putea relua zborul după un eventual control. În caz de aterizare forțată pe teritoriul inamic sau ocupat de inamic, răniții și bolnavii, precum și echipajul aeronavei vor fi prizonieri de război. Personalul sanitar va fi tratat în conformitate cu

Capitolul VI - TRANSPORTURI SANITARE

articolul 24

și următoarele.

Capitolul VI - TRANSPORTURI SANITARE

Articolul 37

Zboruri deasupra țărilor neutre. Aterizarea cu răniți Aeronavele sanitare ale Părților în conflict vor putea, sub rezerva celui de al doilea alineat, să zboare deasupra teritoriului Puterii neutre și să aterizeze acolo sau să amerizeze, în caz de necesitate, sau pentru a face o escală. Vor trebui să notifice, în prealabil, Puterilor neutre trecerea lor deasupra teritoriului lor și să asculte de orice somație de aterizare sau de amerizare. Ele nu vor fi la adăpost de atacuri decât în timpul zborului lor la înălțimile, la orele și potrivit itinerariilor convenite în mod special între Părțile în conflict și Puterile neutre interesate. Totuși, Puterile neutre vor putea pune condiții sau face restricții în ce privește zborul deasupra teritoriului lor al aeronavelor sanitare sau aterizarea acestora. Aceste condiții sau restricții eventuale vor fi aplicate, în același mod, tuturor Părților în conflict. Numai dacă nu s-a convenit altfel între statul neutru și Părțile în conflict, răniții sau bolnavii debarcați, cu consimțământul autorității locale, pe un teritoriu neutru de către o aeronavă sanitară, vor trebui să fie păziți de statul neutru, atunci când dreptul internațional o cere, astfel încât ei să nu poată lua parte din nou la război. Spezele de spitalizare și de internare vor fi suportate de Puterea de care depind răniții și bolnavii.

Capitolul VII - SEMNUL DISTINCTIV

Articolul 38

Semnul convenției Ca omagiu pentru Elveția, semnul heraldic al crucii roșii pe fond alb format prin inversarea culorilor federale, este menținut ca emblemă și semn distinctiv al serviciului sanitar al armatelor. Totuși, pentru țările care întrebuițează deja ca semn distinctiv, în locul crucii roșii, semiluna roșie sau leul și soarele roșii pe fond alb, aceste embleme sunt, de asemenea, admise în sensul prezentei convenții.

Capitolul VII - SEMNUL DISTINCTIV

Articolul 39

Folosirea semnului Sub controlul autorității medicale competente, emblema va figura pe drapele, brasarde, precum și pe întregul material folosit de serviciul sanitar.

Capitolul VII - SEMNUL DISTINCTIV

Articolul 40

Identificarea personalului medical și religios Personalul arătat în

Capitolul VII - SEMNUL DISTINCTIV

articolul 24

și în articolele 26 și 27 va purta, fixată pe brațul stâng, o brasardă rezistentă la umezeală și prevăzută cu semnul distinctiv, eliberată și ștampilată de autoritatea medicală. Acest personal, în afară de placa de identitate prevăzută în

Capitolul VII - SEMNUL DISTINCTIV

articolul 16

, va mai purta și un bilet de identitate special, purtând semnul distinctiv. Acest bilet va trebui să fie rezistent la umezeală și să aibă astfel de dimensiuni încât să poată fi purtat în buzunar. El va fi scris în limba națională, va menționa cel puțin numele și prenumele, data nașterii, gradul și numărul matricol al celui interesat. Va stabili în ce calitate are drept la protecția prezentei convenții. Biletul va fi prevăzut cu fotografia titularului și, în afară de aceasta, fie cu semnătura sa, fie cu amprentele sale digitale, sau cu amândouă. Va purta timbrul sec al autorității militare. Biletul de identitate va trebui să fie uniform în fiecare armată și, pe cât posibil, de același tip, în armatele Înantelor Părți Contractante. Părțile în conflict vor putea să se inspire după modelul anexat, ca exemplu, la prezenta convenție. Ele își vor comunica, la începutul ostilităților, modelul pe care îl folosesc. Fiecare bilet de identitate va fi confecționat, dacă e posibil, în cel puțin două exemplare, din care unul va fi păstrat de țara de origine. Personalul menționat mai sus nu va putea, în nici un caz, să fie lipsit de insignele sale și nici de biletul de identitate și nici de dreptul de a purta brasarda. În caz de pierdere, va avea dreptul să obțină duplicate după bilet și înlocuirea insinelor.

Capitolul VII - SEMNUL DISTINCTIV

Articolul 41

Identificarea personalului auxiliar Personalul arătat în

Capitolul VII - SEMNUL DISTINCTIV

articolul 25

va purta, numai în timpul îndeplinirii funcțiilor sanitare, o brasardă albă, având în mijlocul ei semnul distinctiv, dar de dimensiuni reduse, eliberată și ștampilată de autoritatea militară. Piesele de identitate militare pe care le va purta acest personal vor specifica instrucția militară primită de titular, caracterul temporar al funcțiilor sale și dreptul pe care îl are la portul brasardei.

Capitolul VII - SEMNUL DISTINCTIV

Articolul 42

Marcarea unităților medicale și stabilimentelor Drapelul distinctiv al convenției nu va putea fi arborat decât pe formațiile și stabilimentele sanitare, care sunt îndreptățite, în cadrul convenției, să fie respectate și numai cu consimțământul autorității militare. În formațiile militare, ca și în stabilimentele fixe, semnul va putea fi însoțit de drapelul național al Părții în conflict de care depinde formația sau stabilimentul. Totuși, formațiile sanitare căzute sub puterea inamicului nu vor arbora decât drapelul convenției. Părțile în conflict vor lua, în măsura în care cerințele militare le-o vor permite, măsurile necesare pentru a face perfect vizibile forțele inamice terestre, aeriene și maritime, emblemele distinctive semnalând formațiile și stabilimentele sanitare, pentru a îndepărta posibilitatea oricărei acțiuni agresive.

Capitolul VII - SEMNUL DISTINCTIV

Articolul 43

Marcarea unităților din țările neutre Formațiile sanitare din țări neutre, care în condițiile prevăzute de

Capitolul VII - SEMNUL DISTINCTIV

articolul 27

, ar fi autorizate să acorde serviciile lor unui beligerant, vor trebui să arboreze, împreună cu drapelul beligerant, drapelul național al acestui beligerant, dacă el folosește facultatea pe care i-o conferă

Capitolul VII - SEMNUL DISTINCTIV

articolul 42

. Cu excepția unui ordin contrar al autorității militare competente, ele vor putea să arboreze drapelul lor național în toate împrejurările, chiar dacă ele cad sub puterea Părții adverse.

Capitolul VII - SEMNUL DISTINCTIV

Articolul 44

Restricții pentru folosirea semnului. Excepții Emblema crucii roșii pe fond alb și cuvintele "cruce roșie" sau "crucea Genevei" nu vor putea fi folosite, cu excepția cazurilor prevăzute în alineatele următoare ale prezentului articol, fie în timp de pace, fie în timp de război, decât pentru a desemna sau proteja formațiile și stabilimentele sanitare, personalul și materialul protejat prin prezenta convenție și prin alte convenții internaționale, privitoare la chestiuni asemănătoare. Același lucru cu privire la emblemele menționate de articolul 38, alineatul al doilea, pentru țările care le folosesc. Societățile naționale de Cruce Roșie și celelalte societăți menționate în articolul 26 nu vor avea dreptul la folosirea semnului distinctiv care conferă protecția convenției, decât în cadrul dispozițiilor acestui alineat. În afară de aceasta, Societățile naționale de Cruce Roșie (Semilună Roșie, Leul și Soarele Roșii) vor putea în timp de pace, în conformitate cu legislația națională, să folosească numele și emblema crucii roșii pentru celelalte activități ale lor conforme principiilor stabilite prin conferințele internaționale ale crucii roșii. Când aceste activități se vor continua în timp de război, condițiile folosirii emblemei vor trebui să fie de așa fel, încât să nu poată fi considerate ca urmărind să le ofere protecția convenției; emblema va fi de dimensiuni relativ mici și nu va putea fi pusă pe o brasardă sau un acoperiș. Organismele internaționale ale crucii roșii și personalul, legitimat în mod valabil, vor fi autorizați să se servească tot timpul de semnul crucii roșii pe fond alb. În mod excepțional, în conformitate cu legislația națională și cu autorizația expresă a uneia dintre Societățile naționale de Cruce Roșie (Semiluna Roșie, Leul și Soarele Roșii) se va putea folosi emblema convenției în timp de pace, pentru a semnala vehiculele utilizate ca ambulanțe și pentru a marca poziția posturilor de ajutor rezervate exclusiv pentru îngrijirea gratuită a răniților sau bolnavilor.

Capitolul VIII - EXECUTAREA CONVENȚIEI

Articolul 45

Executare amănunțită. Cazuri neprevăzute Fiecare parte în conflict, prin intermediul comandanților săi șefi, va asigura executarea amănunțită a articolelor precedente, precum și a cazurilor neprevăzute, în conformitate cu principiile generale ale prezentei convenții.

Capitolul VIII - EXECUTAREA CONVENȚIEI

Articolul 46

Interzicerea represaliilor Măsurile de represalii împotriva răniților, bolnavilor, personalului, clădirilor sau materialului, protejate prin convenție, sunt interzise.

Capitolul VIII - EXECUTAREA CONVENȚIEI

Articolul 47

Difuzarea convenției Înaltele Părți Contractate se angajează să difuzeze, cât mai larg posibil, în timp de pace și în timp de război, textul prezentei convenții în țările respective și, mai ales, să introducă studiul ei în programele de instrucție militară și, dacă e posibil, civilă, astfel ca principiile acesteia să fie cunoscute de întreaga populație, în special de forțele armate combatante, de personalul sanitar și de duhovnici.

Capitolul VIII - EXECUTAREA CONVENȚIEI

Articolul 48

Traducere. Reguli de aplicare Înaltele Părți Contractante își vor comunica, prin intermediul Consiliului federal elvețian și, în timpul ostilităților, prin intermediul Puterii protectoare, traducerea oficială ale prezentei convenții, precum și legile și regulamentele pe care ele le-ar putea adopta pentru a asigura aplicarea acesteia.

Capitolul IX - REPRIMAREA ABUZURILOR ȘI INFRAȚIUNILOR

Articolul 49

Sanțiuni penale. I. Observații generale Înaltele Părți Contractante se angajează să ia orice măsură legislativă necesară pentru stabilirea sancțiunilor penale menite să fie aplicate persoanelor care au comis sau au dat ordin să se comită oricare dintre infracțiunile grave la prezenta convenție, definite prin articolul următor. Fiecare parte contractantă va avea obligația de a urmări persoanele acuzate de a fi comis sau de a fi ordonat să se comită oricare dintre aceste infracțiuni grave, și ea va trebui să le defere propriilor sale tribunale, indiferent de naționalitatea lor. Ea va putea, de asemenea, dacă preferă, și în conformitate cu condițiile prevăzute în propria sa legislație, să le predea spre judecare unei alte Părți contractante, interesate în urmărire, numai dacă această Parte contractantă ar deține contra acestor persoane probe suficiente. Fiecare Parte contractantă va lua măsurile necesare pentru încetarea actelor contrare dispozițiilor prezentei convenții, altele decât infracțiunile grave definite în articolul următor. În toate împrejurările, inculpații vor beneficia de garanții de procedură și de liberă apărare, care nu vor fi mai puțin favorabile decât cele prevăzute de articolele 105 și următoarele ale Convenției de la Geneva din 12 august 1949, privitoare la tratamentul prizonierilor de război.

Capitolul IX - REPRIMAREA ABUZURILOR ȘI INFRAȚIUNILOR

Articolul 50

II. Infracțiuni grave Infracțiunile grave prevăzute la articolul precedent sunt acelea care privesc vreunul din următoarele acte, dacă sunt comise împotriva unor persoane sau bunuri protejate de convenție: omuciderea intenționată, tortura sau tratamentele inumane, inclusiv experiențele biologice, faptul de a cauza, în mod intenționat, mari suferințe sau de a aduce grave atingeri integrității fizice sau sănătății, distrugerea și însușirea de bunuri, nejustificate de necesități militare și desfășurate pe scară mare, în mod ilicit și arbitrar.

Capitolul IX - REPRIMAREA ABUZURILOR ȘI INFRAȚIUNILOR

Articolul 51

III. Responsabilități ale Părților contractante Nici o Parte contractantă nu va putea să se exonereze, nici să exonereze o altă Parte contractantă, de răspunderile asumate de ea însăși sau de o altă Parte contractantă din cauza infracțiunilor prevăzute la articolul precedent.

Capitolul IX - REPRIMAREA ABUZURILOR ȘI INFRAȚIUNILOR

Articolul 52

Procedura anchetei La cererea unei Părți în conflict va trebui deschisă o anchetă, într-un mod care urmează a fi stabilit între Părțile interesate, cu privire la orice pretinsă violare a convenției. Dacă nu s-a realizat un acord în ceea ce privește procedura anchetei, Părțile se vor înțelege pentru a alege un arbitru, care va hotărî asupra procedurii de urmat. O dată constatată violarea, Părțile în conflict îi vor pune capăt și o vor reprima cât mai repede posibil.

Capitolul IX - REPRIMAREA ABUZURILOR ȘI INFRAȚIUNILOR

Articolul 53

Folosirea incorectă a semnului Folosirea de către particulari, societăți sau firme de comerț atât publice, cât și private, altele decât acelea care au dreptul la aceasta în baza prezentei convenții, a emblemei sau a denumirii de "cruce roșie" sau de "crucea Genevei", precum și a oricărui semn sau oricărei denumiri constituind o imitație, va fi interzisă oricând, oricare ar fi scopul acestei întrebuițări și indiferent de data însușirii. Având în vedere omagiul adus Elveției prin adoptarea culorilor federale inversate și de confuzia care s-ar putea ivi între stema Elveției și semnul distinctiv al convenției, folosirea de către particulari, societăți sau firme comerciale a stemei Confederației elvețiene, precum și a oricărui semn ce ar constitui o imitație, fie ca marcă de fabrică sau de comerț sau ca element al acestor mărci, sau într-un scop contrar probității comerciale sau în condiții susceptibile de a jigni sentimentul național elvețian, va fi oricând interzisă. Totuși, înaltele Părți Contractante care n-au fost părți la Convenția de la Geneva din 27 iulie 1929 vor putea acorda celor care foloseau anterior emblemele, denumirile sau mărcile arătate în primul alineat un termen de maximum trei ani de la intrarea în vigoare a prezentei convenții, pentru a înceta folosirea acestora, fiind de înțeles că în acest interval folosirea lor nu va putea apăra, în timp de război, ca urmărind să confere protecția convenției. Interdicția stabilită prin primul alineat al acestui articol se aplică, fără efect asupra drepturilor câștigate de cei care le-au folosit anterior, și emblemelor și denumirilor prevăzute în cel de al doilea alineat al articolului 38.

Capitolul IX - REPRIMAREA ABUZURILOR ȘI INFRAȚIUNILOR

Articolul 54

Prevenirea folosirii incorecte a semnului Înaltele Părți Contractante, a căror legislație nu ar fi încă satisfăcătoare, vor lua măsurile necesare pentru a împiedica și a reprima oricând abuzurile arătate în articolul 53. DISPOZIȚII FINALE

Capitolul IX - REPRIMAREA ABUZURILOR ȘI INFRAȚIUNILOR

Articolul 55

Limbile Prezenta convenție este redactată în franceză și engleză. Ambele texte sunt egal autentice. Consiliul federal elvețian va îngriji să se facă traduceri oficiale ale convenției în limba rusă și în limba spaniolă.

Capitolul IX - REPRIMAREA ABUZURILOR ȘI INFRAȚIUNILOR

Articolul 56

Semnătură Prezenta convenție, care va purta data zilei de azi, va putea să fie semnată până la 12 februarie 1950, în numele Puterilor reprezentate la conferința care s-a deschis la Geneva la 21 aprilie 1949, precum și de Puterile nereprezentate la această conferință, care participă la convențiile de la Geneva din 1864, din 1906 sau din 1929, pentru îmbunătățirea sorții răniților și bolnavilor din armatele în campanie.

Capitolul IX - REPRIMAREA ABUZURILOR ȘI INFRAȚIUNILOR

Articolul 57

Ratificare Prezenta convenție va fi ratificată cât mai repede cu putință și ratificările vor fi depuse la Berna. Se va întocmi un proces-verbal a cărui copie certificată pentru conformitate va fi remisă, prin Consiliul federal elvețian, tuturor Puterilor în numele cărora convenția a fost semnată sau adeziunea notificată.

Capitolul IX - REPRIMAREA ABUZURILOR ȘI INFRAȚIUNILOR

Articolul 58

Intrarea în vigoare Prezenta convenție va intra în vigoare șase luni după depunerea a cel puțin două instrumente de ratificare. Ulterior, ea va intra în vigoare, pentru fiecare Înaltă Parte Contractantă, șase luni după depunerea instrumentului său de ratificare.

Capitolul IX - REPRIMAREA ABUZURILOR ȘI INFRAȚIUNILOR

Articolul 59

Legături cu convenții anterioare Prezenta convenție înlocuiește convențiile din 22 august 1864, din 6 iulie 1906 și din 27 iulie 1929, în raporturile dintre Înaltele Părți Contractante.

Capitolul IX - REPRIMAREA ABUZURILOR ȘI INFRAȚIUNILOR

Articolul 60

Adeziuni De la data intrării sale în vigoare, prezenta convenție va fi deschisă adeziunii oricărei Puteri în numele căreia această convenție nu ar fi fost semnată.

Capitolul IX - REPRIMAREA ABUZURILOR ȘI INFRAȚIUNILOR

Articolul 61

Notificarea adeziunilor Adeziunile vor fi notificate în scris Consiliului federal elvețian și își vor produce efectele lor șase luni de la data primirii lor. Consiliul federal elvețian va comunica adeziunile tuturor Puterile în numele cărora convenția va fi semnată sau adeziunea notificată.

Articolul 62

Efect imediat Situațiile prevăzute în articolele 2 și 3 vor da efect imediat ratificărilor depuse și adevziunilor notificate de Părțile în conflict, înainte sau după începerea ostilităților sau ocupației. Comunicarea ratificărilor sau adevziunilor primite de Părțile în conflict va fi făcută de Consiliul federal elvețian pe calea cea mai rapidă.

Articolul 63

Denunțarea Fiecare din Înaltele Părți Contractante va avea facultatea să denunțe prezenta convenție. Denunțarea va fi notificată în scris Consiliului federal elvețian. Acesta va comunica notificarea guvernelor tuturor Înaltelor Părți Contractante. Denunțarea își va produce efectele un an după notificarea sa Consiliului federal elvețian. Totuși, denunțarea notificată, atunci când Puterea denunțătoare este implicată într-un conflict, nu va produce nici un efect, atâta timp cât nu ar fi fost încheiată pacea și, în orice caz, atâta timp cât operațiunile de eliberare și de repatriere a persoanelor protejate prin prezenta convenție nu vor fi terminate. Denunțarea va avea valoare numai față de Puterea denunțătoare. Ea nu va avea nici un efect asupra obligațiilor pe care Părțile în conflict vor rămâne obligate să le îndeplinească pe baza principiilor dreptului internațional, așa cum ele rezultă din obiceiurile stabilite între națiunile civilizate, din legile umanitare și din cerințele conștiinței publice.

Articolul 64

Înregistrarea la Națiunile Unite Consiliul federal elvețian va înregistra prezenta convenție la Secretariatul Națiunilor Unite. Consiliul federal elvețian va informa, de asemenea, Secretariatul Națiunilor Unite de toate ratificările, adevziunile și denunțările pe care le va primi cu privire la prezenta convenție. Drept care subsemnații, având depuse împuternicirile respective, au semnat prezenta convenție. Făcută la Geneva, la 12 august 1949, în limbile franceză și engleză, originalul urmând să fie depus în arhivele Confederației elvețiene. Consiliul federal elvețian va transmite o copie certificată conform a convenției fiecăruia dintre statele semnatare, precum și statelor care vor adera la convenție. ANEXA I PROIECT DE ACORD PRIVITOR LA ZONELE ȘI LOCALITĂȚILE SANITARE

Articolul 1

Zonele sanitare vor fi strict rezervate persoanelor menționate în articolul 23 al Convenției de la Geneva pentru îmbunătățirea sortii răniților și bolnavilor din forțele armate în campanie din 12 august 1949, precum și personalului însărcinat cu organizarea și administrarea acestor zone și localități și cu îngrijirea de dat persoanelor care se vor găsi concentrate acolo. Totuși, persoanele care au reședința lor permanentă în interiorul acestor zone vor avea dreptul să locuiască acolo.

Capitolul IX - REPRIMAREA ABUZURILOR ȘI INFRAȚIUNILOR

Articolul 2

Persoanele care se găsesc, în indiferent ce calitate, într-o zonă sanitară, nu vor putea efectua nici o muncă care ar avea vreun raport direct cu operațiunile militare sau cu producerea materialului de război, nici în interiorul, nici în exteriorul acestei zone.

Capitolul IX - REPRIMAREA ABUZURILOR ȘI INFRAȚIUNILOR

Articolul 3

Puterea care creează o zonă sanitară va lua toate măsurile necesare pentru a interzice accesul tuturor persoanelor care nu au dreptul de a se duce sau de a se găsi acolo.

Capitolul IX - REPRIMAREA ABUZURILOR ȘI INFRAȚIUNILOR

Articolul 4

Zonele sanitare vor trebui să întrunească următoarele condiții: a) nu vor reprezenta decât o mică parte a teritoriului controlat de Puterea care le-a creat; b) vor trebui să fie puțin populate în raport cu posibilitatea lor de primire; c) vor fi depărtate și lipsite de orice obiectiv militar și de orice instalație industrială sau administrativă importantă; d) nu vor fi situate în regiuni care, după toate probabilitățile, pot prezenta importanță pentru ducerea războiului.

Capitolul IX - REPRIMAREA ABUZURILOR ȘI INFRAȚIUNILOR

Articolul 5

Zonele sanitare vor fi supuse următoarelor obligații: a) căile de comunicație și mijloacele de transport de care dispun nu vor fi utilizate pentru deplasările de personal sau de material militar, nici în simplu tranzit; b) ele nu vor fi apărate, prin mijloace militare, în nici o împrejurare.

Capitolul IX - REPRIMAREA ABUZURILOR ȘI INFRAȚIUNILOR

Articolul 6

Zonele sanitare vor fi marcate prin cruci roșii (semilune roșii, lei și sori roșii) pe un fond alb puse la margine și pe clădiri.

Capitolul IX - REPRIMAREA ABUZURILOR ȘI INFRAȚIUNILOR

Articolul 7

Încă din timp de pace sau la începerea ostilităților, fiecare Putere va comunica tuturor Înaltelor Părți Contractante lista zonelor sanitare stabilite pe teritoriul pe care îl controlează aceasta. Ea le va informa despre orice zonă nou creată în timpul conflictului. De îndată ce Partea adversă va fi primit notificarea menționată mai sus, zona ce va fi constituită în mod regulat. Dacă, totuși, Partea adversă consideră că una din condițiile stabilite prin prezentul acord nu este îndeplinită, ea va putea să refuze recunoașterea zonei, comunicând de urgență refuzul său Părții de care depinde zona, sau să subordoneze recunoașterea acestei zone instituirii controlului prevăzut la articolul 8.

Capitolul IX - REPRIMAREA ABUZURILOR ȘI INFRACTIUNILOR

Articolul 8

Fiecare Putere care va recunoaște una sau mai multe zone sanitare stabilite de Partea adversă va avea dreptul să ceară ca una sau mai multe comisii speciale să controleze dacă zonele îndeplinesc condițiile și obligațiile enunțate în prezentul acord. În acest scop, membrii comisiilor speciale vor avea oricând acces liber în diferitele zone și vor putea să locuiască acolo în mod permanent. Li se vor acorda toate înlesnirile pentru a-și putea exercita misiunea lor de control.

Capitolul IX - REPRIMAREA ABUZURILOR ȘI INFRACTIUNILOR

Articolul 9

În cazul când comisiile speciale ar constata fapte care le-ar părea contrare stipulațiilor prezentului acord, ele vor avertiza despre aceasta imediat Puterea de care depinde zona și îi va acorda un termen de maximum cinci zile pentru a remedia aceasta; ele vor informa despre aceasta Puterea care a recunoscut zona. Dacă, la expirarea acestui termen, Puterea de care depinde zona n-a dat urmare avertismentului care i-a fost adresat, Partea adversă va putea declara că nu mai e legată prin prezentul acord cu privire la această zonă.

Capitolul IX - REPRIMAREA ABUZURILOR ȘI INFRACTIUNILOR

Articolul 10

Puterea care ar crea una sau mai multe zone și localități sanitare precum și părțile adverse cărora li s-ar notifica existența lor, vor numi sau vor face să se desemneze de Puterile neutre persoanele care vor putea face parte din comisiile speciale menționate în articolele 8 și 9.

Capitolul IX - REPRIMAREA ABUZURILOR ȘI INFRACTIUNILOR

Articolul 11

Zonele sanitare nu vor putea, în nici o împrejurare, să fie atacate, ci vor fi oricând protejate și respectate de părțile în conflict.

Capitolul IX - REPRIMAREA ABUZURILOR ȘI INFRACTIUNILOR

Articolul 12

În caz de ocupație a unui teritoriu, zonele sanitare care se găsesc acolo vor continua să fie respectate și utilizate ca atare. Totuși, Puterea ocupantă va putea să le modifice destinația după ce a asigurat soarta persoanelor care se aflau acolo.

Articolul 13

Prezentul acord se va aplica, de asemenea, localităților pe care Puterile le-ar destina aceluiași scop ca și zonele sanitare. ANEXA II Față (Loc rezervat pentru arătarea țării și autorității militare care eliberează acest bilet) + + BILET DE IDENTITATE pentru membrii personalului sanitar și religios atașat armatelor Numele

.....
Prenumele..... Data
nașterii.....
Gradul..... Numărul
matricol..... Titularul prezentului bilet este protejat de Convenția
de la Geneva din 12 august 1949 pentru îmbunătățirea sortii răniților și bolnavilor din forțele armate în
campanie, în calitate de Data eliberării biletului
Numărul biletului Verso Semnătura sau amprentele digitale sau ambele Fotografia purtătorului Timbru sec al
autorității militare care a eliberat biletul Talia Ochii Părul Alte semne
distinctive.....
.....
..... ----